מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד רוה"מ

יועץ מדיני

ארה"ב

25/2/89 - 3/3/89

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דף: 1 פתיון: 3
סווג: שמור		
תאריך וזמן תצור: 1700 ב במרס 1989		אל: מצת"א
פס' פברק: המשרד: 120		דע:
		כאת: ק. לקונגרס

מגישת השגריר עם קונגרסמן ג'ים לוץ' (ב,ג)

1. הבוקר נפגש השגריר עם קונגרסמן ג'ים לוץ' (רפובליקני, מאיובה) חבר חדש בוועדת המשנה לאיוקה החוצה"ת, נכחו עוזרו לענייני חוץ ד"ר מ.

2. השגריר ביקש לעדכן הקונגרסמן לקראת ביקורו של שח"ל ורה"מ על המצב בשטחים ובאיזור הזה"ת. השגריר הדגיש עמדותינו לגבי קידום תהליך השלום (יחסי אש"פ ותושבי השטחים, מר"מ עם תושבים משטחים ויקדן, התנגדות למדינה פלסטינית התנגדות למר"מ עם אש"פ, מתרון הדרגתי של העברת סמכויות) ועמד על החשיבות של מניעת העברת מסר שלילי למדינות ערב מעלולות לגרום יוזמות ישראליות להקלת מצב האוכלוסיה המקומית בשטחים כחלשה ובתוצאה מכך לחבביר ערך יותר האלימות.

3. השגריר סקר האירועים המעניינים בשטחים של נשק כימי (בידי עזרק) ונשק"ק (עזרק סוריה וסעודיה) שהם בבחינת האיום האמיתי לקיומה של ישראל והדגיש כי אין להתייחס לסכסוך ישראלי פלסטיני אלא למעשה לסכסוך ישראלי-ערבי. בהקשר זה הביע לוץ' דאגת עמדתה שהשמש בנשק כימי ע"י עזרק.

4. השגריר אמר כי אנו מודעים לציפיות ליוזמה מצד ישראל. רה"מ בביקורו, יעלה בפני הממשל רעיונותיו לקידום התהליך ומענה לצרכי הפלסטינים תוך שילובה של ירדן בתהליך.
זו גם עמדת הממשל. הממשל אינו תומך במדינה פלסטינית עצמאית, מבין תגובותינו לאלימות בשטחים והצורך לקיים דיאלוג עם האוכלוסיה המקומית, ובשקט בשטח שיקדם לחזרת זו.

5. השגריר התייחס לסוביזיטים אשר בשלב זה לדבריו אינם בשלים להכנס לתהליך המאיים מוכנים עדיין ליטול אחריות כמו לטול בזנוז יחסים דיפלומטיים עם ישראל.

/2

תפוצה: 36 בבקשה לקיים רק מי שאתם בטוחים בשלום

דף: 2 פתון: 3	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דחיפות:
		סווג:
		תאריך וזמן תעבור:
אל:		
דע:		פס' פבוק: הפשרד:
פאת:		120

לשאלת ליץ' תאם אינם קרובים לכך חשיב השגריר בשלילה ונהסביר כי הסובייטים התכוונו כיצדן חיחסים בקבלת עמדותיהם, להערת ליץ' כי הסובייטים אינם רוצים להשאר מבוודדים ומחוץ לתהליך, חשיב השגריר כי מטעמת שברגדזה ממזח"ת נועדו להוכיח יכולתם לחדבר עם כל הצדדים במזח"ת, לזיץ' הסיר כי יתכן שהסובייטים כ"כ מעוניינים באופן פסיכולוגי לשוב ולתפרס נוכחות נמעמד במזה"ת שבסופר של דבר יהיה זה לטובתנו. מכל מקום, הטשיר, תכא מסכים שיש לדחות בשעת זו הרעיון של ועידה בינ"ל בהשתתפות סובייטית, חסיר כי לטיטב ידיעתו בנוטא זה ממשלת ישראל מפוצלת ונחלוקת. ושגריר חסיר כי אין חדבר כך לגבי התפקיד הסובייטי, חוסיף כי צעד משמעותי מאד מצד הסובייטים כלפי ישראל יוכל להיות חיתר עסכת ישירות מבחי"ט לישראל.

הסובייטים מחזיקים עדיין בעמדת נוקשות לגבי ועידה בינ"ל שכן זהו דרכנם לעולם הערבי. עם כל זאת, חלה בפ"ז התקרבות מסויימת השוקפת מתליך חפתיחות הגובר של ברת"ח בטר משלחות קונסולריות. הולנדי ביקורים נפגישת שני שת"ח.

6. בעקבות סקירתו של השגריר על עיוור שמגשה בנשק כימי נאחזקתה בטק"ק שאל ליץ' תאם בגלל ת - CHALLANGE העיראקי תשכנר באיון, השגריר מיוע באריכות מסכת יחסינו המסורתית עם איון בעבר עד עלותו של חומייני לשלטון והדגיש שהאינטרס של ארה"ב וישראל (מסורתית ולא ממשיר הנוכחי) שאיון בגלל מיקומה האיסטרטגי תהיה חזקה ופרו מערבית.

7. ליץ' ביקש מהשגריר לשטוע הערכתו על לבנון ומיכוניו פתרון הבעיה. השגריר סקר המצב תוך חבעת מסקנת לגבי הטיכוניות להסכמה על שלטון מרכזי אחד שיחלוש על כל המדינה.

../3

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	ק: 31 פתון: 3
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פנוק: המשרד: 120		דע:
		פאת:

8. לדע' שאל תאם אנר ריאים דת-אסקלציה מרדיקליזם בלבנ. השגריר תיאר מעדלנתנ
חל קראתנ במחרח הרזחי, מדדן, מאדריטנרה, צ'אד ומחזרתנ דאזרבנדז ורנר.

9. בתדם השיחת מיסף לדע' כי ביקר בישראל ב-1968. משהצענר לר לשרב דלבקר אמר כי
ישמח מאד ריק למצרא דרך לארגן ביקרר כנ"ל.

יהודה ורנאי פנקר
יהודית ורנאי ורנגר

לעל

תפוצה:

END

AMBASSADEUR D'ISRAËL

שגריר ישראל

פריס, כו' באדר א' התשמ"ט
3 במרס 1989

ח. ר. ב.

סודי ביותר / ~~שרד~~
מס. ך זה מכיל 2 דפים
עותק מס' 2 מתוך 3 עותקים

אל: מר מ. ארנס, שר החוץ - לעיניו בלבד

הנציג האלג'ירי

ביום 3.3 פגשתי הנציג האלג'ירי [redacted]. בהיותו במעבר בשליחות נשיאו, ביקש לראותני כדי להמשיך השיח בינינו ולהתייחס לכמה מההצעות שהעלה בפגישתנו הקודמת.

הנציג מסר שהעלה את ההצעה להביא לידי הפסקה של פעולות האיבה בשטחים בפני הגורמים הנוגעים בדבר, כולל נשיא אלג'יריה המצדד בכך, ושהוא הוסמך להתקשר עמי על מנת לבדוק מה אנו נהיה מוכנים לתת בתמורה.

הקשיתי שמקח וממכר כנ"ל מחייב הידברות עם גורם מוסמך שעמו נהיה מוכנים לנהל מו"מ כנ"ל, להוציא אישים של אש"ף.

הנציג מסר שאלג'יריה מוכנה להעמיד את שרותיה הטובים ומכל מקום המשא ומתן הראשון להשגת המטרה הנ"ל יכול להיעשות באמצעותו, בהיותו אישיות הנהנית מאימונם של הנשיא ושל הפלסטינים כאחד.

נסיתי לבדוק אם כבר נאמר לו מה מבקשים כתמורה. הנציג ענה במעורפל שבין השאר, מדובר בשחרור עצירים פלסטינים ובהקלת "אמצעי הדיכוי", אך הכל יהיה תלוי במשא ומתן לאחר שניתן הסכמתנו העקרונית לתיווך הנ"ל.

אזכיר בהקשר זה את הנאמר לי ע"י השגריר המצרי, שמובארק קיבל פניה מערפאת לתווך בהקשר דומה (שלי נר 31 מ-3.3).

במהלך השיחה השתמש הנציג האלג'ירי בכל לחץ אפשרי על מנת שאסכים לפגוש את אבו-אייאד שמוכן היה לבוא, לא הסכים לגלות מאיפה, עוד באותו ערב על מנת לפגוש אותי ולהתחיל הידברות חשאית אשר תוביל למוצא מן המבוי הסתום. דחיתי את ההצעה מכל וכל בהסבירי בפרוטרוט המניעים וסיבת התנגדותנו הנמרצת.

לסיכום: נראה לי שהלחץ של האוכלוסיה בשטחים להשיג הקלות מידיות מניעה את מנהיגי אש"ף לבדוק אפשרויות כנ"ל, אם באמצעות מצרים או אלג'יריה שעמה מקיימים קשרים הדוקים.
אציין שבמהלך השיחה, שנמשכה כרגיל שעתיים, ניסה הנציג האלג'ירי לשכנענו בשינויים החיוביים כביכול שמתחוללים בהנהגת אש"ף ובצורך שנסכים להידברות עמם ולו עקיפה.
כאשר נימקתי סירובנו, בין השאר, בהתנגדותנו לכינון מדינה פלסטינית בשטחים, הדגיש בן-שיחי

/...

ח. ר. ב.

שנראה לו שקיים בסיס למוצא מן הסכך על ידי עריכת בחירות בשטחים והתחלה של משא ומתן עם נציגות מוסמכת שתהיה מקובלת על אש"ף - כל זאת, כמובן, במסגרת של ועידה בינלאומית שלפי שעה, ואליבא דבן-שיחי, מהווה קונצנזוס בין-ערבי ובינלאומי רחב.

השתמע מתגובותיו של הנציג האלג'ירי שאם תימצא דרך לעקוף את אש"ף ע"י בחירת נציגות חילופית לפלסטינים, תימצא גם דרך לשכנע את הערבים לעקוף את הועידה הבינלאומית שלגבי ישראל מהווה מכשול לתחילת המשא ומתן.

אודה על כל התייחסות שתמצא לנכון בנוגע להצעת התיווך בנושא האינתיפאדה.

בברכה,

עובדיה סופר

העתק: מר י. שמיר, ראש הממשלה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2155 תאריך : 03.03.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:3,2155
אל:המשרד
מ-:וש,נר:84,תא:020389,זח:2200,דח:ר,סג:סו
תח:@ גס:צפא
נד:@

רגיל/סודי

אל : מצפא

מאת: ק. לקונגרס

הקונגרסמן מט-מקיו

1. אתמול 2/3 נפגשנו הציר והח'מ' עם קונגרסמן מט מקיו, דמוקרט מניו-יורק וחבר ועדת ההקצבות.

2. הציר פתח בהתייחסו להתבטאותו של מקיו בשימועים בועדת ההקצבות אצל אובי (ב-7/2) בנוגע לצורך בכריכת סיוע חוץ ב'א. מקיו שמע דאגתנו אולם לא הגיב.

3. הציר הסביר כי השנה קיימת אף יותר הצדקה לסיוע מאשר בשנים קודמות. כל התפתחות מדינית שהיא תחייב את ישראל ליטול סיכונים דבר שיאלץ לקיים לפחות הרמה הנוכחית של הסיוע. בנוסף לכך יש להוסיף האיום החיצוני על ישראל של נשק כימי וטק'ק. ואין להתעלם מרשימת יעבץ שבודאי לא תקל עלינו.

4. תגובת מקיו היתה כי לאלה המאמינים בקידום תהליך השלום ומו'מ' ישיר, יהיה זה טיפשי לקצץ בסיוע לישראל מהלך אשר עלול להקטין התמריצים בישראל ליטול סיכונים ואף עלול להתפרש בצורה מוטעית בעולם הערבי. ואולי יותר מתמיד, יש לשמור עתה על רמת הסיוע. אולם המשיך מקיו, דעתו הפרטית היא שעל מיישראל להעמיד במבחן כוונות ערפאת ובכך לאפשר מו'מ' ישיר עם הפלסטינים שקיבלו ברכת ערפאת. מו'מ'

רציני ומשמעותי חייב לכול את אשף.

5. הציר התייחס לאמנה הפלסטינית שאיש אינו קורא עליה תגר ושאל באם כל הצהרותיו של ערפאת SUPERCEDE את האמנה, מדוע אינו מבטלה. הרוב בישראל מתנגד למדינה פלסטינית וכך גם הממשל האמריקני. הבעיה עתה היא שהדיאלוג והקניית תפקיד לערפאת מקטינים הסיכוי לכל פשרה אפשרית שכן על דגל האמנה חרותה הסיסמה של מדינה פלסטינית עצמאית. אנו מעוניינים לשאת ולתת עם הפלסטינים אולם הבעיה היא מציאת מנהיגות אותנטית שתסכים לשאת ולתת עם ישראל באופן עצמאי.
מקיו הגיב כי מתרשם (גם ע'ס תדרוכים) כי אין מנהיגות פלסטינית אוטנטית שאיננה אשף. הוסיף כי הפלסטינים ואשף מצטיירים כיום כמעוניינים במום והדברות ואילו ישראל מצטיירת כסרבנית.

6. הציר הסביר הבעיה של מדינה פלסטינית עצמאית ולעומתה הפתרון המעוגן בק'ד. החכמה של ק'ד מעוגנת בתהליך הדרגתי של שני שלבים המאפשר פרק זמן במהלכו הישראלים והפלסטינים ילמדו לחיות בצוותא ועל בסיס שלב לימודי ראשון זה יתחילו לדון בשלב הבא - פתרון קבע.
לפיכך מה שערפאת מציע כלל אינו מציאותי. מקיו השיב כי מסכים שתקופת המעבר בק'ד הגיונית יותר ואילו המדינה הפלסטינית העצמאית כלל איננה הגיונית אולם 'אי הדברות עמם מעמיד אתכם במצב קשה'. חזר על כך שהפרספציה (לפחות הפוליטית) לגבי ישראל, בין אם נכונה ובין אם לאו, היא שישראל איננה מעוניינת להדבר עם הפלסטינים. ואת זאת יש בידי ישראל לשנות. הציר הפריך קביעה זו והוסיף כי הדבר נכון לגבי הדברות עם אשף.

7. לסיכום התייחס מקיו לבעיה התקציבית הכללית. לדבריו אם הממשל לא יסכים על REVENUES, יאלץ בסופו של דבר להסכים לקיצוצים וביניהם גם סיוע חוץ. במקרה כזה יאבק מקיו לא לכלול את ישראל בקיצוץ. הוסיף כי הקיצוץ הכללי בתקציב הפדרלי הוא בהחלט אופציה שאין להוציא מכלל אפשרות.

יהודית ורנאי דרנגר

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא

דף: / תחוך:	טופס מברק בהול קשר ניו-יורק	דחיפות: בהול
אל:	מנהל מצפ"א, ראובן הלל-מנהל מקצ"ב. יעקב כהן - משרד ראה"מ	סיג: שמור
		תז"ח: 0315-
דע:	השגריר וושינגטון	מס מברק: 22-ש 0078
מאת:	סגן הקונכ"ל	

ועידת אחדות.

התקשר אלי ארתור הרצברג בנושא הועידה. אמר כי הוא מגיע ארצה ב-13 במרץ לחתונת ביתו. ימשיך לעמאן לשיחות עם הנסיך ואישים נוספים בירדן. יחזור לשני תל אביב.
אמר כי יסכים להשתתף בועידה אם אכן תובטח לו במה להתבטא ולהביע את דעותיו והוא יעשה זאת בצורה מכובדת. במידה ולא, יעדיף להישאר מחוץ למסגרת הועידה, ומאחר וישהה בעת קיום הועידה בירושלים, הרי שאת דעותיו יביע באמצעות התקשורת.

מרדכי ידיד

סלשהם רבל גרהגל גשל

שהה בנגש מדפיו מקבב אלמשל בקומשרבם

מ. מ

תאריך:	שם השולח:	אישור:
3.3.89	מרדכי יהיד	

דף: 1 / מתוך: 1	טופס מברק קשר ניו-יורק	דחיפות: מיידי
אל: מצפ"א, מאו"ר		סיווג: שמור
		תז"ח: 03A100
דע:		מס מבדיק: 0 0 69
מאת: שרה בראור, ניו יורק		

משלחת JCRC. למברקו של מרדכי ידיד 00418 מה-15.2.

המשלחת תצא ב-22.3 ב- 20.00 בלילה ותגיע לישראל ב-23.3. תשהה עד ה- 31.3. מועד הטיסה חזרה ב- 14.30 בצהריים.

מבקשים שתזמינו עבורם 15 חדרים בקינג דיויד או במלון לרום.

לילה אחד יהיו בת"א, לילה אחד מבקשים להיות בגליל; בגינוסר או בכפר בלום.

מבקשים פגישות עם: שמיר, פרס, ארנס, נתניהו, נבון ובני בגין.

מבקשים לסייר בגבול העפון כלווי מדובר צה"ל. לקבל תדרוך מודיעיני בעת שהותם בת"א. בשבת רוצים לבקר במצדה. מבקשים לסייר בעיר העתיקה אם אפשר ולבקר בכותל. כמובן לבקר ביד ושם.

המשלחת תכלול 15 איש ביניהם שני אנשי קונגרס.

רשימת השמות תישלח אליכם בקרוב.

שרה בראור

שרה בראור

יש לבדוק מדוע לא הגיע

מ. יעקב

תאריך: 3.3.89 שם השולח: שרה בראור אישור:

14

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברוק	דף: 1 פתוח: 1
סווג: שמור		
תאריך וזמן תצור: 2 במרץ 1989 18:40	אל: מקשי"ח	
פס' פברק: המסרד: 81 בעתון 3# משן 10	דע: רמטי"ן, ניו-יורק מצפ"א משרד	
	כאת: ק.לקונגרס	

סיוע צבאי: כספי ה-OFF SHORE

בחוץ לנו בהקדם דף הסבר (קצר וקליט) המצדיק המשך העברת 400 מיליון דולר לישראל מתוך כספי הסיוע האזרחי.

בזכור לקראת שת"א 1988 ו-1989 כספים אלה (שמקורם בתיקון הלביא) הועלו מ-300 400 מליון דולר כדי לחקל על ישראל לשלם דמי ביטול החוזים הקשורים בפרוייקט הלביא.

עתה יש לצפות שבחמשך השימועים על חוק הסיוע וה-MARK UP שיתקיימו בשבועים - שלשה הקרובים יישאלו שאלות בנדון, בסגנון:-

" פרוייקט הלביא בוטל, דמי הביטול שלמו ולכן מדוע יש להמשיך בהסדר חריג זה ולאפשר ייצוא כספי הסיוע הצבאי כאשר ייעודם לרכש בארה"ב ?".

הבריקו-נא.

אסף נמרן

למדן.

שרה מקרה רגל גדרה שרבט גנב גלגנט גלד ברגלו גלהו
2 1 3 1 1 1 1 1 2

תפוצה: 3C

נ.ס.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1520 תאריך : 02.03.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:3,1520
אל:נ/55,בטחון/65
מ-:המשרד,תא:020389,זח:1423,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/רגיל

נאו'ם,

דע: לוברני/משרד הבטחון, יפרח/קישור לכוחות זרים

פגישת המנכל עם מפקד יוניפיל

1.ב-1/3 בא הגנרל וולגרן לפגישת היכרות עם המנכ'ל.
השתתפו מצידם היועץ המדיני ליוניפיל קרנאפאס ומצידנו טנא.

2.הפגישה לא חרגה משיחת נימוסין על המצב בדרום לבנון ובאיזור באופן כללי והגנרל נמנע מלהעלות באופן ישיר את נושא הפגיעות בחיילי יוניפיל לאחרונה.
רק ציין את חוסר המשמעת והירי הבלתי אחראי של צד'ל שאותו ייחס במיוחד ליחידותיו הנוצריות (בהשוואה ליחידות המוסלמיות). התיחס לאמל כגוף אחראי שעליו אפשר לסמוך להרגעת האיזור. המנכ'ל חזר על המלצתנו הידועה ליוניפיל לחזק את הקשר הבלתי רשמי שלו עם צד'ל.

3. האורחים חזרו והעלו גירושי התושבים מכפר שבעא שבגזרה הנורוגית בחודש ינואר בטענה שהמגורשים עדיין לא הורשו לשוב לכפרם. חזרו ובקשו התערבותנו לסיום הגירוש.

ארבל 2

תפ

לש

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,אירב2,אירב1,
סייבל,משפט,ר/מרכז,ממד

יהא שהפ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1520 תאריך 02.03.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:3,1520
אל:נ/55,בטחון/65
מ-:המשרד,תא:020389,זח:1423,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/רגיל

נאו'ם,

דע: לוברני/משרד הבטחון, יפרח/קישור לכוחות זרים

פגישת המנכל עם מפקד יוניפיל

1.ב-1/3 בא הגנרל וולגרן לפגישת היכרות עם המנכ'ל. השתתפו מצידם היועץ המדיני ליוניפיל קרנאפאס ומצידנו טנא.

2.הפגישה לא חרגה משיחת נימוסין על המצב בדרום לבנון ובאיזור באופן כללי והגנרל נמנע מלהעלות באופן ישיר את נושא הפגיעות בחיילי יוניפיל לאחרונה.
רק ציין את חוסר המשמעת והירי הבלתי אחראי של צד'ל שאותו ייחס במיוחד ליחידותיו הנוצריות (בהשוואה ליחידות המוסלמיות). התיחס לאמל כגוף אחראי שעליו אפשר לסמוך להרגעת האיזור. המנכ'ל חזר על המלצתנו הידועה ליוניפיל לחזק את הקשר הבלתי רשמי שלו עם צד'ל.

3. האורחים חזרו והעלו גירושי התושבים מכפר שבעא שבגזרה הנורווגית בחודש ינואר בטענה שהמגורשים עדיין לא הורשו לשוב לכפרם. חזרו ובקשו התערבותנו לסיום הגירוש.

ארבל 2

תפ

לש

[illegible] 98.09.20 [illegible] 1520

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,אירב2,אירב1,
סייבל,משפט,ר/מרכז,ממד

שרה"ט רובא

** נכנס שמור
**
**
**

חוזם:3,1307
אל:המשרד
מ-:נ',נר:26,תא:010389,זח:1730,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/רגיל.

אל: ארבל 2.

דע: אירופה 2, שג. שטוקהולם

מאת: נאום - דוד בן-דב.

AMBASSADOR STEN STROMHOLM-משלחת שבדיה באומ' (מס' 2).

שלי 287 מ-11.10.88

1. להלן כמה נקודות משיחה עם הנל ב-1.3 על ההתפתחויות האחרונות:

2. פעילות שבדיה בסכסוך ערב-ישראל, ובעיקר בשאלה הפלסטינאית בחודשים האחרונים,הינה בעיקרה תולדה של יוזמת שה'ח אנדרסן עצמו.

פעילות זו מהווה חריגה מסויימת באשר ממשבדיה לא נהגה בעבר לנקוט יוזמות אקטיביות ברמה זו לגבי סכסוכים אזוריים אחרים (פרט אולי לווייטנאם).

3. ביקורו של אנדרסן בישראל ובשטחים אשתקד המריצוהו כידוע לנקוט יוזמותיו.
הוא מדינאי ותיק המעורה היטב בפוליטיקה הפנימית בשבדיה אך לא צבר בעבר נסיון עשיר בבעיות בינ'ל.
נראה שהמוטיב העיקרי שהמריצו לפעול היה השכנוע שאותו גיבש במסגרת מאבקי הפנים בארצו - שאין דרך לפתור

[illegible]

סכסוכים אלא באמצעות 'שיחות בין הצדדים הישירים'.
זהו גם יסוד מוסד באידיאולוגיה של מפלגתו.
גישתו הנה קונסטרוקטיבית ביסודה והוא מאמין,
באמת ובתמים, שניתן לצאת מן המיצר רק בדרך זו.

4. אף כי אין ממשבדיה מוכנה בשלב זה להכיר במדינת 'פלסטין' או להעלות דרג משרד אשפ' בשטוקהולם, משוכנעים אנדרסן ועמיתיו שמן הראוי שישראל תנסה לבחון במישרין את מניעיו ומגמותיו של ערפאת כדי לבדוק אם יש סיכוי להתקדמות תוך מגעים עמו ועם עמיתיו ה'מתונים'.
ידועות הסתייגויות ממישראל בנושא זה, אך התחושה בשטוקהולם שאין בהן כדי לשלול בחינה כנל. הסברתי עמדתנו.

5. אף כי ממשבדיה תומכת ברעיון פורום בינ'ל כלשהו בחסות האומ' לקידום מומ' ישיר, לא נראה לבן שיחי שהיא תעמוד על שתוף כל החברות הקבועות במועבים, אם יושג הסכם ליצירת שושבינות שתי מעצמות העל שתוכלנה גם לערוב לתוצאות המומ'. עם זאת נראה לשבדים שמעורבות כלשהי של האומ' או המזכ'ל בשלב מסויים עשויה להיות חיונית.

6. על סמך נסיונו בשרות הדיפלומטי בלבנון נראה לבן שיחי שערפאת ועמיתיו הקרובים מסתייגים מן הפנדמנטליזם השיעי שהגיח באחרונה בלבנון ובמזה'ת בכלל ושהם חוששים מתנועת 'חמאס' בשטחים.
נראה שכמה מהיותר קיצונים באשפ' הם נוצריים.

7. ספר שהשיחות בין עיראק ואיראן עומדות להתחדש בקרוב והזכיר שלא חלה כמעט שום התקדמות עד כה.
הביע פליאה על התנהגות ממאיראן בפרשת רושדי באשר מגמתה המרכזית בקבלת החלטות מועבי'ט 598 מיום 30.7.1987 ובשיחות עם עיראק היתה לצבור נקודות בקרב המערב.
לדעתו הצליחה בכך טהרן במידת מה בעבר נוכח עמדתה הנוקשה והאגרסיבית של עירק שכלפיה לממשלתו הסתייגויות רבות.

8. טען שמשלחתו עומדת על מלוי הוראות הנוהל של מועבי'ט ושאילו היתה חברת מועבים ספק אם היתה נוקטת קו כזה של פינלנד כלפי השתתפות אשפ' בדיוני המועצה על המטוסים הלובים ב-10/1 (שלנו 302 מ-12/1) ועל המצב בשטחים ב-10/2 (שלנו 315 מ-10/2).
(כמובן שקשה להוכיח זאת).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,איר2,ר/מרכז,ממד,רם,אמן,
ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים

13

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דף: ____ פתוח: ____
סווג: שמור		
תאריך וזמן תצור: 2 במרץ 1989 18:50	אל: מצפ"א	
פס' פבוק: המשרד: 76	דע:	
	פאת: ק.לקונגרס	

חוק סיוע חוץ (כספים)

1) קונגרסמנים ידידותיים בועדת המשנה למזה"ת פונים אלינו ומציעים חיקונים בלתי מחייבים בצורת "תחושת הקונגרס" (SENSE OF CONGRESS) הקוראים ליפן ולהודו (כל אחת בנפרד) לשפר את מערכת היחסים שלהן עם ישראל.

2) נודה לתגובתכם. הבריקו-נא.

√.

למדן.

שהם מוטרדים רק מהרחבה. גם בלעדיהם כנראה לא

תפוצה: 36

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	קי: 1 פתון: 2
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 2 במרץ 1989 20:15	אל: מצפ"א	
פס' פברק: הפשרד: 83	דע:	
	פאת: ק.לקונגרס	

פגישת השגריר עם סנטור קוני מק

אתמול 1/3 נמשך השגריר לפגישת היכרות עם הסנטור הרפובליקני קוני - מק. נכחו עוזרו של הסנטור סינגר והחיימ.

1. השגריר פתח לבקשת הסנטור בסקירה על המצב בארץ ובאיזור. בנוגע לאינתיפדה התייחס לרושם המתקבל בתקשורת כאילו מדובר באנשים מסכנים חסרי הגנה. התקשורת המעוניינת באלימות מתמקדת רק בה, זאת מעבר לעובדה שכפיבו על עצמנו סטנדרטים של ריסון התנהגות המותאמות לאזרחים. קיימת הבנה הדרגתית במשל שהעולם הערבי עוקב ביסודיות ובקפדנות אחר תגובותיה של ישראל. וכל כניעה כביכול מצידה ללחצים עלולה להתפרש כחולשה ומסר מסוכן למשל בבגדד ודמשק.

האיום האמיתי לישראל נובע מהתפתחויות מדאיגות כמו השמוש בנשק כימי במזה"ת (ע"י עיראק) ומהטק"ק שבידי הסעודים העיראקים והסורים.

2. מק סיפר כי ביקר בארץ בשנה שעברה ומיד לאחר ששב לארה"ב צפה בטלויזיה ובדיווחים מהשטחים והשתומם, כמי שריקר שאיזור, ממידת העיוות המשודרת. התקשורת מראה מעין CITY RIOT במקום להתמקד בעימות בין עמים.

מק הוסיף כי מצאה הצהרות ערפת נראה שישראל ותומכיה זקוקים ליוזמת לגבי מה שהם חושבים שצריכה להיות התגובה. סיפר כי במשרדו נמצב באיזור ובצורך לעדוד יוזמה כלפי ממשלות ערביות לתרום לתהליך.

3. השגריר הבהיר כי לירדן הפקיד חשוב בהדברות בין ישראל לפלסטינים. לגבי ארה"ב, אנו סבורים כי יש להשעות הדיאלוג שכן ניתן לאבחן pattern בפעילות הטרור של אש"פ (התייחס לאירועים האחרונים) ולא תועמד פרק זמן סביר לבחינת התאמת הרטוריקה של אש"פ למעשיו.

תפוצה:	36

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 2/2 פתוח:
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פנוק: המשרד: 83		דע:
		מאת:

ברור שהצהרת ערפת באה כתוצאה מלחץ שהפעילו תושבי השטחים על אש"פ. סדה"י שלהם וצרכיהם שונים מאלה של החיים מחוץ לשטחים. אנו מצדדים בקיום דיאלוג עם מנהיגות מיו"ש שתיטול יוזמה ללא חשש מאיומי ערפת. נוכל לעודד זאת למשל ע"י בחילות , אולם עם אש"פ לא נוכל להדבר.

4. בעת ביקורו יציע רה'מ רעיונות למעבר מהשלב הנוכחי למצב חדש של אחריות התושבים המקומיים לשאלת מק מה יקרה אם אש"פ ישנה תאמנה השיב ארד כי זה מאד לא סביר.

5. הסנטור האדין משך כל השיחה ושאל שאלות תבהרב בלבד. היה ידידותי מאד והציע לשתף ולקיץ בידינו כפי יכולתו.

יהודית ורנאי דרנגר.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה:

END

דחיפות: כייד'	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק 32	דף: 1 פתוח: 4
סווג: בלכ"ס		
תאריך וזמן תעבור:	אל: מצפ"א, מע"ת, ממ"ד	
פס' פבוק: הפסד: בטחון ניו יורק 2 22 19	דע: יועץ רוה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ אמ"ן/קש"ת, דובר צה"ל, ניו-יורק	
	פאת: עתונות וושינגטון	

אונ'ק-אל"ף

תדרוך דובר פחפ"ד ליום MARCH 1, 1989

Q Chuck, a PLO official today criticized and blamed the US for the recent attacks against Israel by members of the DFLP, due to the reluctance of the United States to enter into substantive dialogue with the PLO. What do you have to say to that?

MR. REDMAN: My response would be to repeat what I've said in various ways over the past several weeks and what we have said from the very start, when the decision was made to engage in a substantive dialogue with the PLO. The basic approach and objective remains the same; that this dialogue is not an end in and of itself, as we have said; that, to be of use, it will hopefully produce concrete steps that contribute to peace in the Middle East. That remains the fundamental objective as far as we're concerned in approaching this dialogue. And, beyond that, in commenting on some of these incidents that we have seen in the past month, we will also use these contacts to raise those kinds of issues as they arise, on a case-by-case basis. So, that that is how we see the dialogue, and that is how we plan to approach it.

Q Did the PLO accept your protest against its activities in South Lebanon?

MR. REDMAN: I don't go into the details of the conversations.

Q Well apparently, there are reports that they rejected totally what you have offered. You can't confirm that?

MR. REDMAN: No. I don't go into the details of the conversations.

תפוצה: 2 1 1 1 1 3 3

שרה מעטרה המל מהרה נשל ל/נשל מקשרים ל בפס"ר
רבי"ר נמר הפרס ר/מרכז מתמ רס אמן פנר: שלמה
1 1 2 1 4 יחיד 4

Q Are there limits to the dialogue from the point of view of the United States?

MR. REDMAN: I think I've described it pretty clearly. I don't know what more I could do. We have described what our objective is. I've just said it again. So that -- that's what we hope that it will produce.

Q Chuck, do you have any comment on the bombing of -- the Israeli bombing of southern Lebanon, which involved the bombing of a school?

MR. REDMAN: I answered that question yesterday.

Q -- on the same thing, please. Yesterday, you characterized the Palestinian attacks against Israel as contrary to the peaceful objectives of the United States -- as paraphrasing what you said. Do you see the Israeli attacks consistent with the objectives of the United States in that region?

MR. REDMAN: I've addressed each of those issues. You have the reaction --

MR. REDMAN: -- and they are there. You can read the transcript from yesterday.

Q Chuck, back to Shamir, your description of the US intentions in this conversation with the PLO, you know, hopefully would produce steps toward peace. Shamir says that it has the opposite effect, that it boosts Arafat's prestige and prevents other Palestinians from participating. Do you have any reflections on whether the mechanism operates that way?

MR. REDMAN: I have described our objective as we see it.

Q Chuck, any dialogue is supposed to be a two-way street. What's the other side in this dialogue -- rating of the subject with the United States?

MR. REDMAN: We'll see what it produces, the dialogue.

Q -- a housekeeping question. Are there any plans for some sort of a briefing before the Secretary's trip?

MR. REDMAN: As of now, I don't have any plans, but I do have it under review.

Q Chuck, a follow-up on the -- since you are not talking about the detail of what's going on between the PLO and the United States, but is it now still on terrorism? Nothing beyond terrorism? Is it going beyond this one point you are raising always?

MR. REDMAN: The reason those points have been raised is because the incidents have occurred. And, as I said, we will raise those kind of incidents when they occur. But, the objective of the dialogue is a larger one, as I said earlier, and I defined it again

as it has been defined since the dialogue decision was made. So, there are at least those two elements to the answer.

Q Then we haven't seen any reports that -- except you are raising terrorism, nothing else. Did you raise any other issue, that was my question, without going into detail?

MR. REDMAN: I'll leave my characterizations as they are.

Q Chuck, when will we see -- I mean, I'm not asking a specific date -- but when will we see what these talks produce? Is it open-ended or is there some idea of some kind of time element in mind?

MR. REDMAN: I'm not trying to put a time element on it. I'm trying to say that our hope is that this dialogue will produce concrete steps which are able to contribute to peace. So, I'm not able to put any particular date on that.

Q Just a brief one. Yesterday, you described the meeting that Pelletreau had yesterday as one that the PLO had asked for, and you gave us the impression the US used the opportunity to make its point. Will there be a follow-up meeting of the sort that the PLO wanted, which I take is not to hear a US complaint about their activities, but they must have something else to say. Is there another meeting in the works?

MR. REDMAN: Again, I don't have any specifics to offer in terms of timing. But I have described the objectives of the dialogue, and I think that is about the best one can do in the abstract to answer your question.

Q It's a continuing process, and sounds like from your description, which you've given us several times today, that they're talking about substance, which is what some of us have been trying to elicit from the State Department for a few weeks now. You remember the complaint that the PLO had been led to believe this would be a substantive discussion, and of course, you're unable to give us very much about what goes on at those meetings, but if you are looking for these meetings to produce concrete steps, it strikes me that you're talking to the PLO about the substance of the Arab-Israeli conflict and not just about raids and et cetera.

MR. REDMAN: I'm talking to you about the objectives of the dialogue, why -- you know, why the decision was made, and then, we described what we saw this dialogue as contributing to, not as an end in itself. That remains the same. I think you just need to keep in mind that this is still early-going in this whole process.

Q Is there any significance behind the change of persons representing the PLO with Ambassador Pelletreau?

MR. REDMAN: I -- I can't answer that.

Q Any reaction to the story yesterday that Shevardnadze did raise the issue of the Rushdie thing with Khomeini, in fact, and Soviet offers to mediate in this?

MR. REDMAN: We have seen the same reports that you have. We don't have any other details about this Soviet offer as it was presented in these various reports. As I said, we did ask Mr. Shevardnadze, prior to his trip to Tehran, to raise concerns with the Iranians. We, of course, would study any details that might come forward. But, from our perspective, the solution to the Rushdie case is very simple. Iranian death threats are unacceptable. We've encouraged other countries around the world to speak up on this. The United States has spoken up. And we believe it's high time the Soviets spoke up.

Q Is an offer of mediation "speaking up"?

MR. REDMAN: As far as one can see, there is nothing here that involves mediation. What's required is a condemnation of a death threat. It's clearly unacceptable. It shouldn't exist.

Q Are you pleased with some Arab countries saying that Khomeini does not represent Islam on this issue?

MR. REDMAN: I'll let those countries speak for themselves.

Q Chuck, a related question, and, if you were asked this yesterday, excuse me, but does the State Department have any reaction to Amnesty International's report that Iraqi children have been the victims of human rights abuses?

MR. REDMAN: That particular report we haven't seen. And we will want to study it carefully. Our most recent report to Congress on human rights practices in Iraq points out that torture of prisoners appears to be widespread. It cites previous Amnesty International reports. It makes reference to the arrest and disappearance in 1985 of as many as 300 children and young people.

Q Well, as the United States did ask Mr. Shevardnadze to address this issue with Khomeini, and he says he did, do we have any idea what the -- what was said?

MR. REDMAN: As I say, we have nothing other than what we have seen in these reports. This is an issue that we'll be raising in Vienna when Secretary Baker meets with Mr. Shevardnadze.
dddddd

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1520 תאריך: 02.03.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:3,1520
אל:נ'/55,בטחון/65
מ-:המשרד,תא:020389,זח:1423,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/רגיל

נאו'ם,

דע: לוברני/משרד הבטחון, יפרח/קישור לכוחות זרים

פגישת המנכל עם מפקד יוניפיל

1.ב-1/3 בא הגנרל וולגרן לפגישת היכרות עם המנכ'ל.
השתתפו מצידם היועץ המדיני ליוניפיל קרנאפאס ומצידנו טנא.

2.הפגישה לא חרגה משיחת נימוסין על המצב בדרום לבנון ובאיזור באופן כללי והגנרל נמנע מלהעלות באופן ישיר את נושא הפגיעות בחיילי יוניפיל לאחרונה.
רק ציין את חוסר המשמעת והירי הבלתי אחראי של צד'ל שאותו ייחס במיוחד ליחידותיו הנוצריות (בהשוואה ליחידות המוסלמיות). התיחס לאמל כגוף אחראי שעליו אפשר לסמוך להרגעת האיזור. המנכ'ל חזר על המלצתנו הידועה ליוניפיל לחזק את הקשר הבלתי רשמי שלו עם צד'ל.

3. האורחים חזרו והעלו גירושי התושבים מכפר שבעא שבגזרה הנורווגית בחודש ינואר בטענה שהמגורשים עדיין לא הורשו לשוב לכפרם. חזרו ובקשו התערבותנו לסיום הגירוש.

ארבל 2

תפ

לש

[illegible] 98.10.20 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,איר2,איר1,
סייבל,משפט,ר/מרכז,ממד

שרבט

רוב א-

cc: [illegible]
[illegible]

28.

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנרק	דף: 1 פתוח: 2
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 1 במרץ 1989 16:10	אל: מצפ"א	
פס' פנרק: המשרד: 23	דע:	
	פאת: ק/ק לקונגרס	

שיחת שגריר - קונגרסמן גיון מילר (ד,ו)

1) השגריר קיים חיום שיחת חיכרות עם הקונגרסמן גיון מילר (רפובליקאי ממדינת ושינגטון, חבר בוועדת החוץ, יהודי, ידידותי).

2) השגריר פתח בסקירת כללית. בסיומה, מילר הודה לו על העברת OVERVIEW מעולה, והתעניין במה שהוא תגדיר כ"חחלטת הקונטרברסיאלית" של הממשל לפתוח בדיאלוג עם אשים. גילה הבנה להסתייגותנו מדיאלוג זה ולהערכתנו לגבי חוסר השינוי בעמדות אשים כפי שהדבר מגיע לביטוי לא רק בהתבטאויותיו אלא גם במעשיו.

3) מכאן ביקש מילר לעבור לנושא הסיוע. בהסבירו שאתמול הופיע כאיש ועדת החוץ ברשת C-SPAN ובמשך שעה תמימה השיב על שאלות המשקיפים בנושא הסיוע. פה ושם נשאלו שאלות על הסיוע עבור ישראל אך הוא נאלץ לתת את הדעת למכלול כולו. ביקש לדעת את עמדתנו לגבי רצון הממשל למשיג יותר שיפוט וגמישות בקשר לחלוקת כספי הסיוע ע"י ביטול שיטת השיריונים, בהוסיפו שלהערכתו יבוא יום והממשל יציע מעין עסקה לפיה יבוטלו השיריונים בעוד שהוא מבטיח לדאוג להמשך הסיוע במימדיו הנוכחיים ל-"CORE AREAS", לרבות מזה"ת ובכלל זה למדינות קי"ד. השגריר השיב שלגבי דידנו, רצוי שהקונגרס ישמור את ה-ULTIMATE CONTROL. חח"מ טען שמעל ומעבר לשמירת המילה האחרונה, מן הדין שנעשו מאמצים לשמור על כספי הסיוע בכללותם ולהגן אותם בפני קיצוצים נוספים. מילר הסכים אך העיר שבהקשר זה לא הממשל אלא הקונגרס אשם כי תרי הממשל מבקש באופן עקבי יותר כספים לסיוע ממה שהקונגרס מוכן לתקצב.

4) מילר הזכיר שבביקור בארץ ב-1986 העלה בפני מר פרס את האפשרות של הקטנה (מרצון) של הסיוע האזרחי עבור ישראל בחוק א"ר. מר פרס הסכים שיש להחזר לקראת זאת ולפתוח בתהליך הגמילה מהסיוע האמריקאי. מילר הצביע על הקשיים בהגנה על ה-ESF עבור ישראל וביקש

../2

תפוצה: שרה סלשקה רקנאי לאה קנ שיחסל גרשל גלגנל בקשה
גבסא בלבד רלבינבל בלבד הם אלמן
אבי 3240 ל

END

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דף: 2 פתון: 2
סווג:		
תאריך ודפן תעבור:	אל:	
פס' פבוק: המשרד: 23	דע:	
	פאת:	

לדעת של הסיכויים להפחתתו. השגריר הביא טיעונים שונים שעיקרם הינו חיוביות הסיוע האזרחי לבטחון ישראל, גודל החזרי חובות הסיוע הצבאי (שמקורן בהסכמי קיד) ערך ההשקעה האמריקאית בהשכנת שלום באיזור וחרומת ישראל לשלום ולאינטרס האמריקאי מול תרומת מדינות נאטו (בקונטקס של הדיון ב-DEFENCE SHARING). מילר העיר שאלה הם SOUND ARGUMENTS, ועוד אמר שלהבא יתייחס לסיוע כ"SECURITY AID" ולא כ"תמיכה כלכלית" (ECONOMIC SUPPORT).

יוסף למדן

למדן.

תפוצה:

לוי.

29

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	קף: 1 פתוח: 2
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 1800 1 במרס 1989	אל: מצפ"א	
פס' מברק: המשך: 25	דע:	
	פאת: ק/ק לקונגרס	

שיחת השגריר - הקונגרסמן טד דויטש (ג.ג)

1. השגריר קיים אתמול ביקור הכרות אצל הקונגרסמן טד דויטש (דמוקרט מניו יורק, ליברלי, יהודי, ידידותי, אך ביקורתי). נכחו עוזרתו לענייני חוץ והח"מ.

2. השגריר סקר את המצב בשטחים ובי"ב ועמד על החשיבות המסתמנת אצלנו לגבי הצעות לקידום תהליך השלום (גישה הדרגתית, פתרון ביניים, מו"מ עם הפלסטינאים בשטחים והירדנים ולא עם אש"ף, האפשרות של בחירות וכו'). דויטש חייב את החיפוש אחר פתרון דיפלומטי אך העיר כי אינו בטוח עד כמה גישתנו הנ"ל תענה על "צרכי ארה"ב". עוד הסביר ראשר שבמשך השנים התמיכה הנרחבת לישראל בארה"ב היתה "REMARKABLE" בעוד שתמיכת הקונגרסיונלית מעולם לא היתה מנותקת מהתמיכה בקרב הציבור הרחב. בצורה איכותית, ישראל מתקפת במשך השנתיים האחרונות כצד שאינו מעוניין בשלום וכאן שטנה סכנה, כי פרספציה זו תביאה לכירסום בתמיכה הציבורית ובבעיות הישנים הגדולים גם לשחיקה בתמיכה הקונגרסיונלית. כידוע הציבור הישראלי שאלות מדאיגות לגבי ישראל והשיבויים בדעת הקהל ישפיעו על הקונגרס אם כי תהליך זה עדיין לא בשל. ייתכן שנוכל לתהליך אם ישראל תתקבל כצד החדש באורח מעיל לשלום. לפני שנה, בעת ביקור הח"מ, המתוקקים היהודיים ניסו להעביר מסר זה אך הוא ב - RELUCTANCE מצד מר שמיר לגלות חבנה לדבריהם. רצונו להאמין שבטבועות האחרונים קלטנו את המסר והפסקנו את החיזוקיות בהגשת הצעות נועזות.

3. באשר לניתוח השגריר לגבי המתרחש בשטחים ובסיבות המרגעת כניעת מצדנו לאלימות, טען דויטש שאם נרצה אד לא, קיימת פרספציה שהתגובה הישראלית לאלימות היא מרגזת, קשוחה וקשה מדי. דו"ח מחמ"ד תואם פרספציה זו (אם כי לחערכתו הדו"ח היה בלתי מאוזן). המיטרש בנשק חי, אפילו אם אין כוונה להרוג, מפריע מאד ונראה כאילו לא אכפת לנו מהתוצאות. מיצרן בתים מעביר מסר לא נכון...

../2

תפוצה: שרה מ/שרה רחב גאוה שקמה בנשל ג/נשל ב/נשל
גבעו בנס ר/נסים בתב רמ אלון
4 3 1 1 2

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 2 פתוך: 2
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:	אל:	
פס' פנוק: הפשרד: 25	דע:	
	פאת:	

עלינו להתיחס לפרספקטיבה קשה זו ולעמל בה. ייתכן שמדובר בשאלת צורה (FORM) ולא בשאלת מהות (SUBSTANCE) אך אסור לנו להתעלם מהבעיה.

4. באשר לדיאלוג עם אש"פ, איננו סבור שאש"פ קבל "שק פתוח". עליו להוכיח שחל אצלו "CHANGE OF ATTITUDE", כרס על משקל זה, ייתכן שיבוא יום וישראל תעמוד להראות שחל אצלה CHANGE OF ATTITUDE. יש להניח שאנו מייחסים חשיבות לתגובות האמריקאיות, רע"מ לשמור על תמיכת אמריקאית חזקה עלינו לשקול את מעשינו לפי התגובות כאן.

5. בנוסף לכך, ברור לי ידוע לנו ששיעת חוק גראם-רדמן רתקיצוצים המתבקשים מעמידים תכנית המירוץ בכלל ותסירוץ לישראל כפרט בפני סכנה, אם לא חשנת אז בשנה הבאה. פירוש הדבר קיומת סיכה פיסיקלית לקיצוץ בסיוע, ומן הדין שניקח שיקול זה בחשבון.

6. השגריר אשר שיעביר מסר זה נאמנה לארץ.

יוסי גמזו
למדן

ר.ב.

תפוצה:

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברוק	דף: 1 מתוך: 4
סווג: שמור		
תאריך וזמן חיבור: 13:00 1.3.89	אל: סמנכ"ל מצפ"א.	
כס' פברק: המשרד: 11	דע: מנהל מצפ"א, א.אלון-המסתדרות, ארב"ל, שגריר, ציר, שטיין.	
	פאת: אלי כהן-קגן.	

הנדון: ביקור מזכ"ל המסתדרות-ח"כ י. קיסר.

הח"מ לידווח את מזכ"ל ההסתדרות בביקורו בארה"ב (למעט ידוייים של קנדה שלגביה שדם קיבלתי הוראת דיפלומט).

להלן סיכום קצר של הביקור:

1. אקזקוטיבה של AFL-CIO -בין 19-21/2/89, נטל המזכ"ל חלק בישיבת האקזקוטיבה ! במיאמי. זו הפעם הראשונה שנציג ישראלי ואחת מהפעמים הבודדות שנציג זר טופיע בפני האקזקוטיבה שהיוה פורום סגור.

הופעתו של חה"כ קיסר היתה אחד הדברים הבולטים באקזקוטיבה זו ונעשתה מיד אחר הופעת שרת העבודה הגב' אליזבט דול. בתום הופעתו שהתקבלה באורירה טובה במיוחד, התקבלה החלטה המצ"ב (נוסח ראשוני) הנוסח שיפורסם בדשומות זהה כמעט ליועבר כשיתקבל.

תכן ההחלטה חיובי ביותר, כמשתמע מהמצ"ב.

להופעה הכ"ל קדמו פגישות אישיות עם חלק גדול של חברי האקזקוטיבה (כ-14 איש מתוך 36). האוירה בפגישות אלו היתה ידידותית, ברם הנוכחים ציינו את הצורך בקשר ישראלי עם מנהיגי האגודים המקצועיים מדור שני הנמצאים בערי-שדה, שאם לא כן, הרציפות עלולה להתערער.

כמו-כן צוין שבחלק מחטקומות באיגודים המקצועיים הולכת וגוברת השפעה של חוגים פרו-ערביים והדרך הטובה לעצור את הסחף המתחיל, היא הדפעות אישיות נמגעים אישיים עם אנשי מפתח בשדה ושיגורם לביקורים בארץ.

2. המכון ע"ש לן קירקלנד-בחופעת מזכ"ל ההסתדרות ניתן פומבי לכך שהמכון האפרו-אסיאני

2...

תפוצה: 3

שמה מקומה רחל אלחרמה נשם גלגשל בנצרה בגמטל ברנע
אחמל ב הלקרים גלב

דף: 2 מתוך: 4	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	לתיפות:
		סווג:
	אל:	תאריך וזמן תעבור:
	דע:	פס' פנוק:
		המשרד: 11
	פאת:	

המחרדש יקרא ע"ש לן קירקלנד, סביר שטכס חגיגי יתקיים בעת ביקורו של קירקלנד בארץ השנה.

3. פגישה עם שרת העבודה- במיאמי התקיימה גם פגישה עם שרת העבודת-גב' דול, כאשר מזכ"ל ההסתדרות היה כנראה האישיות הישראלית הראשונה שנפגשה עמה. הרושם האישי של הח"מ שנרכה בפגישה, שרת העבודה מתכננת פעילות אינטנסיבית ותשמח למצא דרך לעסוק בענינים הקשורים לישראל ולהפגין אתידידות כלפיה. גב' דול הגיבה בחיוב לבקשתנו להופיע אדשית בועידת ILO בג'נבה, ולתת הנחיות למשלחתה בנושאים הקשורים בנו.

כאשר ימונו כל העוזרים המתאימים במשרדה, ימשיך, הח"מ בבירור הדברים שנדונו בפגישה.

4. פגישות עם קונגרסמנים- תוך כדי שחותנו במיאמי ובמיוחד בק"ם ובארוחת-ערב משעם מגבית ההסתדרות, התקיימו פגישות עם סנאטור מיצנבאום, קונגרסמן לארי סמית, קונגרסמן פפר ואחרים. סנאטור מיצנבאום בשיחת ארוכה חזר והדגיש העורך בניתוק קשרים מוחלט עם דרא"פ וזה כדבר העשוי לרכך במקצת את הבעיות בשטחים. הוא ציין גם שנושא זה הוא פצצת זמן מבחינת יחסי ישראל-ארה"ב. גם קונגרסמן לארי סמית אמר לי דברים דומים ובמיוחד הדגיש את הצורך בעמדה ישראלית ברורה.

5. פגישות בניו-יורק- החלק חגיגי-יורקי של ביקור הח"כ קיסר, הוקדש לנושא מגבית ההסתדרות ולמניהגי יהדות מקומית.

בכל הפגישות שהתקיימו, בחלקן פרטיות, הוזכרו בעיות בירדוקרטיה וקשיי השקעה בישראל.

3...

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 3 פתוח: 4
סווג:		
תאריך וזמן תצור:	אל:	
	דע:	
פס' פנוק: **הפשרה:** 11	פאת:	

סיכום- AFL - CIO תיגבר עדיין אחד מתידידים הנאמנים בידתר של ישראל בכלל וההסתדרות בפרט.

יש לעשות הכל כדי לחמשיך את המצב הזה דלשם כך חובה להגביר הפעילות בקרב איגודי העובדים המקומיים ובמיוחד בחוף המערבי ובמערב התיכון (שיקאגו ודטרויט).

כמו-כן צריך לשאוף להשגת משאבים נוספים שיאפשרו שיגור מנהיגים מקומיים לארץ.

אלי כהן-קדן.

תפוצה:

11 4/4

Statement by the AFL-CIO Executive Council

on

Histadrut--A Bedrock of Israel's Democracy

February 00, 1989
Bal Harbour, Florida

The AFL-CIO Executive Council extends warm, fraternal greetings to Histadrut--Israel's General Federation of Labor. Histadrut continues to be a major force in shaping the social, economic and cultural life of Israel--the only free democracy in the Middle East.

Histadrut has fought to successfully maintain the economic and social gains of Israel's workers--Jews and Arabs alike--despite difficult economic conditions, rampant inflation, terrorism, security threats and confrontation.

The last year has been extremely difficult for Israel, which is struggling to cope with the Palestinian Intifada in the West Bank and Gaza Strip, while maintaining its democratic character. In this difficult period, Histadrut has played the major and decisive role in preserving the rights of Palestinian and Arab workers.

We join with Histadrut in the belief that the Israeli-Arab conflict cannot be solved by the use of force, but only through direct negotiations between the parties concerned.

Today, more than ever, Histadrut needs the solidarity and support of the U.S. trade union movement and of free unions the world over. The AFL-CIO Executive Council, therefore, calls on all its affiliates to continue their strong material and moral support of Histadrut and Israel, and to give priority to assisting Histadrut's social, educational, cultural and health initiatives.

###

דף: 1 / מתוך: 4 — 33	טופס מברק קשר ניו-יורק
דחיפות: מיידי	
סיווג: גלוי	אל: המשרד - אירופה ג
תז"ח: 011230	
מס מברק: 0 0 08	דע: ארבל 2 ; לשכת שה"ח
	מאת: נאו"ס - יששכרוף

בריה"מ - מז"ח

רצ"ב הודעת עיתונות מטעם המשלחת הסובייטית כאן על שיחות שוורדנדזה עם ערפאת ושה"ח ארנס.

נאו"ס

שהיה משהה רחב גרמה שהכל נשל נמנע מאיתנו
הרגש אחלנו הבינו גלגל הסברה נגד הרגיל
נגדנו רק אחרי
4 ועדיין

תאריך: 1.3.89 שם השולח: ג'. יששכרוף חתימה:

8

2/4

Union of Soviet Socialist Republics

PERMANENT MISSION TO THE UNITED NATIONS
136 EAST 67TH STREET • NEW YORK, NEW YORK 10021

Press Release

No. 34
February 24, 1989

MEETINGS IN CAIRO

E.Shevardnadze and Y.Arafat converse

CAIRO. February 22, TASS. Eduard Shevardnadze, USSR Foreign Minister,and Yasser Arafat, Chairman of the Executive Committee of the Palestine Liberation Organization, met in Cairo on Wednesday.

They had an in-depth exchange of opinions on a broad range of questions of the situation in the world, particularly in the Middle East. The conviction was expressed that new political thinking in world politics which is achieving ever greater recognition should be fully applied also to the settlement of the Arab-Israeli conflict.

The sides confirmed that, as it was stated at a meeting between Mikhail Gorbachev and Yasser Arafat in April 1988, a durable and fair peace can be established in the region only on the basis of the recognition of the principle of free choice and balancing the interests of all the sides involved in the conflict.

Shevardnadze informed Arafat of the nature and contents of conversations on questions of the Middle East settlement which he held during his stay in Damascus, Amman and Cairo.

The Palestinian Leader spoke highly of the Soviet Union's stand of support for the Palestinians' just struggle for their lawful national rights. He emphasized the Soviet Union's effective role in the process of the Middle East settlement, the importance of the Soviet Union's constructive impact on the process of the establishment of durable peace in the Middle East.

8 3/4

Shevardnadze appraised as an important constructive step the decisions of the 19th extraordinary session of the Palestine National Council and the Palestinian leadership's actions for their implementation.

It was emphasized that the clearly stated readiness of the Palestine Liberation Organization to observe international legality, including the Security Council's resolutions 242 and 338, decisive condemnation of all forms of terrorism attest to the firm intention of the PLO to press for a political settlement to the Arab-Israeli conflict.

Shevardnadze noted that the heroic uprising in the occupied territories reflects the Palestinian people's national aspirations and that nobody can afford to disregard this. Repressions that the Israeli authorities mete out to civilian Palestinian population cannot stem the uprising. This shows again the futility and fallaciousness of power pressure which deadlocks the problem and causes greater pain and suffering to the peaceful population.

The interlocutors discussed specific measures of the preparation of an international conference. It was noted that the mechanism of the United Nations Security Council could be used more effectively. The Permanent Members of the Security Council can assume the functions of a conference's preparatory body, conducting regular contacts with parties to the conflict, including the PLO.

Shevardnadze and Arafat expressed the hope for the evolution in Israel's approach to the idea of an international conference on the Middle East and its constructive cooperation with the United Nations Security Council in the work to prepare the conference.

The sides expressed satisfaction over the state of Soviet-Palestinian relations, their positive development.

The conversation passed in a warm, businesslike and friendly atmosphere.

* * *

E.Shevardnadze meets M.Arens

CAIRO, February 22, TASS. Soviet Foreign Minister Eduard Shevardnadze, on a visit in Cairo, on Wednesday met and talked with Israeli Foreign Minister Moshe Arens.

The Ministers continued the dialogue begun by them in Paris last January. They discussed the situation in the Middle East and questions of settling the Arab-Israeli conflict.

Shevardnadze noted that the positive tendencies which are gaining strength in the world and the assertion of new political thinking in inter-state relations create a favourble background for a decisive breakthrough in a political settlement of the Arab-Israeli conflict. At the same time, persisting tension in the Middle East and the ongoing arms race there harbour serious perils not only to the people in that region but also the entire world.

The international community has reached, especially after the recent important steps by the Palestine Liberation Organization, which are evidence of the realism and a constructive nature of its stance, a high degree of consensus in that the path toward a Mideast settlement lies through the convocation of an international conference with the participation of all parties of the conflict, including the PLO as the sol lawful representative of the Palestinian people.

In this connection Shevardnadze expressed the hope that Israel still did not have its last say concerning participation in the conference and talks with the PLO and that it will not oppose itself in this issue to the opinion of the majority of the world's countries.

The Minsiters agreed that theyn would continue the dialogue on the problem of the Middle East settlement at various levels. A meeting of experts to exchange information and assess the situation around the Mideast settlement will take place already in near future.

The talk also concerned several issues pertaining to the activity of consular groups.

* * *

15

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	זק: ____ פתוח: ____
סווג: שמור		
תאריך ושעת תעבור: 28.2.89 18:30	אל: מצמ"א	
פס' פברק: הפשרד: 1/4 704	דע:	
	אאת: ק. לקונגרס	

סנטור קוני מק נאש"ם

רצ"ב טיוטה להצעת חוק שיזם הסנטור קוני מק בנרגע להמשך הדיאלוג עם אש"ם והחזבת דיווח שנתי של תנשיא לקונגרס על מילוי אש"ם את התחיבויותיו עפ"י התנאים האמריקניים.

יהודה ירנאי דרנגר
יהודית ורנאי דרנגר

שלח מלוגה הבא מאוחר יותר מלון מלון גלד בקרוב מאוד
סיכם משפט

תפוצה: -36-

704

2/4

THE PLO REPORT AND CERTIFICATION ACT OF 1989

WHEREAS, the United States affirmed in a Memorandum of Agreement on September 1, 1975, that it "will not recognize or negotiate with the PLO so long as the PLO does not recognize Israel's right to exist and does not accept U.N. Security Council Resolutions 242 and 338"; and

WHEREAS, the Congress enacted and the President signed into law a statute effective October 1, 1985, reaffirming that policy and providing that "no officer or employee of the United States Government and no agent or other individual acting on behalf of the United States Government shall negotiate with the Palestine Liberation Organization or any representatives thereof (except in emergency or humanitarian situations) unless and until the Palestine Liberation Organization recognizes Israel's right to exist, accepts United Nations Security Council Resolutions 242 and 338 and renounces the use of terrorism," (Title XIII, Section 1301); and

WHEREAS, the Department of State issued a statement on November 26, 1988, finding that "the U.S. Government has convincing evidence that PLO elements have engaged in terrorism against Americans and others" And that "Mr. [Yasser] Arafat, Chairman of the PLO, knows of, condones and lends support to such acts; he therefore is an accessory to such terrorism"; and

WHEREAS, Secretary of State George Schultz declared on December 14, 1988, that "the Palestinian Liberation Organization today issued a statement in which it accepted U.N. Security Council Resolutions 242 and 338, recognized Israel's right to exist in peace and security, and renounced terrorism. As a result, the United States is prepared for a substantive dialogue with P.L.O. representatives"; and

WHEREAS, President Ronald Reagan stated on December 14, 1988, that "the PLO must live up to its statements. In particular, it must demonstrate that its renunciation of terrorism is pervasive and permanent." And President Reagan declared on December 15, 1988, that "the words must be matched by performance, and if they are not, we are back where we started" and that if the PLO does not live up to its word, "we will certainly break off communications."

704

3/4

Section I: Report and Certification

It is therefore the policy of the United States that:

1. **Report** -- The President shall report to Congress each year by December 31, the record of actions by the responsible agencies of the PLO -- including the Chairman, the Executive Committee, and the Resolutions of the Palestine National Council--that constitutes the primary evidence that the PLO is or is not living up to its commitments to recognize Israel's right to exist and renounce and desist from the practice of terrorism.

2. **Certification** -- Based on this report, the President shall certify to Congress each year by December 31, either that:

(a) The PLO is living up to its commitment to accept the existence of Israel and renounce and desist from the practice of terrorism, and therefore the U.S. is continuing to maintain a substantive dialogue with the PLO; or

(b) That the PLO is not living up to its commitment to accept the existence of Israel, or is not living up to its commitment to renounce and desist from the practice of terrorism, or is not living up to either commitment, and that therefore, the U.S. is suspending its substantive dialogue with the PLO until such time as that organization's statements and practices are brought into compliance with its commitments.

If the dialogue is suspended in accordance with article (2)(b), the President shall provide to the Congress a supplementary report on the PLO's compliance with its commitments, 30 days before resuming the dialogue.

704

4/4

Section II: Objectives

1. Objectives -- The United States Government declared in December 1988 that its willingness to engage in a substantive dialogue with the PLO is conditioned by that organization demonstrating that "its renunciation of terrorism is pervasive and permanent" and that "its words must be matched by performance" with regard to acceptance of the existence of Israel. The most fundamental objective of the substantive dialogue with the PLO is therefore to encourage further development in that organization toward peace and recognition of Israel and away from terrorism and violence. Toward these ends, the President shall include in his annual report to Congress progress toward achieving these objectives, including:

(a) Amending the Palestine National Covenant, in accordance with the procedures defined in its Article 33, to bring this charter into compliance with the PLO's commitment to renounce terrorism and accept the existence of Israel, and particularly to eliminate provisions which directly contradict the commitments on which the U.S./PLO dialogue is conditioned.

(b) Disbanding elements of the PLO that have been involved in terrorism, such as the security arm known as the "Harari Group" (described by the Department of State in a public release on November 26, 1988) and "Force 17."

(c) Statements by the Chairman of the PLO, the members of its Executive Committee, and the Resolutions of its National Council, condemning terrorist acts which occur, and the cooperating of these entities in achieving the arrest, prosecution, and/or extradition of individuals accused of responsibility for terrorist acts.

31

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דף: 1 פתוח: 2
סווג: שמור		
תאריך וזמן העבר: 0930 1 במרס 1989	אל: ממ"ד ערב 1	
פס' פברק: המשרד: 5	דע:	
	פאת: אלי אבידן, בוושינגטון	

מצרים.

משיחת עם טרזיטה שייפר.

1. הפעילות המדינית בקהיר. אין לה ספק שהפעילות תדיפ' לה הינו עדים בשבוע שעבר בקהיר, הוא פראש ובראשונה הישג למצרים וכזקפה לזכותו של מובראק. (א) דחיפה ליחסים הבינ"ל שלה (ב) מיקודה במרכז המערכת הבינערבית.

2. להתעניינותי באשר לטישור המצרי-סובייטי הטעימה שביקורו של שברנדזה בקהיר אמנם העלה את פרופיל היחסים בעיקר עם הציפיה לביקור של מובראק במוסקבה (לא סוכם תאריך), אך היא לא מאתרת תכניים חדשים בעקבות הביקור. המצרים הדגישו שרצונם לפתח את היחסים לא יבוא על חשבון אלו עם ארה"ב שגם להבא יהיו מרכזיים עבורם. מתחרט הכלכלי ממנו מצרים חיתה רוצה להפיק תועלת הוא מצומצם למדי. אמנם סוכמו הסכמים מסחריים, אך ברה"מ לא במצב להושיע את כלכלת מצרים. אופי ההסכמים הוא של CLEARING, דהיינו חילופי סחורות וגם זה על בסיס מסחרי טהור. הסוב' לא היו נדיבים באשר לריבית הרגילה ובודאי לא בתחום האשראי לו זקוקה מצרים במיוחד. משמעותית יותר היא החענות הסוב' להספקת חלקי חילוף לביח"ר ולמפעלים שברה"מ הקימה שם בזמנו.

3. מש"ע. שייפר רואה בגוש הערבי הכלכלי המדש דוקא התארגנות על בסיס מדיני מאשר כלכלי. חשיבותו המדינית היא כפולה (א) מרחב תמרון לירדן שיש לה עתה מסגרת מדינית חדשה. (ב) שמירת עיראק בשטח של מדינות ערב המתונות. לדעתה עיקר הפעילות הכלכלית תתבצע גם להבא בשטגרת הבילטרלית של הגוש החדש - מצרים - עיראק, מצרים - ירדן, תימן - עיראק וכיו"ב.

../2

תפוצה: - 36 -

34141 4

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון	קי: 2
סווג:	טופס פבוק	פתיון: 2
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פבוק:		דע:
המשיך: 5		פאת:

הנדבך החשוב הוא זה שבין מצרים לעיראק. התכניות לשיקומה הכלכלי של עיראק מתבססה על שיגור מומחים מצרים וסיוע טכני מצד ירדן. היא איננה חוזה המיכת המסגרת למולטילטרלית מחטת השוני הכלכלי בין מרכיביה. לשאלתי באשר לאפשרות של שח"פ בעתידי, תשובת שגסירון חעבר של פיתוח תע"ש ערבי משותף לא חיה חיובן והוא יעורר RESENTMENT של גורמים ערבים אחרים [סעודיה?] הגם ששח"פ מבעתידי בין מצרים ועיראק ישמר גם אך בנפרד מהמסגרת הכלכלית החדשה.

4. מצרים ונעב"ל. לדעתה חסוגיה היא היפוטטית מכיוון שאין היא חוזה אפשרות מיחדשה לתחות לא בחדשים הקרובים. הרעיון המצרי של משלחת ערבית משותפת בא ע"מ לענות על מסגרת שגם ישראל וגם הפלס' קדי אש"פ יוכלו להיות עמה. המצרים היו מעדיפים משלחת ירדנית - פלס' משותפת. בעבר הם אף התאמרו בפני האמריקאים שיוכלו למכור רעיון זה.

5. טרם נקבע מועד לביקורו של מבראק בוושינגטון. ההנחה היא שיהיה זה בימים הראשונים של אפריל. חסין מתוכנן להגיע אחרי חרמד'אן כלומר בחדשים מאי או יוני.

אלי אבידן
אל.אל.

ר.ש.י.

תפוצה:

END

יק: ____ פתוח: ____	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דחיפות: סווג: שמור
אל: מצפ"א		תאריך וזמן תעבור: 1800 28 פברו' 89
דע:		פס' פברק: המשרד: 1/2 703
פאת: ק. לקונגרס		

ביחנ"ב: הרזיזה בסיוע חוץ

1. תיום קיימה ועדת חוץ HEARINGS בנושא לדו"ח ה - TASK FORCE (בראשות מילטון וגילמן) והמלצותיה לרזיזה בסיוע חוץ. (הדו"ח המלא שפורסם השבוע רשמית, בחיפ' הקרוב). בפני הועדה הופיעו במשך חיום עדים פרטיים (נציגי אוניברסיטאות וארגונים העוסקים בפיתוח, מדינות עולם שלישי וכו') ומרביתם הביעו תמיכתם בהמלצת העיקרית של ה - TASK FORCE - ביטול השריונים.

2. ראוי לציין במיוחד שתי התבטאויות המשקפות דיעות הדומות בין הקונגרסמנים רבים.

סולרז - שאל העדים, האם הם אכן מסכימים לביטול השריונים כיצד יתמודדו עם הבעיה של אבדן יוזמת הקונגרס ביזום תכניות חדשות או בהשגת כספים עבור תכניות מוצלחות שהממשל לא ביקש עבורן מימון. הביא כדוגמה יוזמה של הקונגרס למימון מילגות בארה"ב עבור סטודנטים מדרא"פ. הממשל התנגד בזמנו למימון אך התכנית, שהוכיחה עצמה כמוצלחת, התבצעה רק בגלל השריונים. האם העדים מציעים שהקונגרס יהרוס הרתמת גומי לכל בקשות הממשל?

תשובת - על הממשל והקונגרס לקבוע מטרות במשותף במקום שריונים.

קרסמאייר - התרכז אף הוא בשאלותיו ב - CONGRESSIONAL POWER ושריונים. העלה האפשרות שההתיעצויות עם הממשל (כפי שהציעו העדים) יכשלו, ואם אכן זה יקרה, והשריונים יבוטלו לקונגרס לא יוותר כל אופציות, הוסיף כי אולי יש לחזור לקשה אמצעי שיונים איך לקונגרס
צריכה להיות האופציה להשתמש בשריונים כשהדבר נחוץ. למעשה עפ"י הערת העדים, הממשל יוזיזה והקונגרס יפסיד.

גם קונגרסמן אוליימפיה סנו התייחסה למערכת יחסי קונגרס-ממשל בנושא זה.

שהיה מלחמה יהיה לאמריקה גרוע מאוד בגלל הבעיות בגלל

../2

תפוצה: -36-

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	זק: ____ פתון: ____
סווג:		
תאריך ודפן תעבור:		אל:
פס' פנוק: הפשרד: 703 4/2		דע:
		פאת:

3. מהתבטאויות לעיל, ומשיחות עם קונגרסמנים ועוזריהם עולה כי מספר הב של קונגרסמנים אינם מרגישים בנוח לגבי האפשרות של אבדן עוצמתם וחדפש פעולתם מול הממשל ולפי שעת אין להמילטון תמיכה רחבה לביטול מוחלט של השריונים.

4. בשיחת עם קונגרסמן ברמן הוים סיפר כי שוחח אמש עם המילטון אשר אמר לו , כי הוא מסכים שאין לפגוע בשריון לישראל, הוסיף כי הסיוע למצרים שונה מזה של ישראל שכן מצרים הינה UNDER DEVELOPED COUNTRY וארה"ב מאבדת ה - LEVERAGE שלה על מצרים בסיוע האוטומטי המוגן מידי שנה. הסיוע לישראל שונה מבחינת מעמדה של ישראל, ערכיה וייעוד הסיוע. לדברי ברמן, המולחון עלול השנה TO CHALLANGE את מצרים בנושא. על הביקורת כלפי מצרים והשימוש שלה בכספי הסיוע שמענו כבר ממקורות שונים ובודאי נוכל לשמוע בצורה ברורה יותר בשימושים על הסיוע למצרים שיתקיימו בימים ה' הקרוב.

5. לידיעתכם שגילמן פירסם הסתייגות לגבי מסקנות דו"ח ה - TASK FORCE הכוללת קביעה כי אין לבטל השריונים עבור ישראל מצרים ויורן, (נעכיר הנוסח עם קבלתו).

יהודית ורנאי דרנגר.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה:

דף: 1 פתוח: 2	**שגרירות ישראל/וושינגטון** **טופס פבוק**	**דיתיפות:** מיידי **סווג:** שמור
אל: מצפ"א		**תאריך ודפן תעבור:** 1 במרץ 1989 12:00
דע:		**פס' פבוק:** **הפשיר:** 14
פאת: ק.לקונגרס		

שיחת שגריר - הסנטור וילסון (28.2)

1) השגריר נפגש אתמול עם הסנטור הזוטר מקליפורניה, פיט וילסון (רפובליקאי, חבר בוועדה לשירותים המזוייניים, ידידותי, שוקל מועמדותו למושלות קליפורניה ב-1990). נכחו עוזרו לענייני חוץ, מתלמד וחח"מ.

2) השגריר פתח וסקר את המצב המדיני לקראת ביקורי ס/תשר, השר ורחים בשבועות הקרובים. עמד על הדילמות הניצבות בפנינו כתוצאת מהתנערות בשטחים, והסכנות לבטחוננו הנשקפות לנו מהפצת טק"קים במזה"ת ומהשימוש בנשק כימי. כ"כ הצביע על ה"קסם" של אשים בעיני האירופים, ניצול התפר בין הממשלים בארה"ב ע"י תסובייטים והכיסוי השלילי של ישראל והנעשה בשטחים ע"י התקשורת ברחבי עולם, כולל ארה"ב.

3) לאחר דברי השגריר הביע וילסון תמיכתו המלאה בישראל, בהעירו: -

א- חלק - בפומבי ובתוקף - על גישת שולץ בנושא הועידה הבינלאומית.לדעתו, קיום ועידת כזו תבודד את ישראל ותידון אותה למסע של "הוקעה פומבית". מקווה שהממשל החדש לא יעל לווירוש ה-PROCESS הזה.

ב- כ"כ מודאג מפתיחת הדיאלוג עם אשים והמשכו, כי יש גם בו לבודד את ישראל.

ג- גישת רחים שמיר נכונה, אך למרבה הצער עומדת מולנו עתונות ליברלית ובעלת דיעות קדומות הנוטות נגדנו. חבל שכיום המגנים עלינו הם פרשנים שמרנים כמו קראוטהמר, וויל וקירקפטריק.

ד- מופתע מנכונות שוורבדזת לסייר במזה"ת ולחשוף עמדותיו כפי שגילה אותן לאחרונה. ייתכן שנעשה נועז כתוצאת מתשינויים באקלים הפוליטי בארה"ב. וילסון מוטרד מכך שעקב התקשורת דעת תקהל כאן תשלה את עצמה כאילו אשים מתמתן בעוד שישראל היתה לבוקשית וכלתי מתפשרת, לעם האמריקאי, אין לה אשליות לגבי אשים וטרור, אך קשה מאד (DAMN DIFFICULT) לטפל בלחץ המדייה על הציבור.

תפוצה: 36 נשיא נפקו נפש רלחכם גאת רס אוגן

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 2 פתוח: 2
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:	אל:	
פס' פנוק: הפשרד: 14	דע:	
	פאת:	

ה- כשלעצמו הוא מוצא עידוד בכך שבקונגרס אין שינוי בחשיבות המיוחסת לישראל כבת ברית גדולה שאינה חברת בנאטו וכן להמשך הסיוע עבורה.

ו- מאידך יש להתגונן נגד תחושת של "חוסר סבלנות" הן בקונגרס והן בממשל. קיימת כמיהה ל"תזוזה" לקראת שלום במזה"ת, שמצאה ביטוי עוד לפני שנה במכתב 30 הסנטורים (כזכור בעקבותיו שגר וילסון מכתב נפרד לשולץ בו טען כי לא נבון ולא הוגן לדרוש ויתורים משראל לפני ובמעדר ערובות לשלום).

ז- תוהה מדוע ארה"ב אינה משתמשת באשראי שלה אצל מדינות ערב המחונות ע"מ ללחוץ עליהן להסיר תמיכתן באש"פ ולהחזיר את הוסיין לתהליך השלום.

ח- ולבסוף הוא מודאג מכוונות הממשל החדש. עמדותיו אינן ברורות ולא נראה שהוא יודע לאן הוא חותר, אך הוא (וילסון) חושש פן יטה הממשל יתר על המידה לגישת שולץ. בזמנו שאל את שולץ אם יוזמתו לא תביא להקמת מדינה פלסטינאית, וחרף תשובתו השלילית של שולץ (וההתנגדות למדינה כזו המוצהרת במצע המפלגה הרפובליקאית), הוא (וילסון) מוסיף לדאוג כי לתערכתו נסוד מדינה פלסטינאית נרא IMPLICIT בתהליך לפי שיטתו של שולץ.

3) וילסון סיכם ואמר שישמח לתמוך במתן הסיוע לישראל ולעזור לנו בתחום שיתוף הפעולה הצבאית. הוא עושה-ויעשה-זאת לא רק מתוך מסירות לישראל אלא מתוך האינטרס האמריקאי.

יורם לנדאו.
למדן.

תפוצה:

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ד באדר א' התשמ"ט
1 במרץ 1989

אל: תת מ. שילה, מנהל מצפ"א, משרד החוץ

מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: מסע הקונגרסמן ריין אואנס-דן אברהם למדינות האיזור

קראתי בדף מצפ"א 37 על יזמת אואנס למסע לכמה ארצות באיזור בשיתוף 12-15 יהודים.

בביקורי השבוע בניו יורק נפגשתי עם ג'ורג' קליין, שהראה לי את מכתב ההזמנה של דן אברהם לסיור (בהנחה שהמדובר באותו סיור) ומכתב ביטול שנשלח כעבור שבוע (לדברי קליין - בעקבות שיחתו עם דן אברהם).

בברכה

אליקים רובינשטיין

העתק: ראש הממשלה
שר החוץ
סמנכ"ל צפ"א, משרד החוץ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

20223 תאריך : 28.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,20223
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:677,תא:270289,זח:1900,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:צפא
נד:@

סודי / מידי

אל: מצפ''א

דע: לשכת רה'מ

מאת: ק. לקונגרס

הקונגרסמן לנטוס - לקראת ביקור רה''מ
---

1. במשך היום נפגשנו פעמיים עם לנטוס (בפגישה עם השר לשעבר שפירא ופגישת הציר והח''מ) הביע דאגתו מהשחיקה הגוברת במעמדה של ישראל. חלק מהקונגרסמנים היהודים לדבריו משנים אף הם (אם כי באיטיות) עמדתם ומשדרים מסר שלילי. זה לעמיתיהם הלא יהודיים. הוא כשלעצמו נותר כמעט בודד בתמיכתו הבלתי מסוייגת בישראל ולא יתבטא נגדה אף פעם בפומבי אולם על ישראל ליטול היוזמה כדי למנוע
CONSTANT EROSION AND BEING ON THE DEFENSIVE.
אם בביקורו לא יבוא רה'מ עם יוזמה/
תכנית/הצעה שתכלול MAJOR, SIGNIFICANT AND DRAMATIC CHANGE,
''יתרבו הצרות '' ולאו דווקא מצידו או מצד ידידיה הקרובים של ישראל. חש בהלך רוחות כזה כבר בסיור האחרון במספר מדינות באירופה.

2. לנטוס סיפר כי איננו מרגיש בנוח לגבי ביקור רה'מ. הדגיש כי הוא מאד מעוניין (VERY ANXIOUS) שביקור

רה'מ יהיה מוצלח ''והוא חייב להצליח'' אולם לצורך כך על ישראל לעשות DRAMATIC GESTURES . הוא רוצה לסייע אולם אינו יודע כיצד. הציפיות בקונגרס גבוהות, בין אם מוצדקות בין אם לאו, והתפיסה היא כי הכדור במגרש הישראלי.

3. הציר סיפר ללנטוס על עיקרי השיחות שקיים רובינשטיין בשבוע שעבר ועל הדרך בה אנו רואים התהליך. גם זה לא הניח דעתו של לנטוס. YOU GOT TO HAVE SOMETHING OTHERWISE IT'LL BE DISASTER ON YOUR SIDE .

4. בנוגע לק''ד אמר לנטוס כי עד כמה שהוא תומך בהסכמים אלה, המתנגדים לק''ד הצליחו לבטל חשיבותם ומידת יכולת יישומם ולשאלת הציר לגבי קבילותה של התפיסה המעוגנת בק''ד השיב לנטוס כי שפת ק''ד צריכה להיות RICHLY CAMOUFLAGED והוסיף שאולי כדי להכניס זאת למסגרת של מטריה אמריקנית- סובייטית. יתכן שזה יתפס כאלמנט חדש.

5. חזר והציע קונגרטיזציה של תכנית שתוצג ע''י רה''מ - כמו שלבים, תאריכים ויעדים למפגשים וכן האלמנט של חסות המעצמות.

6. הדגיש כי אין בכוונתו לומר לנו כיצד ומה עלינו להחליט אולם על ביקור רה'מ להצליח כדי שהיוזמה תשוב לידי ישראל וההתייחסות אליה בעקבות ההתפתחויות האחרונות באיזור ובזירה הבינל' תחדל להיות שלילית.

יהודית ורנאי דרנגר

פא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

30

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	קק: ____ פתון: ____
סווג: שמור		
תאריך וזמן העבר: 28.2.89 13:30		אל: מנהל מצפ"א מנהל ארופה 3
פס' פברק: הפשרד: 689		דע:
		פאת: ציר - עודד ערן

ברת"ט-מזת"ת

להלן משתי שיחות עם מרק סרים מנהל מח' ברת"ט (והמיועד להיות הציר בת"א) ומורש אברמוביץ.

שניהם לא רואים בדאגה כלשהיא את ביקור שברדנדזה למזה"ת.

לדעתם הביקור תוכנן כך שברת"ט תוכל לנצל את התקופה שמיד לאחר הנסיגה מאפגניסטן, ע"מ לשפר עמדות במזת"ת ותופעות כגון הכניסה האיטית של הממשל לענינים או הניתוק בין איראן והמערב על רקע פרשת רושדי רק "שחקו" לידי הסוביטים. פריס הוסיף שהסוביטים ינסו לנצל את המעלתנות המזה"תית כלפי הארופאים ע"מ לחזק את הדטיתם של רודפי שלום ופרענרים סבירים ליוזמות במזה"ת.

יחד עם זאת שניהם מדגישים שאין לסוביטים מה להציע מבחינת אי יכולתם להניע את התהליך ותלותם בנושא זה בארה"ב ובישראל. באשר לאיראן הם מצביעים על כך שהחשדנות ההדדית והפרובלטיקה שביחסים עבור שתי המדינות הן כה קשות שאין בביקור כדי לפתרן. אברמוביץ חזר בהקשר זה על ההחלטות שנתן לממשל חדש על הצורך בנסיון אקטיבי לשפר את היחסים בין איראן וארה"ב.

ערן

מ/ערב
שגרירות בוושינגטון נא לבנות גיבוי בקרוב בלשכו ליאור
בזרע רקדיבר בדד רם ולבן בדב
14145 ל

ל.ש.

תפוצה: 36

END

דחיפות: מידי	טופס מברק קשר ניו-יורק	דף: מתוך:
סוג: כלמס	אל: המשרד	
תז"ח: 281700		
מס מברק: 0 0809	דע:	
	מאת: נאו"ם ניו יורק	

אל: ארב"ל 2

מאת: מיכל צוייגרייך

להלן תגובת דובר המזכ"ל על הפלישה ללבנון

Asked to comment on reports of Israeli raids in Lebanon, he said the Secretary-General had learned of them with concern and naturally deplored the interference with Lebanese sovereignty and the loss of civilian lives.

אושרה שהעדה הדרה שהכל נגמר ונגמר כיום ארבל 2
ליאור בעתיד בלב

אישור:	שם השולח:	תאריך:
	מיכל צוייגרייך	28.2.89

דף: 1 / מתוך: 2	טופס מברק קשר ניו-יורק
דחיפות: מיידי	
סיווג: שמור	אל: לשכת שר החוץ , לשכת ראה"מ
תז"ח: 2818-	
מס מברק: 209 -ש/ 0 0813	דע: מנהל מצפ"א, השגריר וושינגטון
	מאת: סגן הקונכ"ל

ועידת הנשיאים.

אליקים רובינשטיין הופיע אתמול בפני קבוצת טלקטיבית של מנהיגים יהודיים בחסות ועידת הנשיאים. כין המשתתפים: מוריס אברם, סימור רייך, רבי שנאיר, אלכסנדר שינדלר, ישראל זינגר, והקונכ"ל. דיווח על ביקורו בוושינגטון והתרשמויותיו ממגעיו עם אישים במימשל. האדמינסטרציה הנוכחית מבינה כי אי אפשר לפתור הסכסוך בנוסחת קסם. היא רוצה לקבל את העיונותינו, ולבחון, אותם. אין היא מעוניינת בועידה בינלאומית. אנו עוקבים אחר הדיאלוג ארה"ב-אש"פ, בנתיים לא שכנענו האמריקאים בצידקת טענתנו והדיאלוג נמשך. ארה"ב מתנגדת למדינה פלסטינאית ומה הטעם בניהול דיאלוג עם אש"פ. התייחס לביקור שה"ח הסובייטי באיזורנו ואמר כי ארה"ב היא השחקן הראשי בתהליך השלום. ביקור של כמה ימים של שה"ח לא הופך הסובייטים לממלאי תפקיד מרכזי. רובינשטיין דיבר בהרחבה על הסכמי קמפ דיויד ועל מהותם של הסדרי הבניים המוצעים על ידינו. הצורך להחזיר את חוסיין לתהליך השלום והצורך לשקם את בעיית הפליטים - יש לנו תכניות רבות, אך חסר המימון. דיבר על ועידת ראה"מ וביקש לא ליצור ציפיות מוקדמות לגבי יוזמת השלום המתגבשת וביקור ראה"מ בוושינגטון.

המשתתפים התייחסו לעצמתה של המדיה האלקטרונית והכתובה וללחץ האירופאי על ארה"ב לנוע באורח חיובי בתהליך השלום. כמה מהמשתתפים התייחסו להתבטאות כוב דול בא"ב הקונגרסיונלית שקויימה בניו יורק יום קודם לכן. מוריס אברם אמר כי תדמית ערפאת השתנתה וחובתנו להראות מהות אש"ף ומעללי ערפאת.כדי לשפר תדמיתה של ישראל הציע שראה"מ יצא בהודעה שישראל מוכנה

../2

תאריך:	שם השולח:	אישור:
28.2.89	מרוכי ידיד	

שלח מלשרה לרה גלרבה גרם גלגרם גלה בגלו

2/2

0 0813 /209

להחזיר שטחים תמורת שלום. רובינשטיין השיב שהתבטאות כזו לא תתרום דבר. נוסף לכך ראה"מ אמר כבר כי לכשנגיע לשולחן הדיונים הכל פתוח למו"מ. ישראל זינגר ציין כי זו הפעם הראשונה שיש לנו ממשלת אחדות שאין לה שתי קולות. כשתוצג תכנית בנושא השלום יהיה לנו קל לתמוך בה. שינדלר אמר השאלה היא אם באמת תוצג רק תכנית אחת, כי אם יוצגו תכניות נוספות. ישראל יכולה לשכוח מאחדות וסולידריות מצד העולם היהודי.

מרדכי ידיד

28.2.89

מ. ידיד

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס מברק	קף: 1 פתוח: 1
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 27 בפבר' 1989 13:30,	אל: מצפ"א	
כס' מברק: המשרד:	דע: קונכיל, ניו יורק	
118 658	פאת: ק.לקונגרס	

17

אי"ב קונגרסיונלית לכבוד נציגי העיר ניו-יורק מטעם JCRC (26.2)

ניו-יורק תדווח מחותית על אירוע שנתי זה אך תרשו לנו כמה שורות קצרות - ומצערות - של הערכה.

כידוע, בשנים עברו היה אירוע זה בגדר מצעד של תמיכה בלתי מסוייגת בישראל, כאשר כל קונגרסמן התחרה עם רעהו בהשמעת דברי שבח לישראל ובציון מעשיו וחשגיו בקונגרס למען העם והמדינה. לפני שנה הסתמנו אמנם הסדקים הראשונים כאשר אחדים מהקונגרסמנים הליברלים מהעיר (טד ווייס, למשל) הביע אי-נוחות מהטיפול בהתפרעויות בשטחים, אך לרוב ההתבטאויות נשארו אוהדות וישראל היתה במרכז.

השנה השתנתה התמונה וניתן היה לחוש בבטוי מוחשי של ירידה בקרנה של ישראל, השתתפו שני הסנטורים מניו-יורק וכ-12 קונגרסמנים. כמחציתם העדיפו לא להזכירנו בכלל (סימן מובהק של אי-נחת מאתנו) והתמקדו בנושאים חברתיים ואחרים כגון בעיית הסמים וה-AIDS המעסיקות את ניו-יורק. יתר על כן. להוציא ציאק שומר ואליוט אנגל (קונגרסמן חדש מהברונקס) אלה שכן התייחסו אלינו עשו זאת בטון מינורי ושמו חדגש על נושאים יהודיים אחרים כגון שאלת יהודי ברה"מ וקליטתם בארה"ב.

מנהיג המיעוט בסנט, קוק מזל, שזכה לפרס ע"ש הסנטור המנוח סקוט ג'יקסון, הביע דברי הוקרה והערכה חמים לישראל כבת ברית חזקה שניתן לסמוך עליה, אך הזהיר אף הוא בפני ה-Winds of Change הפוקדים לא רק האיזור והמעצמות הגדולות אלא גם פרוזדורי הקונגרס.

לרשום בפנינו - כי הרי מדובר בניו-יורק.

ר.ל. ג.מ.
למדן - דרנגר.

תפוצה: שרה מ/שרה מדא לדרה הלל בשל בנגנק בשלה
ל.פ.ו. המיב לאר הסמים בלק

-36-

דף: 1 / מתוך: 1	טופס מברק קשר ניו-יורק
דחיפות:	
סיווג: שמור	אל: המשרד - ארבל 2
תז"ח: 2712-	
מס מברק: 193 -011 0 0746	דע: מצפ"א, לשסיין-וושינגטון
	מאת: נאו"ם -יקבן-דב

ROBERT M IMMERMAN - משלחת ארה"ב באו"ם

1. מבוא
בשיחה מקיפה עם הנ"ל ב-24/2, נדונו התפתחויות האחרונות. להלן כמה נקודות:

2. הממשל החדש והמז"ת
א. נראה שבתגבשה החלטה בחושה שלא לחזור על תרגיל "יוזמת רייגן" מ-1.9.82 ולא להכריז, רעחיד הנראה לעין, על תוכנית "חבילה" כוללת. גורל "יוזמת רייגן" הותיר לקחים ארוכי טווח. אין לצפות לתוכנית כזאת גם לאחר ביקור רה"מ בוושינגטון.
ב. ברור שגישת המזכיר החדש מבוססת על עקרון "הצעד אחר צעד" תוך זהירות מירבית שלא למעוד בגלל חפזון בלתי שקול ושלא לעורר ציפיות מוגזמות. אין בגישה זו כדי להמעיט בשכנוע שלארה"ב נוער תפקיד מרכזי במאמצים לקידום תהליך השלום.
ג. יש לזכור שבניגוד ל-1977 או ל-1981 אין מדובר בממשל חדש החותר לשנות או לשפר מדיניות החוץ של קודמו. לכל היותר, ניתן להבחין בנכונות לעדן או לשפץ היבטים בגישת הממשל הקודם כלפי המזת"ת תוך התבססות - לפי שעה - על עקרונותיה הבסיסיים. זאת תוך נקיטת הזהירות המתבקשת מהמשכיות השלטון הדמוקרטי.

3. יוזמות בריה"מ
א. אף כי אין וושינגטון מתכחשת למעמד מעצמת העל השניה במהלכים לפתרון סכסוכים אזוריים, קיימת הסתייגות מה כלפי סבוב שה"ת הסובייטי במזה"ת. מכאן - אמרת הנשיא בטוקיו ב-23.2 שכבר זכתה למענה מיידי מפי שברדנזה. מהלכיו נראים כמאמץ לשפר תדמית בלא נגיעה ישירה לענייני מהות.
ב. ברור שמוסקבה החליטה להאדיר מעמדה באזורים שונים בעולם, לרבות המזה"ת, בשיטות השונות מאלו שנקטה בעבר. מעתה תתמקד יותר במתקפות דיפלומטיות, כדו שאפיינה סיור שה"ת הסובייטי במזה"ת.

4. ישראל ובריה"מ
א. ענייני ישראל לנרמל יחסיה עם בריה"מ מובן. הממשל תומך בו.
ב. עם זאת, יש להבחין, בכל הזהירות הדרושה, בין מגמת הנירמול לבין סיוע - ולא יהא עקיף ובלתי מודע - במאמצי בריה"מ לשריין לעצמה מעמד זהה לזה של ארה"ב בפעולות התיווך לקידום תהליך השלום. הצלחת מאמץ סובייטי זה לא תכשר טובות לישראל. אך, יתרה מזאת, היא עלולה לעורר חששות בקהיר, במפרציות ומעל הכל ברבת עמון. אין להקל ראש בהסתייגות הפנימית (המודחקת אמנם) של שליטי מצרים וירדן כלפי התעצמות סובייטית אפשרית ומשאיפתם הבסיסית להשען, בעיקר, על הכוונה אמריקנית.

תאריך: 3 | שם השולח: 1 | אישור: 2

שמר סלשרם רמל מארקה שמעם בעל גלגנל בנשאר גלפסו בחנא אומל ב
רלבאב גגא רמ אולן בגב אוירב

דחיפות:	טופס מברק קשר ניו-יורק	דף: 2 מתוך: 3
סייג:		אל:
תז"ח:		
מס מברק: 193 -ell 0 0746		דע:
		מאת:

ג.בהקשר זה - אין משלחתו סבורה שיש מקום לחזר אחר בריה"מ בנושא כתב ההאמנה הישראלי באו"ם. אין חשיבות הנושא מצדיקה זאת.שידול כזה יעורר תביעות לתשלום. תוצאות ההצבעה ב-18.10.88 הוכיחו שאפשר לותר על כך.

5. ארה"ב ואש"פ

א.אין כל שינוי בהוראות המחייבות חברי משלחת ארה"ב שלא לקיים מגעים עם אש"פ.

ב.אין הם מקבליה דוות מפורט על שיחות טוניס , אך ברור להם שלא חל שינוי בכוונת הממשל להוסיף ולבחון עמדות אש"פ כלפי המהלכים המוקדמים העשויים להוליד מו"מ ישיר במועד הרצוי. אין פרוש הדבר שכבר נתגבשה החלטה מראש המחייבת שיתוף נציגי אש"פ כבר בתחילתו.

ג.אין התנגדות לניהול המו"מ עם נציגים פלסטיניים מהשטחים אפילו יהיו תומכי אש"ף, בהנחה שיתברר שרשלבים הראשונים לא ישולבו מנהיגי אש"ף עצמו.

ד.הענין בשתוף ירדן לא נחלש אך קיימת מודעות לעדינות ומורכבות מעמדו כיום.

ה.לדידם מלא אש"ף תנאי ארה"ב ב-14.12.88 בג'נבה וידועים להם מקפוקי ישראל בתחום זה.

6. ישראל ואש"ף

א.בקרב כמה מעמיתיו רווחת הסברת שיתכן ששגויה היא החלטת ממישראל לאסור כל מגע עם אש"ף. אין הכוונה למגמה למניעת מגעים בין נציגים רשמיים של ממישראל לבין מנהיגי אש"ף (שאולי מובנת בשלב זה), אלא למגעים אפשריים בין אישים ישראליים (לרבות חכ"ים) שאתם נציגי הממשלה PER SE , ה"מחליפים דעות עם פלסטינים".

ב.נראה להם שהמציאות שהתפתחה באחרונה היא שח"כים ואישים ישראליים אחרים, המייצגים גוף ספציפי במפה הפוליטית בישראל, מקיימים עתה מגעים כאלה (בניגוד לאסור הפורמלי) וזאת כדי לקדם בעיקר מגמות פנים מסויימות.

ג.הזכיר הגישה המתוחכמת של יפן בפרישת מגעיה הראשונים עם סין העממית שבוצעו, בשלבם הראשון, ע"י אישים יפניים, לרבות חברי פרלמנט, שלא יצגו הממשלה עצמה.

7. ועידה בינ"ל

א.שוררת בקרב עמי חיו ספקנות לגבי המתכונת המוצעת של הועידה כפי שהיא מנוסחת ע"י בריה"מ ומדינות אחרות. אין הם רואים בסין, בבריטניה ובצרפת כבעלי מעמד בהקשר זה. נראה להם שסין לא תעמוד על שילובה.

תאריך: שם השולח: אישור:

דף: 3 / מתוך: 3	טופס מברק קשר ניו-יורק	דחיפות:
	אל:	סייג:
		תז"ח:
	דע:	מס מברק: 0 0746/193
	מאת:	

ב.מיותרים המאמצים להתמקד בכינון ועידה כזאת בחסות האו"ם כאשר הרכבה, סמכויותיה ותפקידיה שרויים בערפל.
ג.מעל הכל - לא חל שינוי בשכנועם שהפתרון ימצא אך ורק כתוצאה ממו"מ ישיר בין הצדדים ולא מלחצים מבחוץ. מזכיר המדינה אישר זאת מחדש ב-21.2.

8. המהומות בשטחים
א.אחת התוצאות הנה החלשת המגמה שהתבטאה ביוזמות שולץ (1987-8) שגרסה גישת השלבים (תחילה שיפור תנאי החיים בשטחים ולאחר מכן טפול בבעיות המהות).
ב.עם כל החשיבות הנודעת לזהירות שקולה, אין להותיר לסטטוס קוו להמשך עד אין קץ. רישום המהומות יצר מציאות חדשה.
ג.לדעת עמיתיו חשוב שישראל תדבר ב"קול אחד" (ללא ניגודי גישה פומביים) ותבהיר סופית עמדתה הנוכחית כלפי הפעלת תהליך שיוליך למו"מ עם ירדן והפלסטינים.

9. השלכות התמורות בבריה"מ
א.נראה להם שבשנות ה-90 תבצבצנה בעיות מורכבות חדשות ואולי מהפכניות ביבשת אירופה כתוצאה מהתעוררות צבורים לאומיים מסויימים, בעיקר במרכז אירופה ובמזרחה (יוגוסלביה, טרנסלבניה טירול ועוד)
ב.זאת מעבר לרעידות המתרחשות בארצות הבלטיות,מולדבית ובאזורים אחרים בתחום ההשפעה הסובייטית או הסמוכים אליו.

10. דיון מועבי"ט בשטחים (מברק מנהל ארכל 2 - מצפ"א - חוזם 14498)

כן שיחי הסביר שהטיוטה האמריקנית שהוגשה 16/2 שיקפה אתגר לערבים ולאש"ף ולא את עמדת משלחתו שעמדה להמנע. אין סעיפים 7, 1 קבילים עליה. העוקץ היה נעוץ בסעיפים 4,5 שהיו אבן בוחן לערבים.

נאום

דוד בן-דב

תאריך:	שם השולח:	אישור:
27.2.89 '89	דוד בן דב	

END

21

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

אל: מצפ"א, ממ"ד

דע:

מאת: עתונות

דף 1. מתוך 2
דחיפות: מיידי
סווג: גלוי

תאריך, זמן: 27.2.89
מספר המברק:

המשרד: 654

ארה"ב - ישראל

להלן דברי המזכיר בייקר בתכנית "מול פני האומה" של CBS (26.2.89).

יוסי

יוסי גל

שיחה סלטרה חתך בהתחב נשל בנתק בשתה בצבו
הלחיכל בתם רב בתר הסברה
10

העתק
מלא

2/2

654

MS. STAHL: All right, let me ask you quickly, because we're running out of time. Moshe Arens, who just met with Mr.

Shevardnadze, is coming to the United States in less than a month. Will you be ready with initiatives to present to him. When he comes, will your team be in place? Will you be ready for that meeting?

SEC. BAKER: The team will be in place and we will be very ready for the meeting, and we're looking forward to the meeting, and as I said the other night in the briefing, we have already had some very low-level discussions with the Israelis. But you keep talking in terms of intiatives and big plans and you want to see something presented under the klieg lights and in front of the cameras. That's the wrong way to go. If you really want to make some progress in the Middle East, that's the wrong way to go.

MS. STAHL: But doesn't it bother you that Mr. Gorbachev --

SEC. BAKER: Not a bit.

MS. STAHL: -- looks as though he's besting you all over the world?

SEC. BAKER: Not a bit. It really doesn't. That's not the -- because -- because we're winning on substance. The Alliance, the NATO Alliance, is winning at every turn on substance, on human rights, on arms control, on regional -- look what's happening in Afghanistan, look what's happening in the southern part of Africa, look what's happening on arms control, look what's happening on human rights.

So, we're winning on substance. He may be winning on -- on PR and perception. So, it doesn't bother us, not one bit.

29

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

אל: מצפ"א, מזז"ד
דע:
מאת: עתונות

דף 1. מתוך 11.
דחיפות: מיידי
סווג: גלוי

תאריך, זמן: 27.2.89
מספר המברק:

המשרד:

655

להלן התמליל המלא של ראיון המלך חוסיין ל-CNN, (25.2.89).

יוסי גל

שרת מקשרת מדל מדרסה שהבל בשל בלגנל בשאה בצפון
רבים לעם מסברה בלחיבל מאת הקמעה אומן בצ
1 1 2 1 4 3 4 1

12

מעורבר
מנשה

655 2/11

CNN NEWSMAKER SATURDAY
INTERVIEW WITH:
KING HUSSEIN OF JORDAN

SATURDAY, FEBRUARY 25, 1989

.STX

CHARLES BIERBAUER: Welcome to Newsmaker Saturday. I'm Charles Bierbauer. While the world's leaders have gathered here in Tokyo for the funeral of Emperor Hirohito, there is renewed diplomatic activity over the Middle East. Can the Bush administration generate a peace effort that the Reagan administration never mounted? And what role should the Soviet Union play in the Middle East? We'll ask Jordan's King Hussein today on Newsmaker Saturday.

[VIDEOTAPE SEGMENT]

In Tokyo, President Bush sought the ideas of Israel's President Herzog, Egypt's President Mubarak, and King Hussein of Jordan. Hussein said afterward that he had doubted US interest in the past few years, yet thought there might be a difference with Bush.

KING HUSSEIN: I'm almost certain that the President would be interested in doing whatever he can, and the United States, to resolve this problem.

*

655 3/11

MR. BIERBAUER: Meanwhile, in the Mideast, Soviet Foreign Minister Shevardnadze was making very visible overtures to all sides, including an offer of diplomatic ties with Israel, if the Israelis opened a dialogue with the PLO. But that is not what Israel has in mind.

ABBA EBAN: As far we're concerned, they have no place on the stage when it comes to negotiations between Israel and the Arab world, as and when they will make themselves neutral and treat both sides equally.

MR. BIERBAUER: President Bush says the Soviet role in the Mideast should be at most a limited one. His Secretary of State says Bush is not proposing a new Mideast peace plan of his own, and will not be rushed into one by the Soviet initiative.

SECRETARY OF STATE BAKER: We, too, think that there are perhaps some opportunities, perhaps. We think that they ought to be explored very carefully, that there ought to be an extensive amount of practical groundwork accomplished before we rush off to have a big high-visibility conference under the television lights.

[END OF VIDEOTAPE SEGMENT]

MR. BIERBAUER: Joining me under the television lights is CNN's world affairs correspondent, Ralph Begleiter.

Your Majesty, thank you for being with us here today. You indicated when we chatted with you the other night that you'd been worried for some years about the US role and about the prospects, but that you had, in your words, "great faith in President Bush." Now what in that conversation you had with him the other night gives you that kind of faith?

KING HUSSEIN: It wasn't purely the conversation I had with the President the other evening, but the fact that I've known him for a number of years, my knowledge of his world experience, both at the United Nations, his travels to our part of the world. And I believe the mood in the world that has posed (?) so much to change over the last year or so, where there is every intention, it would appear to me, to minimize problems that could jeopardize regional stability or world peace. One hopes very much indeed that the Middle East will receive the attention that it deserves.

MR. BIERBAUER: Are you suggesting in some way a change in the mood in Washington, too, between President Reagan and President Bush? Is there something different time?

*

655 4/11

KING HUSSEIN: The difference, I would say, is that President Reagan probably had other priorities. I don't think he was personally engaged with the Middle East problem or with any of the attempts to resolve the problem there. I have a feeling that President Bush knows the area and knows how -- (inaudible) -- it is and how dangerous it is, which is a fact. And also, there are many opportunities now, in general, to be pursued.

MR. BEGLEITER: If you were able to layout a menu, a prescription, of how the US should proceed now, right now, toward getting the peace process going, what would be your prescription? Special envoy, what?

KING HUSSEIN: No, I wouldn't think a special envoy is necessary. On the other hand, I believe that what should happen logically would be to get in touch with all the parties to the conflict. There is already an ongoing dialogue with the PLO. And I would encourage very much the consultations between the five permanent members of the Security Council in a similar way to what happened when they were addressing the Iraq-Iran war, to prepare the ground for an international conference.

MR. BEGLEITER: Should that conference happen this year? Could it happen --

KING HUSSEIN: I certainly hope it at least should begin this year.

MR. BEGLEITER: And where would it lead next -- direct talks quickly, or in some future time?

KING HUSSEIN: It would lead to negotiations to implement Security Council Resolution 242 and to resolving the Palestinian problem, in all its aspects. The participants would be all the countries immediately involved: Jordan; Syria; hopefully Lebanon, if that situation there clears up, and hopefully it will; Egypt; the PLO, the Palestinian dimension has to be addressed by them -- they are the representatives of the people of Palestine; and Israel. And I believe
that negotiations will hopefully lead to a comprehensive peace in the area.

END

655 5/11

MR. BIERBAUER: Your Majesty, we've repeatedly heard President Bush and Secretary Baker say that they're not going to be stampeded, that they're not in a hurry. Do you give us some sense that there is need to hurry rather than go too slowly?

KING HUSSEIN: I indeed feel that there is need to hurry. I can understand that they would like to be in touch with all the parties to the conflict before they move, but I hope that this wouldn't take too long (and delay the process ?).

MR. BIERBAUER: Your Majesty, we need to take a break. I want to ask you about the Soviet role in the Mideast when we come back. Stay with us, please. We'll be right back on this special edition of "Newsmaker Saturday."

(Commercial break.)

MR. BIERBAUER: Our guest on "Newsmaker Saturday" from Tokyo is King Hussein of Jordan.

Your Majesty, while so many of the world's leaders are here, the Foreign Minister of the Soviet Union, Mr. Shevardnadze, has been very busy in the Middle East. He's been in your country just before you left to come here.

KING HUSSEIN: Yes.

MR. BIERBAUER: What do you see as the appropriate role of the Soviet Union? You describe an international peace conference, but how deely involved can the Soviet Union get?

KING HUSSEIN: I believe they can become involved and they should become involved, they are certainly a superpower that has interests in the area and has an interest in peace and stability in that area as does the United States, not only in the Middle East, but throughout the world. And I believe that so much has happened as a result of the new atmosphere that exists between Washington and Moscow.

MR. BIERBAUER: Well did President Bush tell you that he doesn't think the Soviet Union should have as big a role as they'd like to have? He has told the press, he has told the world he thinks that the Soviets should have a very limited role.

KING HUSSEIN: He didn't tell me that; no.

MR. BEGLEITER: What do you think the role for the Soviet Union would be when an international conference begins? As you know, Israel is wary of the idea that the Soviets would have a veto over any result of direct negotiations. Should they have such a veto?

KING HUSSEIN: It is fairly understood after so many years of attempts to resolve this problem, that certainly the efforts

655 6/11

concerning an international conference, that the international conference will be sponsored by the five permanent members of the Security Council; the Secretary General of the United Nations would have an important role, and it would involve negotiations, direct negotiations between the parties. But the conference would not have the right to veto any agreements or impose its will, but it will represent the moral weight (?) of the world for us to move towards establishing a comprehensive peace.

MR. BEGLEITER: You said a moment ago that you thought the United States, the Soviet Union, and the other members of the Security Council should negotiate with one another before the international conference begins. What does that involve?

KING HUSSEIN: That involves the five permanent members of the Security Council.

MR. BEGLEITER: But what would they accomplish? What -- should they work on a settlement in the region, or just the process?

KING HUSSEIN: I believe that the outline is the implemention of 242, territory for peace, territories occupied in -- (word inaudible) -- 1967, and the resolution of the Palestinian problem -- securing peace. The elements are all there, all agreed upon. It's a question of when do we move 242 and commit (?) this famous resolution which was adopted on the 2nd of November 1967.

MR. BEGLEITER: And what about you, sir? What about a move from you? Why not engage in a step similar to the one Anwar Sadat took and remove the barrier of the technical state of war that still exists between your country and Israel?

KING HUSSEIN: Because I believe that, with all due respect, the peace between Egypt and Israel did not resolve their problem. I believe that a comprehensive solution is needed. I believe that the Palestinians must be involved as a prime party on the Arab side in resolving the Palestinian problem. It is their cause and their case, and they have now assumed responsibilities directly for their faith and future,
and they have met all the demands made of them by the United States to be invited to such a conference.

MR. BEGLEITER: So you are not prepared to engage in direct negotiations between Jordan and Israel, even preliminarily, to a comprehensive solution?

KING HUSSEIN: Jordan and Israel, together withall the other parties to the conference when meetings take place at an international conference.

*

655 7/11

MR. BIERBAUER: One question that has never really been resolved is "which Palestinians?" Even though now we have Yassir Arafat and the PLO making the statements that they have, which Palestinians do you think can actually get involved in the peace talks here?

KING HUSSEIN: I'm not speaking about the Palestinian problem. I'm talking about the solution of the problem as a whole, and obviously the PLO is a legitimate representative of the people of Palestine. It is the address to which people defer, both in the Occupied Territories and in the Diaspora.

MR. BEGLEITER: Coming back to your relationship with President Bush, you were unable, or the United States was unable to provide you with some weapons Jordan requested during the last administration. There were several attempts made, unsuccessful ones, with Congress. Do you think the new adminstration will be able to provide Jordan with some of the armaments it requests?

KING HUSSEIN: I have no idea. The relationship, as you know, has become minimal in terms of supplies of arms and equipment from the United States to Jordan, as a result of Congress and the Senate adopting this approach. And so we haven't relied on the United States for the supply of arms so far. And we hope, in any event, that we'll be engaged in a process leading to a final peace in the area that might minimize the requirements in the future for such arms.

MR. BEGLEITER: You won't be making any requests?

KING HUSSEIN: I might, but there is a need of -- if Congress changes its attitude. But as things stand, we are not planning to ask for any arms from the United States.

MR. BIERBAUER: We need to take another break. We'll be back with more questions for King Hussein after these messages on this special edition of Newsmaker Saturday from Tokyo.

(Commercial break.)

MR. BIERBAUER: On Newsmaker Saturday from Tokyo, I'm Charles

655 8/11

Bierbauer. Our guest: King Hussein of Jordan. And with me, CNN world affairs correspondent Ralph Begleiter. Ralph?

MR. BEGLEITER: King Hussein, I'd like to put you on the spot for a moment here. There's been quite a world uproar over the publication of a book by Salman Rushdie called "The Satanic Verses." As you know, I'm sure, European countries have withdrawn their representation from Iran. Iran has offered a multimillion dollar reward for the death of the author. Do you think that's an appropriate action by the government of Iran?

KING HUSSEIN: I don't care to comment about the actions of the government of Iran myself. But on the other hand, it's really very, very sad that, first of all, the book, which is obviously offensive to hundreds of millions of Muslims throughout the world, should have been produced -- (inaudible) -- in terms of the suggestions in it regarding the birth of Islamics. On the other hand, I haven't seen eye to eye with Iran over many years, over many issues.

MR. BEGLEITER: And what about the question of state-sponsored terrorism? You've spoken out against that in the past.

KING HUSSEIN: I am definitely against state-sponsored terrorism, and terrorism as such, and I've always been.

MR. BIERBAUER: Does not the act of the Iranian government even to suggest that this man be put to death in some way give all of Islam a bad name, as being a vengeful religion?

KING HUSSEIN: I believe the whole crisis is most unfortunate, the book itself and all the reactions from all over -- (inaudible).

MR. BIERBAUER: In a broader sense, what do you see happening in Iran at this point? Where do you see them taking some sort of appropriate place among nations in your area?

KING HUSSEIN: One would certainly hope that the cease-fire that has come to be between Iran and Iraq will turn into a final peace where international borders are respected and where mutual respect to this, and non-interference in the face of each other, and also in the face of others in the area by Iran. This is the only way for the future. Otherwise -- we're not very happy, in fact, with just a continued cease-fire.

MR. BEGLEITER: Your Majesty, let me ask you about a recent proposal by Israeli Prime Minister Shamir for elections in the Occupied Territories that would lead to a local leadership there. Obviously, in the Israeli point of view, it would be a leadership that could ultimately engage in negotiations on a comprehensive peace. What do you think about that kind of a proposal?

*

KING HUSSEIN: I don't think very highly of such a proposal. I think there are attempts to divide the Palestinians once again between people in the Occupied Territories and people in the Diaspora. And the Palestinians already have a leadership that has met all the requests made of it and the requirements to be invited to an international conference, and has indicated readiness to deal with Israel directly to resolve the problem.

MR. BEGLEITER: So Israel should negotiate directly with members of the -- representatives of the PLO.

KING HUSSEIN: We can't lose any more time. The situation is very, very --

MR. BIERBAUER: But the idea of elections on the West Bank has no merit at all?

KING HUSSEIN: Under Israeli occupation? What kind of elections?

MR. BEGLEITER: What about the US-PLO dialogue? Where should that head at this point? The US has been very tentative about engaging in those conversations. What should they be talking about?

KING HUSSEIN: They should talk about substance. And when I was involved, I was told that if the PLO did what it did at the PNC, and the statements of Chairman Arafat later were very, very clear at Geneva, they would be not only having a dialogue with them, but they would be eligible to be invited to attend the conference that we've been talking about. And I believe that this is what was agreed.

MR. BIERBAUER: I can't help but see this question of an international conference being an endless circle that never quite gels. It's proposed, it's rejected; it's proposed, it's rejected. Because at any time there is always someone -- be it the Israelis, primarily, but the US has never been keen on it -- that opposes the idea. So if that is not likely to happen, doesn't that require persons such as yourself or others to make individual efforts, rather than to keep relying on an international effort?

KING HUSSEIN: Just because of the short-sightedness of some in the area, some extremists? There are extremists on both sides, but they're in the minority now, hopefully. And I believe that the world should not be held hostage by these extreme, very short-sighted attitudes. And the world must -- (inaudible) -- for us to begin to resolve this problem -- (inaudible).

*

655 10/11

MR. BIERBAUER: Well, what specifically are the keys that have to fit in here to make it work?

KING HUSSEIN: Sir, this is not a new problem. This is a problem that's been with us, what, 21, 22 years now almost. We've been working at it, and we have done everything we could. And we have been talking and talking. We don't need new initiatives. The solution is 242, land for peace. Is Israel prepared to do that? And at the same time, resolving the Palestinian problem and establishing peace with all its neighbors. We in Jordan have the longest cease-fire lines and borders with Israel of any Arab state, longer than the borders of the West Bank and Gaza. We are very interested, and we're very committed to the cause of a just peace for future generations on both sides.

MR. BEGLEITER: But you're not committed or interested enough to engage in direct talks, even if they don't lead to an agreement, with Israel. Israel can always say, "There's nobody to talk to out there except the PLO."

KING HUSSEIN: This is -- excuse my saying so -- it's complete nonsense. We have been talking indirectly. We have been talking in circles for years and years and years. And it's about time we began to really address our responsibilities for the interests of all people who are going to live in that area after us, and maybe the world.

MR. BIERBAUER: We have a final break to take here. We'll be right back. This special edition of Newsmaker Saturday continues in a moment.

(Commercial break.)

MR. BIERBAUER: Your Majesty, you talk about a dialogue and multi-party dialogue in some cases. Israel held elections recently and yet the same people seem to keep coming back into office. Do you think that perhaps the real prospect holds with a new generation in Israel of people who have tired of this ongoing hostility?

KING HUSSEIN: I believe that the polls that we are hearing about are encouraging in a way. They suggest that certainly that 54 (?) percent of the population in Israel now is for a dialogue with the PLO -- (inaudible) -- a dialogue, and for attempts to move towards a solution. So maybe, I would hope and pray that this would affect the leadership in Israel and cause it to rethink somehow.

MR. BEGLEITER: You once described the PLO leadership when you failed to reach an agreement with the PLO on how to conduct the talks [illegible] that you couldn't rely on their

*

655 11/11

word. Have they changed? Has the PLO changed now? Can you rely on their word? Are you able to work together with them?

KING HUSSEIN: When we decided to disengage, we had finally come to the conclusion that all that Palestinians sought was to return their identity and to have the right to speak for themselves. Once we did that, they surprisingly moved in the direction that we'd been trying to get them to move to over many, many years. And they have come very, very clearly and have answered all that was asked of them and they're acting in a manner that I personally am very, very happy with. And I believe that our relations are now on a far better condition than they ever were before.

MR. BEGLEITER: You're ready to re-engage now, you, as the leader of Jordan?

You said you disengaged -- you're ready to get back?

KING HUSSEIN: No, I'm talking about disengagement with the West Bank, which -- (inaudible).

MR. BIERBAUER: Your Majesty, thank you very much for being with us here today. Our guest has been King Hussein of Jordan. With me, Ralph Begleiter, CNN World Affairs Correspondent. Thank you for joining us on this special edition of Newsmaker Saturday in Tokyo. I'm Charles Bierbauer.

END

Embassy of the United States of America

Tel Aviv

February 27, 1989

Dear Mr. Prime Minister,

President Bush has asked me to provide the attached advance copy of his letter to you. When we receive the original, signed copy of the letter we will deliver it to you immediately.

Best regards,

Sincerely,

William A. Brown
Ambassador

Attachment: As Stated

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

February 27, 1989

LETTER FROM PRESIDENT BUSH TO PRIME MINISTER SHAMIR

Dear Prime Minister Shamir:

Thank you for having Jack Stein deliver your thoughtful note of congratulations to Barbara and me on the birth of our grandson. As our children and grandchildren constitute our true legacy, it becomes all the more important that we leave them a peaceful, prosperous world. Your region unfortunately has had more than its share of conflict and economic hardship. It is our challenge to change this.

I look forward to working with you toward this end and to discussing how we can bring about a lasting solution to the problems that plague the Middle East, one that will bring true peace and prosperity to the people of Israel and its neighbors.

Thank you again for your note.

With my warmest regards,

Sincerely,

George Bush

עקור ארוה אקל

מאמר לשבת אנקל

Excerpt from:

"On The Road With Arafat"

By T.D. Allman

Vanity Fair, February 1989

...

By the end of the conference, Arafat had done something even more remarkable. He had convinced his fellow Palestinians that only by recognizing their adversaries' right to a Jewish homeland could they ever hope to have a homeland of their own. But could he square the other side of the circle? Could he somehow get the Israelis to do the same in return?

"Definitely!" Arafat replied. "We are going to prove to the Israelis that a Palestinian homeland is in their interests--that we are offering them a solution to all the problems they face."

"Prove it to me," I said.

"No problem!" said Arafat. "First we are going to work out a peace settlement that will contain every conceivable condition necessary to guarantee Israel's security. We will be making the Israelis offers they could not have imagined--offers no rational government could refuse."

At this point Arafat pulled a one-page document, comprising six short paragraphs, out of his intifada file. The paragraphs were numbered.

"And then, at the same time we are offering peace, the intifada will be continuing! You see, there are six stages to the uprising, and we are now at stage four--partial strikes and disobedience. Then there is stage five, complete strike. And, finally stage six."

"What is stage six? Guerrilla warfare?"

"No!" said Arafat. "I have given the order for nonviolence. Stage six is complete disobedience--the entire population of the West Bank and Gaza rising up and taking every aspect of life into their own hands, creating their own independence."

He added, "Usually it is called civil disobedience. But we are going to call it national disobedience, because that is how we are going to realize the independence we declared the other day."

"Then what will happen?" I asked.

"The Israelis will understand what the rest of the world knows already. The greatest threat to Israel's future isn't a Palestinian state. It's the refusal to let such a state be established--this insistence on continuing to rule a subject population that only wants to be free."

"Everyone talks about a Palestinian confederation with Jordan," I said. "Would you consider a confederation with Israel?"

"Why not?" he answered. "Look at the E.E.C. The youth of Europe are working peacefully together, not killing each other the way their fathers did."

"You really think you can achieve something like that?"

"Sure," said Arafat. "I am not a clown! I am a professional; I know how to do my job."

"What's that job?"

"I am going to get some little corner of this earth Palestinians can call their own. And," said Arafat, "I am going to do it in a way that leaves everyone, including the Israelis, happy."

Then Arafat said, "Bring me my honey!"

...

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

אל: מצפ"א, ממ"ד
דע:
מאת: עתונות

דף 1. מתוך 2.
דחיפות: מיידי
סווג: גלוי

תאריך, זמן: 27.2.89
מספר המברק:

המשרד:

1/2 643

סיכום חדשות

להלן מה "וושינגטון פוסט" 27.2.89.

עתונות-קונגרס

-6-

שרה קשרים רקע מדרגה בנאום מלבנו רלגיה מת מ מלב
גישר מי לס שריר

Foreign Aid: Sweeping Change Debated

By David B. Ottaway
Washington Post Staff Writer

As long-running Washington policy debates go, the one over the future of the U.S. foreign aid program has been as contentious and unresolved as any. Now, Congress and the Bush administration are gearing up to push through the most sweeping revisions in decades.

One possible, far-reaching change may be a curb—or an end—to the practice of "earmarks" under which the bulk of U.S. assistance has come to be set aside for a limited number of special countries or causes.

Over the past few years, earmarking has forced deep cuts in aid to a number of U.S. allies. Continuing the practice could spell disaster for many assistance programs if Rep. David R. Obey (D-Wis.), head of the House Appropriations foreign operations subcommittee, succeeds in his efforts to cut $1 billion out of foreign aid.

Another suggested change is to reorient the ever-shrinking aid effort away from its current shotgun approach in seeking to provide the "basic needs" of life like food, shelter and literacy toward a new focus on promoting "sustainable, broad-based economic growth" in developing nations.

That, at least, is the goal of Agency for International Development Administrator Alan Woods, whose agency has just published a report suggesting that such a reorientation is badly needed.

But there are powerful lobbies inside and out of Congress that want to continue, even strengthen, the U.S. commitment to ending the effects of poverty. They are likely to resist strenuously the new Woods orientation.

Secretary of State James A. Baker III told the House Foreign Affairs Committee last week that the administration will shortly put forward a new authorization bill incorporating "some substantive changes" and "some initiatives" to stretch scarce foreign aid dollars.

"It is clear to me that we will need new legislation so that the executive branch will have the latitude to manage effectively the limited resources at our disposal," he said.

Baker and Woods have not tried to conceal their delight with a recently published report by a special House Foreign Affairs Task Force that concluded the U.S. foreign aid program needs "a new premise, a new framework, and a new purpose to meet the challenges of today" and proposed an end to "most of the conditions, restrictions, directives and earmarks" on current legislation.

Woods said the report, issued by Rep. Lee H. Hamilton (D-Ind.) and Rep. Benjamin A. Gilman (R-N.Y.), had created "quite a sensation" within AID and had laid the basis for "a new spirit of cooperation and unity" between Congress and the administration over mapping a new foreign aid bill.

2/2 643

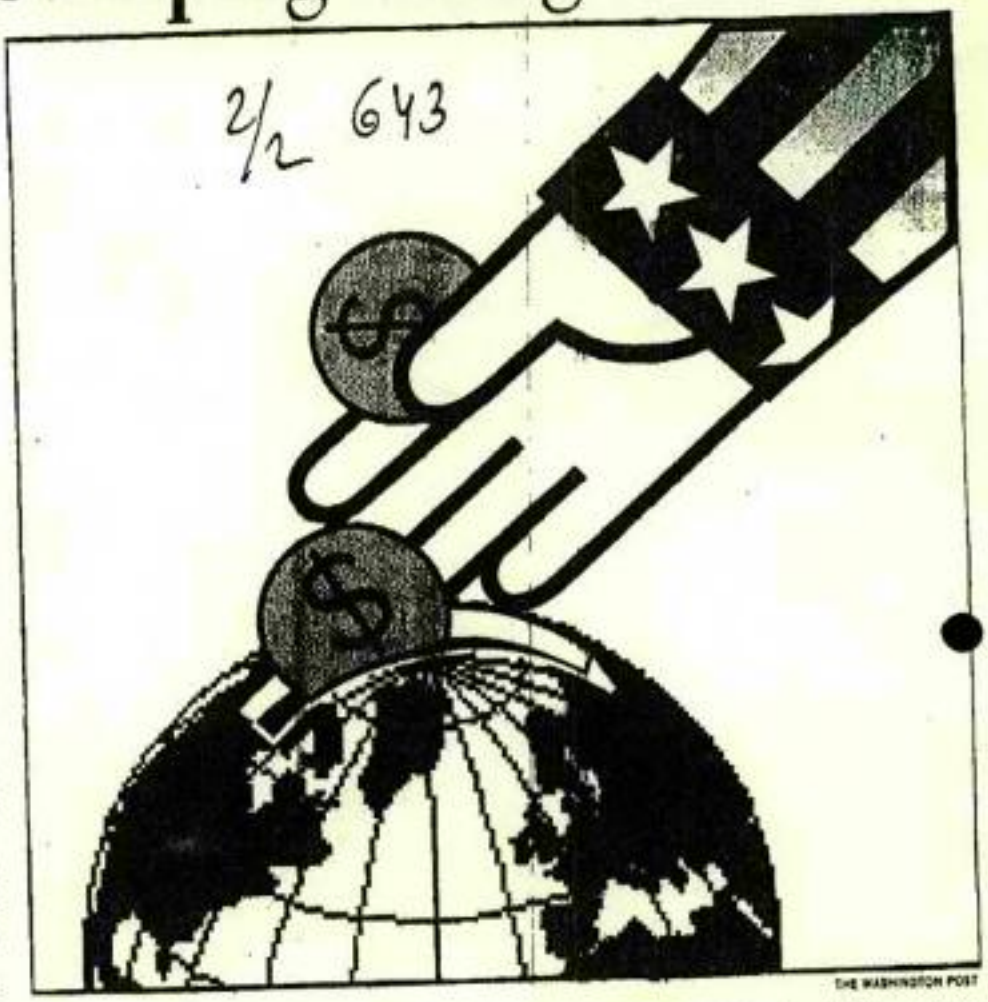

THE WASHINGTON POST

While the Hamilton-Gilman report and the administration are calling for a new start, 155 House members have signed on to a Global Poverty Reduction Act that would require the U.S. aid program to work toward an 80 percent literacy rate for women and a reduction in the poverty rate to 20 percent in nations. Woods showed remarkably little enthusiasm for the bill at a hearing before the House Foreign Affairs Committee last Wednesday.

Some of the administration's new approaches to foreign aid began to emerge a day earlier when Baker appeared before the committee to present its request for $14.6 billion in bilateral and multilateral foreign aid for fiscal 1990.

Once again, Israel and Egypt would get the lion's share, $5.3 billion, or 36 percent, of total U.S. military and economic assistance, and four other "base rights" countries—Portugal, Greece, Turkey and the Philippines—$1.8 billion, or 12 percent.

It is the congressionally imposed "earmarks" that largely account for only 10 developing nations getting 70 percent of all U.S. foreign aid since 1979, according to the Hamilton-Gilman report.

Baker disclosed that the administration plans to merge Military Assistance Program (MAP) and Foreign Military Sales (FMS) financing into one "all-grant program" that would mean about $5 billion in proposed military sales for the 1990 fiscal year would be given as grants.

Most aid is already given as outright grant aid, with Israel and Egypt getting $3.1 billion a year.

Baker also said the administration will [illegible] to stretch military aid funds by no longer including in sales prices government expenses for research, development and overhead.

"If we could eliminate those types of charges to our FMS customers," said Baker, "we could make our scarce security assistance dollars go a good bit further."

But a Pentagon official estimated these charges at about $37 million for the proposed 1990 program and questioned whether that amount could do more than finance one or two small additional military sales programs.

While the mood within Congress and the administration clearly favors the writing of a new foreign aid authorization bill, it is far from clear time will permit it for the coming fiscal year. House Foreign Affairs Committee Chairman Dante B. Fascell (D-Fla.) noted that Easter is the tentative deadline for getting a foreign aid authorization bill to the floor of the House.

END

דחיפות: כייד'	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס מברק	דף: 1 מתוך: 3
סווג: בלכ"ס		
תאריך וזמן תעבור:	אל: מצפ"א, מע"ת, ממ"ד	
מס' מברק: המשרד: בטחון ניו יורק 122 488 673	דע: יועץ רוה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ אמ"ן/קש"ת, דובר צה"ל, ניו-יורק	
	פאת: עתונות וושינגטון	

תדרוך דובר מחל"ד ליום February 27, 1989

Q Nothing beyond that? Does the State Department have any reaction to the agreement on Taba?

MR. REDMAN: We offer our warmest congratulations to the governments of Egypt and Israel on the signing of the February 26th Taba Accords. The agreement, signed yesterday, ends many months of often difficult negotiations. Their successful outcome is a tribute to the serious and statesman-like approach adopted by the two parties. The success also proves again that negotiations work and that, when parties of good will get together in the Middle East, as elsewhere,
solutions to the most difficult problems can be found.

Q No, one more on that one, please? Apart from the mediation role that had already been played, does the United States play any sort of guarantor role in the agreements?

MR. REDMAN: I don't know what the fine print might involve, Jim. We'll have to have somebody look into that for you.

Q Chuck, also on the Middle East, some of us went to a Brookings event this morning where there was a report by Bill Quandt and Al Saunders, et cetera, on meetings with PLO people. Can you tell us, on two points -- just a factual question -- how many meetings have there actually been? I know there was a point when you said you weren't going to get into these things -- but at least a number count. And second, one of the speakers, I think it was Bill Quandt, said that the PLO had been, I think, disappointed; they had been led to believe that this would be more of a substantive discussion, and it hasn't really turned out to be, you know, quite as substantive as they had expected. Can you address those two things, like numbers, and have the discussions been somewhat less than substantive?

MR. REDMAN: I think you're aware of the answers to both questions.

MR. REDMAN: The numbers are meetings and contacts that we have talked about here, each and every one thus far.

[illegible]

122-488-673

2/3

Q No, but I mean, there may have been more since we last met.

MR. REDMAN: No.

Q There were four at some point.

MR. REDMAN: I believe we've had the one meeting, and then there have been two subsequent contacts.

Q All right, but what about the substance? Are they less meaty than the PLO had expected?

MR. REDMAN: I really couldn't speak to someone else's expectations. We described the reasons for our willingness to undertake this substantive dialogue at the time that that decision was made. That decision, of course, was made at the end of the previous administration, and we're now in the early stages of a new administration. But beyond that, I don't really have any way to interpret somebody else's expectations. We have described our own rationale and our own approach to those talks.

Q In the same area, vis-a-vis the incursion in south Lebanon last -- on Thursday -- and your message to the PLO that this was not the way to go, has that message yet been delivered? Or is there a scheduled meeting?

MR. REDMAN: There is going to be a meeting on that subject, but as for timing, I really don't have anything yet. It hasn't taken place. On the issue generally, as you're aware from our previous conversations here, we have made it clear to the PLO that these kinds of operations have a negative impact on the US-PLO dialogue and on the atmosphere necessary for a positive Palestinian-Israeli dialogue. We do not condone this type of activity. And we will be emphasizing again to the PLO that it is contrary to the peaceful objectives of our dialogue.

Q You consider this to be sponsored by the PLO?

MR. REDMAN: Again, to say what we have said previously, the PLO cannot escape responsibility for the actions of its constituent elements.

Q It seems that many -- well, are you going to have another contact with the PLO to convey this directly?

MR. REDMAN: I expect there will be contact, and we would use the occasion of that contact to convey this message.

Q It seems that many of the contacts then increasingly are in the nature of negative responses to actions taken by a PLO component rather than any effort to carry on the dialogue and enlarge it and give it more substance. Could you address just, you know, where and how you hope this dialogue to continue?

122-488-673

3/3

MR. REDMAN: The answer is the same I gave earlier. We have set forward our approach to the dialogue, that it is a dialogue which we see not as an end in itself, but as a way to contribute to the Middle East peace process. And that would be our expectation for this dialogue as it develops. That does not mean that we will not raise some more precise points, if you will, of the kind that I have just made note of.

Q But does it contribute to the Middle East peace process, I mean in any constructive way? I don't -- I don't see it.

MR. REDMAN: I think I just gave you about three different reasons in my opening remarks.

MR. REDMAN: Very specific ones which would have to do with the peace process.

Q Any State Department view on the Soviet-Iranian moves? They sort of seem to be heading into each other's embrace.

MR. REDMAN: Nothing in particular. We've seen the press reports.

MR. REDMAN: That's about the size of it for now.

Q Is that something that might interest Mr. Baker in his talks with Shevardnadze?

MR. REDMAN: I don't know that I could predict the agenda, but I'm sure that's the kind of thing that might well come up. I know they certainly did plan to talk about the Middle East.

Q Specifically, have you seen the reports that the Iranians say that they're talking about an arms deal?

MR. REDMAN: We've seen that, but only the press reports. So that's the only information that I have that would bear on it. For our part, we still maintain an embargo on transfer of military equipment to Iran, and we continue to urge other nations to do the same.

Q Including the Soviet Union?

MR. REDMAN: Including the Soviets.

Q Would the United States welcome a better relationship between Iran and the Soviet Union?

MR. REDMAN: I don't believe that's for me to comment on.

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	קי: ____ פתוח: ____
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 27 בספט' 89 1215	אל: ממ"ד ערב ב	
פס' פבוק: המשרד: 666	דע:	
	פאת: אלי אבידן, וושינגטון	

מצרים ובע"ל, מחזיר תשובה.

1. לדבריו, לא חל שינוי בעמדת מצרים כאשר לצורת הייצוג הערבי בקעב"ל. המצרים מתוחים לכל חצעה ומעולם לא התחייבו לאחת בלבד, החל ממשלחות נפרדות (ירדנית, פלסטינית, וכד') דרך משותפת (ירדנית - פלס') וכלה באפשרות של משלחת ערבית מאוחדת. חרעירן חוא לנסות ולדלב מעל המשוכה המפרידה בין ירדן ואש"פ באשר להשתתפותם בקעב"ל. חזר ותדגיש שטבחינת מצרים הנושא לא מהותי אך בכל מקרה ידרש יצוג לאש"פ אך הסכמתו באשר להשתתפותו.

2. לשאלתי בענין המאמץ הסובי' במזח"ת ותאם ברה"מ כנה בעמדתה באשר להסדר הסכסוך, השיב שהתערבה בקהיר חיא שברה"מ אכן רצינית באשר ליישוב הנושא. יסוד מדיניות תחרץ בתחום הרגיונלי של גורבצ'וב חוא לנסות ולחשיג את אותם היעדים - מחד השפעה, מעמד, אחיזה, ומאידך נגישה בנתחים שבידי ארה"ב אך באמצעים שונים. בעבר הדסטבילייזציה של המצב הושגה ע"י משלוחי נשק ותמיכה כלכלית מאסיבית. המציאות היא שברה"מ אינה מסוגלת לעמוד בהתחייבויות כלכליות נוספות בשל מצב המשק הסובייטי והיא מודאגת בנושא מאגרי הנשק, ביחוד בזירת המזה"ת - הפצת טילים ונשק כימי. העיתוי הנוכחי בשל למאמץ סוב' כגון זה של שברנדזה סיום מלחמת עיראק-איראן, ותפיגורו מאפגניסטאן. העולם המוסלמי העביר נושא זה כתנאי לכל דיאלוג עם ברה"מ. יש גם ניצול של חילופי הממשל בוושינגטון ע"מ להעביר את המשל בוש בפני לו"ז אחרים מאלו שבסדר העדיפויות של ארה"ב.

3. במצרים יש ספק מכך שקהיר הפכה למוקד הפעילות הסוב' גם כעדות להזדהה המלאה לתוך המחנה הערבי ולמרכזיותה בנושא תהליך השלום. בהקשר זה מצביעים על זימונם של ערפאת ולחבדיל שה"ת הישראלי לקהיר. לשאלתי בנידון הטעים שהיתה זו בקשת סוב' ולא יזמה מצרית לחפגיש את שה"ח של ישראל וברה"מ בקהיר. אלי אבידן

אל.

תפוצה: — 36 —

ל.ש.

שהה סלשהה רגע בהרגה שהמל בגשל בנגשל בנגשר בגבגא אירב לגלה בגבגיר
, ר/בהכל "בגשם" הרק אגן בגבם

עירית נתניה

The Municipality of Netanya

Office of the Deputy Mayor — לשכת סגן ראש העיריה

Dr. Yitzhak Ben Gad — ד"ר יצחק בן-גד

יום בשני ז' תשרי
כ"ג בתשרי תשנ"ד

ידידי אריה יקבד,

אשמח לו תשיין בריאיתך תכתב שנשלח
לאיש הקולנוע מר לוי סמיר

בברכה

יצחק בן גד

עיריית נתניה
The Municipality of Netanya

Office of the Deputy Mayor
Dr. Yitschak Ben Gad

לשכת סגן ראש העיריה
ד"ר יצחק בן-גד

February 19, 1989

Congressman Larry Smith
The American Congress
Washington, D.C.

Dear Congressman Smith;

I hope you remember me. We met several years ago in your office in the Congress.

Through our national press in Israel, I learned that you have been doing your best to defend Israel's position with regards to the uprising in Judea and Samaria. No doubt, the Shiftel report is one-sided and subjective. It criticizes the results, but does not refer to the circumstances leading up to the Israeli policy.

This time, the PLO is using Palestinian women and children in its struggle to achieve its traditional goal - Israel's destruction. The Israeli troops do their utmost to remain human in their approach to such a strange war - a war imposed upon them by the PLO. We understand that when one sees a soldier pushing, not to mention beating a child, the child ultimately enjoys the public's sympathy. However, people should also be told what that child has done in order to warrant such a reaction.

It is common knowledge that the PLO is a terror organization. It has succeeded to terrorize all the Palestinians. Any Palestinian having expressed an opinion differing from PLO policy, has been killed by the very organization claiming to represent his or her interests. The PLO rules by the bullet, not by the ballot. The PLO does not spell peace.

I wish you well and hope to hear from you.

Shalom,

Yitschak Ben Gad

Dr. Yitschak Ben Gad
deputy mayor of Netanya

YBG/nbz
enc.

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

JERUSALEM OFFICE

FOR YOUR INFORMATION לידיעתך

LEONARD J. DAVIS
DIRECTOR

5 MAPU STREET, JERUSALEM, ISRAEL
TELEPHONE: 02-244-953, 328-572, 283-105

February 26, 1989

OUTLINE OF TOM DINE'S PRESENTATION

Your trip to Washington can be a success. Over next six months, U.S.-Israel relations can be strengthened. "Don't miss the opportunity" was the message given by Senator George Mitchell, Majority Leader.

State of AIPAC

- Healthy and vibrant organization

- Being attacked because:
  - West Bank/Gaza uprising and negative perception of Israel
  - Success breeds envy and attacks
  - Jewish press coverage of AIPAC the organization - turmoil

- Infrastructure is strong:
  - Membership base is broad, active and committed
  - Financial contributions up
  - Professional performance is good
  - Lay leadership active

- Relations with other Jewish organizations are good
  - Conf. of Presidents and AIPAC
  - ADL, AJC, AJCongress, NJCRAC and AIPAC
  - Federations and AIPAC
  - Constructed normal, regular contacts

- TAD's commitment and direction

Assessment of Jewish community

- Paralysis and confusion and anger
  - no letters, no counter communications

- Reactive, not proactive
  - California Democratic Party: attempts at anti-Israel resolutions
  - New Hampshire, New Mexico likely initiatives
  - New activism among pro-Arabs, anti-Israelis

- Needs: Message and State-local politics involvement
  - AIPAC's grass-roots program
  - AIPAC's state & local politics program

Survey of Congress since Jan. 3, 1989

- Mood: uneasy, concerned, (Jewish Members of Congress, Jewish staff, non-Jewish friends) based on TD's many one-on-one meetings.

  - "If Israel doesn't get off dead-center, its position here will be placed in jeopardy." (S. Levin)

  - "It is critical to get a process going and leave substantive issues for later" (T.Lantos)

  - "Israel has to be able to explain to the lumberjack in Roseburg, Oregon why it is unprepared to talk, even if those talks fail." (R. Packwood)

- There's a staleness, a stagnation about Israel; there is only grudging, not enthusiastic support in Congress." (Coelho)

- "IDF may not be the right instrument." (B. Lehman)

- "Gorbachev has set the tone." "If there is movement by Shamir when he gets to Washington this spring, he will be applauded by members" (Everyone)

- Action: Foreign Assistance Act, defense cooperational trade, arms sales
  Aid to Israel will not be conditional this year.

- Regarding foreign policy agenda, will wait for Administration to set the direction and react to Israel, to PLO, to Saudis, Jordanians, and Egyptians, and to Soviet Union.

Assessment of Administration:

- Top tier = friendly
- Second tier = very friendly

Four U.S. Government Desires:

1. Wants slow but sure movement
2. Wants you to make your move, and want to be supportive of that move
3. Wants you to make a proposal that Arabs have to think about
4. Wants a "Shamir Initiative" in which Administration can publicly say, "It is forthcoming and progressive."

What is the initiative?

It is a complete and comprehensive package of ideas Government ministers, including the Prime Minister, has already announced, e.g.,

The status quo is not in Israel's national interest;
Israel wants to end the military occupation;
Israel wants to establish a self-governing authority for the Palestinians;
Israel wants to open the way for Palestinians to determine their own future in direct negotiations with Israel;
Talks with local Palestinians should take place;
The superpowers have a role in bringing the parties into direct negotiations;
Elections will take place, probably in municipalities, that select a genuine leadership;
A transition period will test the goodwill of the parties.

- All of the above -- and more -- is Camp David. Don't use the label unless in answers to questions from Democrats.

- Regarding land for peace, disposition of the territories is what direct negotiations is about.

- Gorbachev is now center-stage before the world. The Bush Administration does not yet have a strategy to contend or compete. Don't get caught in between Bush and Gorbachev, and be seen as an embarrassment to Washington.

Keep the Soviets on the defensive:

- Fueling an arms race in region
- Friendly to the region's 2 radical states, Syria and Libya
- Linked to chemical and ballistic missiles
- Doesn't recognize Israel diplomatically
- Moscow encourages WB/Gaza violence. Shevardnadze referred to "this kind of national struggle."

- Finally, if you demonstrate movement in Washington, Congress and the press will be able to say Israel is this Administration's first foreign policy victory.

# # #

212-949-9587

Fax אינפרה מרקט

To: Andrea Marcus

From: Arye Mekel

INVESTMENT MEMORANDUM

The Nation

A new English-language daily newspaper for Israel

Contact: David Wilstein – Chairman of the Board
c/o Realtech Development and Construction Company
2080 Century Park East, Penthouse
Los Angeles, California 90067 Tel: (213) 553-4906

INVESTMENT MEMORANDUM

January 1989

The Nation
15 Gonen Street
P.O. Box 7006
Petah Tikva 49511
Israel
Tel: (972)-3-924-4508

Investment Summary

The Nation is a new independent English-language daily newspaper published in Israel. The newspaper was founded by a group of US, Canadian and Israeli investors who recognized the need in Israel for an independent English-language newspaper committed to reporting the news on a totally objective basis.

Commencing publication in September 1988, the newspaper has in less than four months reached circulation levels of 2,800 weekday issues and 8,500 weekend issues, approximately 40% of the level required for operating break-even. The first round of financing raised $800,000 during the spring of 1988. Now that the team has proven to itself and to its investors that it is capable of producing a first class newspaper well received by the market, a second round of financing in the amount of an additional $1,600,000 is now being raised, of which more than 25% has been committed by existing investors. This additional capital will essentially be used to enter aggressive marketing efforts in Israel as well as abroad. The second round of financing will enable the paper to reach break-even operations during the first quarter of 1990.

Sixteen units of $100,000 each (totaling $1,600,000) are being offered to qualified investors, with half units available. Units are in the form of 90% six-year debt and 10% equity. The debt on the second round of financing will bear interest of 12% per year, paid quarterly on a current basis, and payable in full over a term of 60 months. Interest only will be accrued for the first 24 months and level quarterly payments of principal plus interest will be paid during the remaining 48 months calculated on an annual basis. At the option of the investors, interest and/or principal can also be paid in the form of additional shares of stock, the basis of the conversion to be uniform as defined by the board of directors. Each unit will represent an ownership interest in The Nation of 3.57%, with the second round in total having an ownership interest of 67.5%

The first round financing of $800,000 had a six-year term and will not pay interest on a current basis for the first 24 months at an annual rate of 12%. Accrued interest will be repaid commencing the 25th month, and principal payments will commence after 36 months and will be paid off quarterly in level payments plus interest over the following 36 months.

It is anticipated that cash return from operations will commence in the first quarter of 1990, and that at the end of 1993 total payments to investors, including profit-sharing if distributed, shall be approximately 4.5 times the investment.

The Nation

Projected Cash Flows
Per $100,000 Unit
(Half Units Available)

	Investment	Quarterly pmt for debt	Annual pmt for debt	Annual pmt equity	Total annual cash pmt	Cumulative
	100,000					
1989		0	0	0	0	0
1990		0	0	0	0	0
1991		7,233	28,933	42,840	71,773	71,773
1992		7,233	28,933	67,830	96,763	168,496
1993		7,233	28,933	94,962	123,895	292,391
1994		7,233	28,933	123,451	152,384	444,775

Strategy

The Nation is dedicated to presenting the news independently and objectively. To accomplish this, it has undertaken a strategy which emphasizes quality, product differentiation from the Jerusalem Post, and minimal cost. Notable features include:

New Look:
- 24-page tabloid format with modest sized headlines, light type, and full color (as well as black and white) photographs. The full color capability creates a highly distinctive publication at the newsstands.

News Service:
- Complete Los Angeles Times and Washington Post wire services plus Newsday, The Guardian and other papers.

Business News:
- Several pages of international business news including daily listings of nearly 2,000 stocks on the New York, American, NASDAQ, London, and Toronto exchanges.

Editorials:
- Guest opinion columns (balanced on both sides of an issue) are presented, as well as summaries of editorials from other Israeli newspapers. The newspaper scrupulously guards against any editorials which are inflammatory or divisive in nature to the State of Israel.

Columnists:
- Featured columns from the Middle East bureaus of the Chicago Sun Times, U.S. News and World Report, The Economist and other noted correspondents.

Arts & Entertainment:
- Two daily pages and four pages on Friday. Complete national listings in the 48-page weekend magazine supplement, plus book reviews, food and recipes, and feature stories. The Nation has the most comprehensive entertainment listings in English in Israel.

Sports:
- International coverage; "the best outside the US."

Independent Reporting:
- Focused on international issues of high visibility (The Nation scooped American newspapers and networks in its coverage of the US-Iran negotiations over freeing Western hostages in Lebanon); The Nation also provides local news reporting on issues of interest to its readership.

To keep its costs low, The Nation has capitalized on inexpensive desktop publishing software available for use on personal computers. Staffing is a modest 80 full-time individuals (only half of whom are editorial), compared to the Jerusalem Post's staff of 510 people. Distribution is through existing newsstand channels. Subscription services for both Israel and abroad will begin in 1989.

The success to-date of The Nation has been achieved with a promotional budget of under $10,000 – testimony to the strong market demand for the product and evidence that initial circulation numbers are not being "bought" through heavy promotional spending. Plans for 1989 include detailed advertising-oriented surveys to more precisely identify The Nation's readership in terms of purchasing power, foreign travel, level of consumption, etc. This should, in turn, enable The Nation to attract greater advertising revenues. Currently, advertising space comprises 17% of The Nation, compared to 25-40% for the Jerusalem Post. Forecasts project The Nation to be at 25% ad space by mid 1989.

Management

The Nation was founded by Hesh Kestin, an American citizen who immigrated to Israel in 1970. Kestin's experience includes senior positions at Newsday (the Long Island, New York newspaper), Forbes magazine, and the New York Herald Tribune. Kestin serves The Nation as publisher, editor, and managing director. Other key individuals include Ben Levine, general manager, and Mel Klein, business manager.

The Nation's board of directors is led by David Wilstein, a successful Los Angeles-based real estate developer.

Financial Projections

The Nation is expected to take 12 months to achieve operating break-even. During this period approximately half of its operating revenues will come from advertising. Break-even is projected in the first quarter of 1990.

Although the initial loss was slightly over $1 million, and a similar loss is expected in 1989, The Nation should produce a profit in 1990. Thereafter, profits are expected to increase rapidly due to stable fixed costs and low variable costs. There is little incremental expense involved in additional advertising lineage or an extra 25,000 copies of the paper. A profit of $1.2 million is projected for 1990, followed by a profit of $1.9 million in 1991, $2.67 million in 1992, and $3.5 million in 1993. The funds raised in this investment offering should be sufficient to take the company successfully into profitability.

MARKET

Circulation

English is the native language of approximately 8% of the Israeli population, or 300,000 people. In addition, English is a required subject in schools from fourth grade. A further, significant domestic market exists among the many people who visit Israel annually, most of whom speak English as their primary language; airlines, hotels and foreign readers via international subscriptions are additional markets. International subscribers may have an interest in receiving an Israeli paper in English for personal, business or professional reasons.

Between the three major markets (permanent residents, visitors and international subscriptions), the total market potential is estimated to be as much as twice as large as the resident population.

Before this fall, the Jerusalem Post was the only English-language daily newspaper in Israel. The Jerusalem Post is owned by the Histadrut labor union and has strong affiliation with the left-wing Labor Alignment of Shimon Peres. In addition to reflecting the politics of its owners, the Jerusalem Post has received widespread criticism for its sensational approach to news, its lax journalistic standards, and the divisive nature of its editorials.

The Nation is dedicated to reaching that segment of the English-speaking Israeli population which seeks a quality newspaper that is politically independent and dedicated to high standards of journalism. The Nation also is seeking an international readership of English-speaking individuals with an interest in Israel as well as high quality journalism. The paper's editorial staff is adamant that The Nation

- is meant to be a paper Israel can be proud of
- is one that will bring the world to Israel and Israel to the world
- has as its own politics the good of the Jewish people.

The Nation has had an outstanding initial reception from local readers as well as the international community and has enjoyed a remarkable record of growth to date. Growth in distribution is climbing at a steady rate of 800 to 1,200 per month (10% to 15% monthly), and development of local subscriptions as well as distribution to foreign readership is just now commencing. At a rate of 10% monthly, circulation could more than triple in 12 months.

English-language Israeli Newspapers

Circulation

	Daily	Weekend
Jerusalem Post	20,000	40,000
The Nation		
9/88	---------	5,900
10/88	2,000	6,100
11/88	2,100	6,500
12/88	2,400	7,500
1Q 89	4,300*	12,900*
2Q 89	7,000*	16,000*
3Q 89 (breakeven)	12,350*	18,000*
4Q 89	16,000*	22,000*
1990	20,000*	30,000*

*forecast

Advertising

Now that the paper has been well received, The Nation has capitalized on circulation growth by intensifying sale of advertising space. Within a few weeks of intensive planning and initial field contacts, this department has already generated a $40,000 per month income and anticipates to generate up to $250,000 per month in the last quarter of 1989.

The Nation

Financial Projections

(for the years ending December 31 in US$ '000)

Income Statement

	1988*	1989	1990	1991	Add'l 2 yrs
Revenue	258	1,850	4,500	6,000	See note ***
Expenses	1,308	2,850	3,300	4,100	
Profit/(Loss)**	(1,050)	(1,000)	1,200	1,900	

*First issue in September 1988
**Does not include loans or dividends payable to investors
***Projected increase of 40% for 1992 and 30% for 1993

Capitalization

The Nation was initially capitalized by a small group of US, Canadian and Israeli investors who raised $629,000. Subsequently, an additional $171,000 was invested by a single American shareholder who was also part of the initial group. The terms of the initial offering of $800,000 were similar to the current offering except that on an adjusted basis the initial investors will have received a 5.36% ownership per $100,000 investment as opposed to 3.57% ownership for the participants of the second round of financing for a similar investment.

Conclusion

Like any start-up venture, investment in The Nation involves considerable risk. However, the newspaper is off to an extremely encouraging start, has an excellent strategy filling a very real market need, and is produced and managed by highly qualified individuals. The investment offers a reasonable return on principal with an above average chance for equity appreciation. In addition, the investment provides the tangible personal satisfaction of helping build for Israel the national newspaper it deserves. Your careful consideration is appreciated.

Attachment: The Nation

48%. NOV 1

Dry Bones

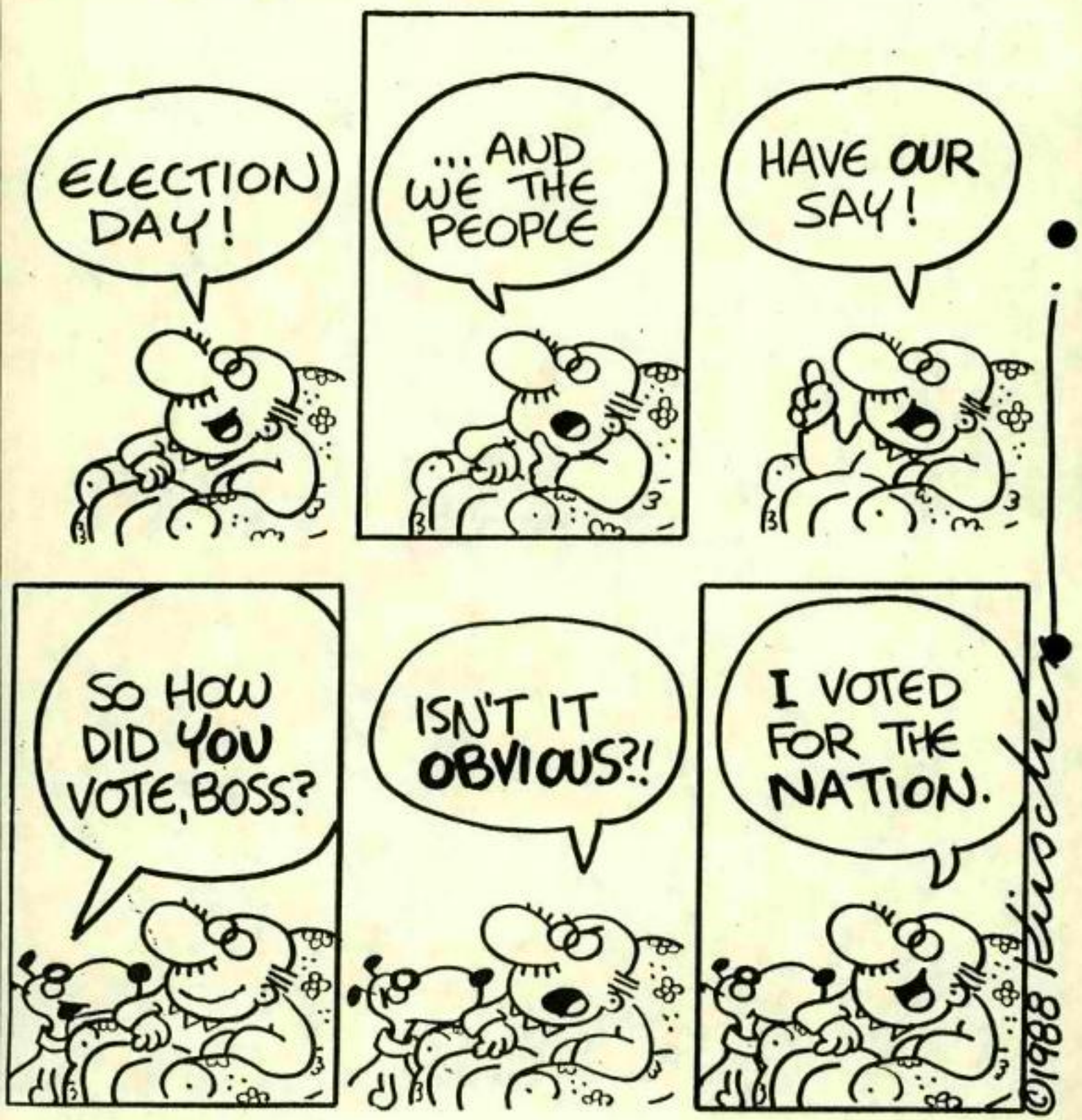

9

Volume 1, Number 33 / Friday, December 23, 1988 / Tevet 13, 5749 (NIS2.50 (Eilat NIS2.17)

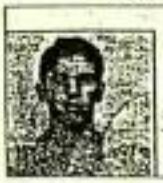

The Nation

ISRAEL'S QUALITY NEWSPAPER

PUBLISHED MONDAY THROUGH FRIDAY WITH THE FACILITIES OF THE WASHINGTON POST, THE LOS ANGELES TIMES AND THE GUARDIAN

TODAY'S WEATHER

Partly cloudy, warmer

JERUSALEM	7	17
TEL AVIV	9	21
HAIFA	9	20
ELIAT	14	26
BEERSHEVA	4	21
TIBERIAS	13	23
ASHKELON	9	20
NABLUS	7	18
HEBRON	7	17

A terror link to the mid-air blast that took 273 lives may have seemed the only obstacle to slow the PLO's dazzling diplomatic success. But the saboteurs are Syrian-backed, while in the territories Arafat appears to have clamped a lid on violence (see Insider). Only Jibril could have made Arafat look good – as only Yasser could have helped Israel's warring factions (below right) join in a wall-to-wall common front.

Jibril's 747

Ginea Shamis
Correspondent for The Nation

JERUSALEM

A terrorist bomb blast caused the crash of the Pan American airliner over Scotland on Wednesday which killed 273 people, Western intelligence agencies said yesterday.

Intelligence sources said that the bomb was planted by Ahmed Jibril's Syrian-backed Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command. The PFLP-GC and Syrian intelligence were responsible for two attempts to blow up airliners bound for Israel. Jibril has threatened action against Americans because of US support for Israel and its recent opening of a dialogue with Yasser Arafat.

The Pan Am plane, which exploded en route from London to New York, originated in Frankfurt. West German intelligence sources said yesterday that they believe a PFLP-GC operative boarded the plane in Frankfurt with a briefcase packed with Syrian-supplied explosives that cannot be detected by routine security methods. The terrorist is thought to have left Pan Am Flight 103 while it was in transit in London, leaving the briefcase behind. Investigators believe that the [illegible] of at least one pe[illegible] which can be identified [illegible] the PFLP-GC.

Western intelligence [illegible] been on alert for Ah[illegible] since October, after rounding up a PFLP-GC cell in West Germany. The leader of the cell, Hafez Kassem Khalkamony, revealed to his interrogators that an attack on a civilian airliner was being planned with the backing of senior Syrian military intelligence officers.

See Sabotage story, page 2

The incoming Cabinet line-up. Probable additions to the Cabinet are marked with an asterisk. Back row, left to right: Aryeh Deri, Yitzhak Peretz, Rafi Edri, Ezer Weizman, Ora Namir, Gad Yaacobi, Mordechai Gur, Dan Meridor, Elisheva Ben-Eliezer*, Gideon Pat, Ehud Olmert, Yitzhak Modai, Avner Shiloh*, Zevulun Hammer*. Center row: Yaacov Tsur, Abraham Katz-Oz, Haim Ben-Lev, Moshe Shahal, Rafi Mizo, Moshe Katzav, Moshe Moshe, Ariel Sharon. Front row: Yitzhak Navon, Yitzhak Rabin, Shimon Peres, Yitzhak Shamir, David Levy, Moshe Arens.*

Reading by Avi Ben

Knesset approves Shamir's new government by 84-19

James Levene
The Nation

JERUSALEM

After a four-hour debate the Knesset yesterday approved Prime Minister Yitzhak Shamir's new broad government [illegible] votes to 19 with three [illegible]

About half the [illegible] ing from [illegible] and [illegible] abin. Labor [illegible] nev, the sole Arab [illegible] newaf Masalha, and Ulrad [illegible] liner Yitzhak (Tsahi) Hanegbi abstained. Labor's Haim Ramon was absent from the chamber, while Shoshana Arbeli-Almoslino and Ora Namir – both disappointed the previous day when they were left out by Shimon Peres from his list of ministers – did not even attend the special Knesset session.

Prime Minister Shamir told the House the country had to have a broad government to stand united in the face of the PLO's massive propaganda offensive. The PLO's goal was still to destroy Israel after pushing her back to the "strangulation borders" of [illegible] Shamir said. He declared [illegible] Arab state would [illegible] tween Jer[illegible] ter[illegible]

Reuvi Hazdor

Yitzhak Shamir in the Knesset.

At this point Abd el Wahab Darawshe (Arab Democratic List) shouted: "Does that include the Palestinians?" Geula Co[illegible] was at a [illegible] a special respon[illegible] as a bridge between Israel [illegible] the Arabs.

By and large Shamir's speech passed without too much heckling. But when he presented his list of ministers, Darawshe asked: "Why are there no women or Arabs?" There were cat-calls from the left-wing opposition as it was announced that David Levy was deputy prime minister, minister of construction and housing and second vice-premier who would be acting premier in the absence of Shamir and Peres. "What will we do if Levy is absent too?" asked Ran Cohen (Citizens Rights Movement).

During the debate the new government was attacked from the left, the right and from inside its own ranks. Rabbi Eliezer Waldman (Tehiya) said the government would bow to American pressure on the Palestinian issue and that the promised eight new settlements in the territories would never be built.

INVESTMENT PROPOSAL

insider

IS IT POSSIBLE TO TRUST THE duplicitous Arafat? According to senior US and Israeli intelligence sources, he apparently means to dampen terrorism in general, including the violence of the uprising in the territories. The PLO chairman seems to have ordered Intifada operatives to stop all terrorist actions, including the throwing of Molotov cocktails, the sources believe. He may also have told cells in South Lebanon to halt attacks on Israel from land and sea. Although the American and Israeli intelligence sources are not aware of any specific "truce directives" coming from Arafat recently, there is accumulating evidence that they exist. From Sunday, December 18 until today, only one Molotov cocktail has been thrown in the territories (on Wednesday night, near Jerusalem). During an average week of the Palestinian uprising over the last year, scores [illegible] bombs have been [illegible] at Israeli targets. Even [illegible] Abu Nidal has reportedly been put on leash. In early [illegible], on the eve of the PNC [illegible] meeting in Algiers, Salah Khalef (Abu Iyad), Arafat's number two and boss of the United Security Apparatus of Fatah, struck a cease-fire agreement with the notorious arch-terrorist. Abu Nidal agreed to stop all his terrorist activities, not only against Fatah officials and commanders but also against Israeli targets in the Middle East and Western Europe. In exchange, the PLO enabled Abu Nidal to bolster his forces in Lebanon with the help of Fatah units. Up to now, Abu Nidal has kept his word. But other radical Palestinian terrorist groups are continuing to mount attacks. (See Pan Am story this page). The Americans are telling the Israelis: "Arafat has declared a cease-fire without admitting it. He is showing signs of detaching himself from terrorism. He will maintain the truce as long as he believes that you will sit down with him and talk directly." Not surprisingly, officials here are still cautious.

Ginea Shamis

A new paper is born, making news worldwide

Ann Fisher
Los Angeles Times

FETAH TIKVA

Hesh Kestin listened politely as the young Michlifker he had picked up complained about everything from the poor state of Israeli roads to the ailing national health service.

Then something broke the native New Yorker — a commitment to his adopted home, a journalistic sense of history, or maybe just an inbred optimism — made him take issue with what he heard.

"Look," Kestin admonished his passenger, a soldier. "You have peace with Egypt. You'll probably have peace with another Arab country before your son's bar mitzvah. Things are changing. Why can't you enjoy it a little?"

Starting in September, Kestin, 44, hopes to carry that message not only to the occasional Michlifker, but to thousands of readers as well in a new, English-language daily newspaper he is launching called The Nation.

"The whole country is a success story," said the editor, publisher and part owner of the new publication during an interview at its headquarters here. "We sit around and beat our breasts, but look what we've done! This is not a 'Pollyanna' paper, but some perspective is in order."

The Nation's impending debut has created nearly as much of a stir here as the latest royal birth generates in England. Instead of guessing the sex of the "newborn," speculation here concerns its editorial slant.

In the politically charged atmosphere of a country facing imminent national elections and beset by nine months of Palestinian unrest in the occupied West Bank and Gaza Strip, it is probably inevitable that the pre-publication conventional wisdom puts The Nation firmly in the rightist camp.

Moreover, the publication aims to break the virtual English-language monopoly long enjoyed by the Jerusalem Post, which is affiliated with the center-left Labor Alignment of Shimon Peres.

However, Kestin and his like-minded financial backers — including a group of five Los Angeles investors headed by Beverly Hills real estate developer David Wilstein — insisted that, if anything, The Nation will be characterized by its lack of any political line. The editor pledged that it will be the only Israeli newspaper that does not print editorials, for example.

With Wilstein as chairman, the parent company has as its executive chairman Amnon Neubach, a former economic adviser to Peres.

Rumors persist that the company has a secret, big-money backer such as press magnate Rupert Murdoch. But Kestin and Neubach both denied it, and the company's registration statement with the Israeli Ministry of Justice lists Kestin as the largest single stockholder — albeit with less than 5 percent of the authorized shares, while 89 percent remain unissued.

Publisher Hesh Kestin, standing, gives directions

Edgar Asher

Kestin prides himself on keeping his own political views private, and, regarding his staff, he promised, "I will fire the first guy and the second who doesn't keep his prejudices to himself."

He maintained that Israel currently is "very poorly served by our politicians and our press," both of which sometimes seem to go out of their way to exacerbate divisions in the country.

"I refuse to allow this newspaper to be part of making things worse," Kestin said. "We want to find a way for people to talk to each other."

But most of all, insisted Kestin — whose professional credentials include Newsday, the Long Island, N.Y.-based newspaper; Forbes magazine; and the now-defunct New York Herald Tribune — his goal is to produce a newspaper that meets a high standard of journalistic quality and one without any political bias.

For the first month, beginning today, The Nation is to be published weekly; and its debut comes at a time of considerable turmoil in the Israeli media.

British press baron Robert Max-

---

well recently bought a 30 percent interest in Maariv, a leading Hebrew-language daily, and he is reportedly considering other investments in Israeli satellite and cable television. The country's state-controlled television and radio are embroiled in political controversy, which spilled over earlier this month in a public dispute regarding the propriety of reporting on Israeli soldiers who refuse to serve in the occupied territories.

Palestinian unrest has also focused the spotlight on the Jerusalem Post, which was recently embarrassed by the well-publicized departure of one of its best-known correspondents, ostensibly in a dispute over its standards.

"I cannot remain associated with a newspaper that has lost all responsibility to its readers, printing stories that are based on unchecked rumor and supposition, damaging Israel's name and reputation beyond belief," wrote former defense correspondent Hirsch Goodman in a July 1, 1988, resignation letter.

The letter was published in Kol Ha'ir, a Hebrew-language Jerusalem weekly, which speculated that if the Post sticks to its current, "leftist" political line, "It might lose thousands of readers to The Nation." According to Kol Ha'ir, one large American Jewish organization has already canceled "dozens" of subscriptions to the Post.

"Trivial and irrelevant," said Post editor Erwin Frankel of the Goodman incident. Privately, some other Post insiders characterize Goodman's departure as the result of a personality clash with a powerful middle-level editor.

"We've been criticized by readers for a long time," Frankel said of the Post. "We have difficulty with some of our Orthodox readers who find it difficult to accept a newspaper that is fundamentally liberal... We have difficulty with ...others who also have strong nationalist political views. That's not new. It's been exacerbated no doubt by the Palestinian uprising, which has made people more nervous ...But fundamentally, as I understand what we're doing, the Jerusalem Post has not changed during the uprising. The world has shifted a bit.

David Wilstein, board chairman

Amnon Neubach, executive chairman

Judging from a mock-up of The Nation, the new paper will be very different from the Jerusalem Post and all other Israeli publications, if only in appearance. It features a 24-page tabloid format, modest-sized headlines and light type — a look more reminiscent of Central Europe than the Mediterranean. It has several pages of business news, including daily listings from among 3,000 stocks on the New York, American, Toronto, London, Johannesburg and Sydney exchanges.

Kestin said he rejects the notion that a newspaper is "a stage from which the publisher lectures the readership and makes them pay for it as well." That is why there will be no editorials — only summaries of editorials from other Israeli newspapers and two guest opinion columns, usually on opposite sides of an issue, in each edition.

A balding, bespectacled father of five who immigrated in 1970, Kestin is the acknowledged driving force behind The Nation. He has been working for more than four years to break into an English-language media market here that has already proven to be the Waterloo of several others before him.

"As a businessman, it crossed my mind that this might be a very difficult thing to pull off," conceded Wilstein, the chairman, in a telephone interview. However, he expressed enthusiasm for Kestin's vision of "a totally independent" national newspaper that would bring an "unbiased" view to readers both in Israel and abroad.

Thanks to computerized newspaper technology, a modest full-time staff and an already-existing national newsstand distribution system, The Nation is a relatively low-budget operation. Kestin said the shareholders' total investment to date is about $600,000 and that there is a chance "this paper at birth may be break-even."

The trial edition of The Nation produced last week rolls off the presses

Edgar Asher

Neubach, the deputy chairman, said the initial circulation target is about 10,000 copies daily, compared to a reported 23,000 for the Jerusalem Post (40,000 for its Friday weekend edition). About 300,000 Israelis are estimated to be of Anglo-Saxon origin, and English is a required subject in the schools from the fourth grade on.

While there are many Anglo-Saxons in Israel, Jerusalem Post editor Frankel said, "people who come here to live in the Jewish state learn Hebrew, and they want to read Hebrew newspapers." The better their Hebrew, he added, the more likely they are to abandon an English newspaper.

Kestin is banking on a different premise — that the subscribers are there for a good newspaper that does not preach to them.

Letter from the Editor

In its fifth month of publication, it is possible to believe that The Nation, Israel's youngest national newspaper, may already have reached the kind of success that other papers never even aspire to. English-language readers here in Israel have flocked to our support, the international press has taken us seriously and, by all standards, we seem to have arrived. But taking between a quarter and a third of the market from day one and being quoted regularly in other newspapers and on US network television is just the beginning. We've got a long way to go. Having made no compromise on quality, we've now got to get better and better. In fact, the story of The Nation is so refreshing a change from what goes on in journalism practised in Israel that the paper itself has become a ray of hope for our much battered country and for high-standard journalism as we touch the beginning of the 21st century.

Newspapers are founded for one of two reasons: either they are imposed upon a market because a publisher feels he would like his own say or they are demanded from below. The Nation is such a market-driven newspaper. In survey after survey, in interview after interview, we found that the English language readership in Israel, and those with an interest in Israel abroad, were crying out for an alternative to the existing paper, a political daily which offended its own readership. Even some of its own backers felt the country was badly served by this biased, provincial and dreary daily. But setting up an independent, fair-minded paper immediately ran into a financial Catch-22: to put out such a paper using traditional methods would cost up to $10 million. And the only way to be assured of that kind of investment would normally be to rely on just the sort of backing which would guarantee a crippled newspaper, a political sheet no better than the existing paper but simply on the other side of the fence.

To the rescue came desktop publishing.

The Nation is to our knowledge the only daily newspaper in the world operating on inexpensive, off-the-shelf software mounted on personal computers. Whole pages are produced on the kind of simple p.c.'s most of us have at home. By eliminating typesetters and expensive machinery, The Nation has been able to produce a paper with under eighty people, only half of these editorial. By comparison, the other English-language paper in Israel pays 510 salaries a month. But that's only the how.

The what is even more exciting. From the beginning it's been our goal to produce a paper with high editorial standards but politically neutral. The Nation is, as far as we know, the only national newspaper in the world to forego an editorial line. Our staff is a bizarre mix of leftists and rightists, the irreligious and the devout. The Nation is the only paper in Israel or anywhere else where when an evening minyan is formed, the non-religious take over jobs of those at prayer. After an early period where the public and our own staff wondered what the secret behind the paper was, both the readership and the journalists have come to happy grips with the new reality: The Nation is a newspaper dedicated to serving its readership, some 8 percent of Israel's 4 million citizens whose native language is English. And that means serving no other ideal.

Because of our recognition that Israel's English-language readership has been starved for editorial quality and dependability, The Nation has set as its first goal – before the advertising package was in place, before a subscription system was developed – to supply solid, colorful journalism. To do so we recruited a staff of professionals from the major wire services, Israel radio and such periodicals as Forbes and The Economist.

We set ourselves the goal of building up one section of the paper after another. Recognizing the importance to our readers of international sports coverage, The Nation in its first edition opened with the best sports section outside the US, an unrivaled tour de force that established a readership base. Next target was our news pages, where we concentrated on going after international scoops that would give The Nation the kind of credibility a national newspaper should have. In our third and fourth weeks of publication The Nation broke the story of US-Iran negotiation over the freeing of western hostages in Lebanon. What made the State Department issue a strong and immediate denial? What made President Reagan deny the story twice? Was it the fact that writer Giora Shamis, formerly of The Economist, and Hesh Kestin, formerly of Forbes, have track records of being first with the most on stories no one else could touch? Or was it simply that the major western TV networks had read The Nation, as had the major western newspapers, and recognized the voice of authority as it spoke in detail and at length about the most secret negotiations of the decade.

The fact is that never in the history of the State of Israel has a paper here made Washington, London, Paris, Bonn and, yes, even Tokyo stand up and take notice. Such was the sensation when the first Lebanese hostage was released, as The Nation predicted, that American newspapers and networks quickly got in touch to ask if The Nation would be willing to syndicate its news. This from a newspaper barely a month old.

The next step is beefing up our local coverage. To that end The Nation is putting on a staff of reporters to make sure that trash collection in Netanya, where many of our readers live, is taken as seriously as the drought in Sudan.

An upcoming move: improving our business coverage. The Nation is already the only newspaper in Israel and in much of the world outside of

the US and some European capitals – which provides thousands of stock market quotations from the NYSE, Amex, Nasdaq, Toronto, London, South African and Australian exchanges. We expect to expand these listings to serve a readership which is not only affluent by Israeli standards but whose capital base is mainly abroad. In tandem, The Nation will move rapidly now to provide an internationally-oriented business section that will provide a bridge between Israel and the world economy.

The aim in all of this is simple. It's our intention to provide Israel with a national newspaper of international standing, one which will quickly come to represent Israel to the world while bringing the world to Israel.

This approach to editorial excellence can be expected to bear fruit in circulation growth and in advertising. Already in many areas The Nation is one of every three English-language papers sold on Fridays; we expect to take half the market by the end of our first year. A subscription system is now in place, along with an with an extensive promotional campaign. Spending money on promotion can be expected to sell even more papers. Up to now The Nation has spent less than $10,000 on promoting itself. In effect, we have broken into the local market without buying into it – the world's most famous new newspaper in also its least promoted.

In recent weeks, The Nation has received the results of an extensive, specially-commissioned Gallup poll to determine who our readers are; armed with statistics on foreign travel, purchasing-power, levels of consumption, The Nation will be well-positioned to move strongly ahead on advertising lineage. Our low rates, full-color printing and ability to deliver a high income, high spending readership will mean impressive advertising growth.

But having proved that a daily newspaper can be produced on a shoestring does not mean that continuing on a shoestring makes sound business sense. To allow us to move forward, the paper's board of directors has authorized an increase in the company's capital base. The Nations's growth has outstripped all our projections and made headlines around the world. It is now time to fuel The Nation's expansion –real promotion, international subscriptions, perhaps an international edition – with the kind of capital that will see us breaking even operationally in our first years of publication. We're on that road now. If you'd like to join us in this exciting venture, which combines a profitable investment with a tangible personal satisfaction in helping Israel build the national newspaper it deserves, call on me here at The Nation or on Ben Levine, general manager, for details.

Meanwhile, we'll continue to build the best, most popular and respected national newspaper, the newspaper Israel deserves and supports, The Nation. As we say here in the newsroom: "If you're not reading us--you're reading about us."

Warm wishes,

Hesh Kestin
Editor and Managing Director

the US and some European capitals – which provides thousands of stock market quotations from the NYSE, Amex, Nasdaq, Toronto, London, South African and Australian exchanges. We expect to expand these listings to serve a readership which is not only affluent by Israeli standards but whose capital base is mainly abroad. In tandem, The Nation will move rapidly now to provide an internationally-oriented business section that will provide a bridge between Israel and the world economy.

The aim in all of this is simple. It's our intention to provide Israel with a national newspaper of international standing, one which will quickly come to represent Israel to the world while bringing the world to Israel.

This approach to editorial excellence can be expected to bear fruit in circulation growth and in advertising. Already in many areas The Nation is one of every three English-language papers sold on Fridays; we expect to take half the market by the end of our first year. A subscription system is now in place, along with an with an extensive promotional campaign. Spending money on promotion can be expected to sell even more papers. Up to now The Nation has spent less than $10,000 on promoting itself. In effect, we have broken into the local market without buying into it – the world's most famous new newspaper in also its least promoted.

In recent weeks, The Nation has received the results of an extensive, specially-commissioned Gallup poll to determine who our readers are; armed with statistics on foreign travel, purchasing-power, levels of consumption, The Nation will be well-positioned to move strongly ahead on advertising lineage. Our low rates, full-color printing and ability to deliver a high income, high spending readership will mean impressive advertising growth.

But having proved that a daily newspaper can be produced on a shoestring does not mean that continuing on a shoestring makes sound business sense. To allow us to move forward, the paper's board of directors has authorized an increase in the company's capital base. The Nations's growth has outstripped all our projections and made headlines around the world. It is now time to fuel The Nation's expansion –real promotion, international subscriptions, perhaps an international edition – with the kind of capital that will see us breaking even operationally in our first years of publication. We're on that road now. If you'd like to join us in this exciting venture, which combines a profitable investment with a tangible personal satisfaction in helping Israel build the national newspaper it deserves, call on me here at The Nation or on Ben Levine, general manager, for details.

Meanwhile, we'll continue to build the best, most popular and respected national newspaper, the newspaper Israel deserves and supports, The Nation. As we say here in the newsroom: "If you're not reading us--you're reading about us."

Warm wishes,

Hesh Kestin
Editor and Managing Director

Letter from the Editor

In its fifth month of publication, it is possible to believe that The Nation, Israel's youngest national newspaper, may already have reached the kind of success that other papers never even aspire to. English-language readers here in Israel have flocked to our support, the international press has taken us seriously and, by all standards, we seem to have arrived. But taking between a quarter and a third of the market from day one and being quoted regularly in other newspapers and on US network television is just the beginning. We've got a long way to go. Having made no compromise on quality, we've now got to get better and better. In fact, the story of The Nation is so refreshing a change from what goes on in journalism practised in Israel that the paper itself has become a ray of hope for our much battered country and for high-standard journalism as we touch the beginning of the 21st century.

Newspapers are founded for one of two reasons: either they are imposed upon a market because a publisher feels he would like his own say or they are demanded from below. The Nation is such a market-driven newspaper. In survey after survey, in interview after interview, we found that the English language readership in Israel, and those with an interest in Israel abroad, were crying out for an alternative to the existing paper, a political daily which offended its own readership. Even some of its own backers felt the country was badly served by this biased, provincial and dreary daily. But setting up an independent, fair-minded paper immediately ran into a financial Catch-22: to put out such a paper using traditional methods would cost up to $10 million. And the only way to be assured of that kind of investment would normally be to rely on just the sort of backing which would guarantee a crippled newspaper, a political sheet no better than the existing paper but simply on the other side of the fence.

To the rescue came desktop publishing.

The Nation is to our knowledge the only daily newspaper in the world operating on inexpensive, off-the-shelf software mounted on personal computers. Whole pages are produced on the kind of simple p.c.'s most of us have at home. By eliminating typesetters and expensive machinery, The Nation has been able to produce a paper with under eighty people, only half of these editorial. By comparison, the other English-language paper in Israel pays 510 salaries a month. But that's only the how.

The what is even more exciting. From the beginning it's been our goal to produce a paper with high editorial standards but politically neutral. The Nation is, as far as we know, the only national newspaper in the world to forego an editorial line. Our staff is a bizarre mix of leftists and rightists, the irreligious and the devout. The Nation is the only paper in Israel or anywhere else where when an evening *minyan* is formed, the non-religious take over jobs of those at prayer. After an early period where the public and our own staff wondered what the secret behind the paper was, both the readership and the journalists have come to happy grips with the new reality: The Nation is a newspaper dedicated to serving its readership, some 8 percent of Israel's 4 million citizens whose native language is English. And that means serving no other ideal.

Because of our recognition that Israel's English-language readership has been starved for editorial quality and dependability, The Nation has set as its first goal – before the advertising package was in place, before a subscription system was developed – to supply solid, colorful journalism. To do so we recruited a staff of professionals from the major wire services, Israel radio and such periodicals as Forbes and The Economist.

We set ourselves the goal of building up one section of the paper after another. Recognizing the importance to our readers of international sports coverage, The Nation in its first edition opened with the best sports section outside the US, an unrivaled tour de force that established a readership base. Next target was our news pages, where we concentrated on going after international scoops that would give The Nation the kind of credibility a national newspaper should have. In our third and fourth weeks of publication The Nation broke the story of US-Iran negotiotion over the freeing of western hostages in Lebanon. What made the State Department issue a strong and immediate denial? What made President Reagan deny the story twice? Was it the fact that writer Giora Shamis, formerly of The Economist, and Hesh Kestin, formerly of Forbes, have track records of being first with the most on stories no one else could touch? Or was it simply that the major western TV networks had read The Nation, as had the major western newspapers, and recognized the voice of authority as it spoke in detail and at length about the most secret negotiations of the decade.

The fact is that never in the history of the State of Israel has a paper here made Washington, London, Paris, Bonn and, yes, even Tokyo stand up and take notice. Such was the sensation when the first Lebanese hostage was released, as The Nation predicted, that American newspapers and networks quickly got in touch to ask if The Nation would be willing to syndicate its news. This from a newspaper barely a month old.

The next step is beefing up our local coverage. To that end The Nation is putting on a staff of reporters to make sure that trash collection in Netanya, where many of our readers live, is taken as seriously as the drought in Sudan.

An upcoming move: improving our business coverage. The Nation is already the only newspaper in Israel and in much of the world outside of

A new paper is born, making news worldwide

Dan Fisher
Los Angeles Times

JETAN TIMES

Hesh Kestin listened politely as the young hitchhiker he had picked up complained about everything from the poor state of Israeli roads to the ailing national health service.

Then something inside the native New Yorker — a commitment to his adopted home, a journalistic sense of history, or maybe just an inbred optimism — made him take issue with what he heard.

"Look," Kestin admonished his passenger, a soldier. "You have peace with Egypt. You'll probably have peace with another Arab country before your son's bar mitzvah. Things are changing. Why can't you enjoy it a little?"

Starting in September, Kestin, 44, hopes to carry that message not only to the occasional hitchhiker, but to thousands of readers as well in a new, English-language daily news-paper he is launching called The Nation.

"The whole country is a success story," said the editor, publisher and part owner of the new publication during an interview at its headquarters here. "We sit around and beat our breasts, but look what we've done! This is not a 'Pollyanna' paper, but some perspective is in order."

The Nation's impending debut has created nearly as much of a stir here as the latest royal birth generates in England. Instead of guessing the sex of the "newborn," speculation here concerns its editorial slant.

In the politically charged atmosphere of a country facing imminent national elections and beset by nine months of Palestinian unrest in the occupied West Bank and Gaza Strip, it is probably inevitable that the pre-publication conventional wisdom puts The Nation firmly in the rightist camp.

Moreover, the publication aims to break the virtual English-language monopoly long enjoyed by the Jerusalem Post, which is affiliated with the center-left Labor Alignment of Shimon Peres.

However, Kestin and his like-minded financial backers — including a group of five Los Angeles investors headed by Beverly Hills real estate developer David Wilstein — insisted that, if anything, The Nation will be characterized by its lack of any political line. The editor pledged that it will be the only Israeli newspaper that does not print editorials, for example.

With Wilstein as chairman, the parent company has as its executive chairman Amnon Neubach, a former economic adviser to Peres.

Rumors persist that the company has a secret, big-money backer such as press magnate Rupert Murdoch. But Kestin and Neubach both denied it, and the company's registration statement with the Israeli Ministry of Justice lists Kestin as the largest single stockholder — albeit with less than 5 percent of the authorized shares, while 89 percent remain unissued.

Publisher Hesh Kestin, standing, gives directions

Kestin prides himself on keeping his own political views private, and, regarding his staff, he promised, "I will fire the first guy and the second who doesn't keep his prejudices to himself."

He maintained that Israel currently is "very poorly served by our politicians and our press," both of which sometimes seem to go out of their way to exacerbate divisions in the country.

"I refuse to allow this newspaper to be part of making things worse," Kestin said. "We want to find a way for people to talk to each other."

But most of all, bailiwick Kestin — whose professional credentials include Newsday, the Long Island, N.Y.-based newspaper; Forbes magazine; and the now-defunct New York Herald Tribune — his goal is to produce a newspaper that meets a high standard of journalistic quality and one without any political bias.

For the first month, beginning today, The Nation is to be published weekly, and its debut comes at a time of considerable turmoil in the Israeli media.

British press baron Robert Maxwell recently bought a 30 percent interest in Maariv, a leading Hebrew-language daily, and he is reportedly considering other investments in Israeli satellite and cable television. The country's state-controlled television and radio are embroiled in political controversy, which spilled over earlier this month in a public dispute regarding the propriety of reporting on Israeli soldiers who refuse to serve in the occupied territories.

Palestinian unrest has also focused the spotlight on the Jerusalem Post, which was recently embarrassed by the well-publicized departure of one of its best-known correspondents, ostensibly in a dispute over its standards.

"I cannot remain associated with a newspaper that has lost all responsibility to its readers, printing stories that are based on unchecked rumor and supposition, damaging Israel's name and reputation beyond belief," wrote former defense correspondent Hirsch Goodman in a July 1, 1983, resignation letter.

The letter was published in Kol Ha'Ir, a Hebrew-language Jerusalem weekly, which speculated that if the Post sticks to its current, "leftist" political line, "it might lose thousands of readers to The Nation." According to Kol Ha'Ir, one large American Jewish organization has already canceled "dozens" of subscriptions to the Post.

"Trivial and irrelevant," said Post editor Erwin Frankel of the Goodman incident. Privately, some other Post insiders characterize Goodman's departure as the result of a personality clash with a powerful middle-level editor.

"We've been criticized by readers for a long time," Frankel said of the Post. "We have difficulty with some of our Orthodox readers who find it difficult to accept a newspaper that is fundamentally liberal...We have difficulty with ...others who also have strong nationalist political views. That's not new. It's been exacerbated no doubt by the Palestinian uprising, which has made people more nervous ...But fundamentally, as I understand what we're doing, the Jerusalem Post has not changed during the uprising. The world has shifted a bit.

David Wilstein, board chairman

Amnon Neubach, executive chairman

Judging from a mock-up of The Nation, the new paper will be very different from the Jerusalem Post and all other Israeli publications, if only in appearance. It features a 24-page tabloid format, modest-sized headlines and light type — a look more reminiscent of Central Europe than the Mediterranean. It has several pages of business news, including daily listings from among 2,000 stocks on the New York, American, Toronto, London, Johannesburg and Sydney exchanges.

Kestin said he rejects the notion that a newspaper is "a stage from which the publisher lectures the readership and makes them pay for it as well." That is why there will be no editorials — only summaries of editorials from other Israeli newspapers and two guest opinion columns, usually on opposite sides of an issue, in each edition.

A balding, bespectacled father of five who immigrated in 1970, Kestin is the acknowledged driving force behind The Nation. He has been working for more than four years to break into an English-language media market here that has already proven to be the Waterloo of several others before him.

"As a businessman, it crossed my mind that this might be a very difficult thing to pull off," conceded Wilstein, the chairman, in a telephone interview. However, he expressed enthusiasm for Kestin's vision of "a totally independent" national newspaper that would bring an "unbiased" view to readers both in Israel and abroad.

Thanks to computerized newspaper technology, a modest full-time staff and an already-existing national newsstand distribution system, The Nation is a relatively low-budget operation. Kestin said the shareholders' total investment to date is about $600,000 and that there is a chance "this paper at birth may be break-even."

The trial edition of The Nation produced last week rolls off the presses

Edgar Asher

Neubach, the deputy chairman, said the initial circulation target is about 10,000 copies daily, compared to a reported 23,000 for the Jerusalem Post (40,000 for its Friday weekend edition). About 300,000 Israelis are estimated to be of Anglo-Saxon origin, and English is a required subject in the schools from the fourth grade on.

While there are many Anglo-Saxons in Israel, Jerusalem Post editor Frankel said, "people who come here to live in the Jewish state learn Hebrew, and they want to read Hebrew newspapers." The better their Hebrew, he added, the more likely they are to abandon an English newspaper.

Kestin is banking on a different premise — that the subscribers are there for a good newspaper that does not preach to them.

Volume 1, Number 53 / Friday, December 23, 1988 / Tevet 15, 5749 / NIS2.50 (Eilat NIS2.17)

The Nation

ISRAEL'S QUALITY NEWSPAPER

PUBLISHED MONDAY THROUGH FRIDAY WITH THE FACILITIES OF THE WASHINGTON POST, THE LOS ANGELES TIMES AND THE GUARDIAN

A terror link to the mid-air blast that took 273 lives may have seemed the only obstacle to slow the PLO's dazzling diplomatic success. But the saboteurs are Syrian-backed, while in the territories Arafat appears to have clamped a lid on violence (see Insider). Only Jibril could have made Arafat look good – as only Yasser could have helped Israel's warring factions (below right) join in a wall-to-wall common front.

Jibril's 747

Giora Shamus
Exclusive to The Nation

JERUSALEM

A terrorist bomb blast caused the crash of the Pan American airliner over Scotland on Wednesday which killed 273 people, Western intelligence agencies said yesterday.

Intelligence sources said that the bomb was planted by Ahmed Jibril's Syrian-backed Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command. The PFLP-GC and Syrian intelligence were responsible for two attempts to blow up airliners bound for Israel. Jibril has threatened action against Americans because of US support for Israel and its recent opening of a dialogue with Yasser Arafat.

The Pan Am plane, which exploded en route from London to New York, originated in Frankfurt. West German intelligence sources said yesterday that they believe a PFLP-GC operative boarded the plane in Frankfurt with a briefcase packed with Syrian-supplied explosives that cannot be detected by routine security methods. The terrorist is thought to have left Pan Am Flight 103 while it was in transit in London, leaving the briefcase behind. Investigators believe that the [illegible] of at least one person who can be identified as the PFLP-GC.

Western intelligence [illegible] been on alert for Ah[illegible] squads since October, after [illegible] rounding up a PFLP-GC cell in West Germany. The leader of the cell, Hales Hussein Khalkaraowy, revealed to his interrogators that an attack on a civilian airliner was being planned with the backing of senior Syrian military intelligence officers.

See Sabotage story, page 2

Following by Avi Katz

The incoming Cabinet line-up. Probable additions to the Cabinet are marked with an asterisk. Back row, left to right: Aryeh Deri, Yitzhak Peretz, Rafi Eitan, Ezer Weizman, Ora Namir, Gad Yaacobi, Mordechai Gur, Dan Meridor, Eliyahu Ben-Elissar*, Gideon Patt, Ehud Olmert, Yitzhak Modai, Avner Shaki*, Zevulun Hammer*, Center row: Yaacov Tsur, Avraham Katz-Oz, Haim Ramon, Moshe Shahal, Rami Mizo, Moshe Katsav, Moshe Nissim, Ariel Sharon. Front row: Yitzhak Moran, Yitzhak Rabin, Shimon Peres, Yitzhak Shamir, David Levy, Moshe Arens.*

Knesset approves Shamir's new government by 84-19

James Levene
The Nation

JERUSALEM

After a four-hour debate the Knesset yesterday approved Prime Minister Yitzhak Shamir's new broad government [illegible] votes to 19 with three [illegible]

About half the [illegible] ing from [illegible] and [illegible] Labor [illegible] the sole Arab [illegible] Masalha, and Likud [illegible] Yitzhak (Tsahi) Hanegbi abstained. Labor's Haim Ramon was absent from the chamber, while Shoshana Arbeli-Almoslino and Ora Namir – both disappointed the previous day when they were left out by Shimon Peres from his list of ministers – did not even attend the special Knesset session.

Prime Minister Shamir told the House the country had to have a broad government to stand united in the face of the PLO's massive propaganda offensive. The PLO's goal was still to destroy Israel after pushing her back to the "strangulation borders" of [illegible] Shamir said. He declared [illegible] Arab state would [illegible] between Israel [illegible]

Brian Hendler

Yitzhak Shamir in the Knesset.

At this point Abd el Wahab Darawshe (Arab Democratic List) shouted: "Does that include the Palestinians?" Geula Co[illegible] was at a special respon[illegible] as a bridge between Is[illegible] the Arabs.

By and large Shamir's speech passed without too much heckling. But when he presented his list of ministers, Darawshe asked: "Why are there no women or Arabs?" There were cat-calls from the left-wing opposition as it was announced that David Levy was deputy prime minister, minister of construction and housing and second vice-premier who would be acting premier in the absence of Shamir and Peres. "What will we do if Levy is absent too?" asked Ran Cohen (Citizens Rights Movement).

During the debate the new government was attacked from the left, the right and from inside its own ranks. Rabbi Eliezer Waldman (Tehiya) said the government would bow to American pressure on the Palestinian issue and that the promised eight new settlements in the territories would never be built.

INVESTMENT PROPOSAL

insider

IS IT POSSIBLE TO TRUST THE duplicitous Arafat? According to senior US and Israeli intelligence sources, he apparently means to dampen terrorism in general, including the violence of the uprising in the territories. The PLO chairman seems to have ordered Intifada operatives to stop all terrorist actions, including the throwing of Molotov cocktails, the sources believe. He may also have told cells in South Lebanon to halt attacks on Israel from land and sea. Although the American and Israeli intelligence sources are not aware of any specific "truce directives" coming from Arafat recently, there is accumulating evidence that they exist. From Sunday, December 18 until today, only one Molotov cocktail has been thrown in the territories (on Wednesday night, near Jerusalem). During an average week of the Palestinian uprising over the last year, scores [illegible] bomba have been [illegible] at Israeli targets. Even [illegible] Abu Nidal has reportedly been put on leash. In early [illegible], on the eve of the PNC [illegible] in Algiers, Salah Khalef (Abu Iyad), Arafat's number two and boss of the Unified Security Apparatus of Fatah, struck a cease-fire agreement with the notorious arch-terrorist. Abu Nidal agreed to stop all his terrorist activities, not only against Fatah officials and commanders but also against Israeli targets in the Middle East and Western Europe. In exchange, the PLO enabled Abu Nidal to bolster his forces in Lebanon with the help of Fatah units. Up to now, Abu Nidal has kept his word. But other radical Palestinian terrorist groups are continuing to mount attacks. (See Pan Am story this page). The Americans are telling the Israelis: "Arafat has declared a cease-fire without advertising it. He is showing signs of detaching himself from terrorism. He will maintain the truce as long as he believes that you will sit down with him and talk directly." Not surprisingly officials here are still cautious.

Giora Shamus

American Jews Are Misrepresented

By Michael Lerner

IHT 27/2/89.

OAKLAND, California — The Bush administration will soon face heavy lobbying from the Jewish organizations that claim to speak for all American Jews. In fact, they don't.

The Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, the America Israel Public Affairs Committee, the Anti-Defamation League and other impressive sounding coalitions can be expected to convey support for Israeli policy. They will urge the administration to pay little attention to the recent State Department report on human rights violations in the occupied territories, and will attempt to put curbs on the American dialogue with the Palestinian leadership.

When Yitzhak Shamir arrives in America this spring, he is likely to try to use his warmed over autonomy proposals as a way of covering his continued refusal to negotiate with the PLO or to consider a Palestinian state. He can count on most of these leaders to endorse his ideas or uncharacteristically keep their mouths shut about their objections.

The administration should note what the media are beginning to acknowledge: This leadership claims to speak for all Jews but represents only the most conservative ones.

There is another sector whose voices have been stifled inside the "organized Jewish community" and whose members are appalled by Israel's brutal repression of the Palestinian uprising. They reject Mr. Shamir's attempts to perpetuate the occupation of the West Bank.

Prime Minister Shamir's policies are in question in Israel. Polls there this year show that a majority of Israelis would support negotiations with the PLO. Mr. Shamir's only hope for maintaining his rejectionist policies is to receive a mandate from American Jewish leaders that he cannot get from the Israeli public. To ensure their loyalty, he has invited hundreds of them to a gathering in Jerusalem in March.

The American and Israeli media interpreted the enthusiastic reception Mr. Shamir got from these leaders last March as proof that his rejection of George Shultz's peace plan was supported by American Jews. Perceived as spokesmen for American Jews, these leaders put enormous pressure on congressional leaders to back away from their statements urging Israel to accept the Shultz plan. Three weeks later, the Los Angeles Times released a poll, conducted in late March, showing that 60 percent of American Jews supported the Shultz initiative.

B'nai B'rith, the American Jewish Committee and the American Jewish Congress, to name the organizations most frequently quoted, face membership crises. They have been unable to attract a substantial number of Jews born after World War II.

Political and social conservatism, the absence of democratic mechanisms for choosing national policies and of real debate, and the replacing of authentic Judaism with empty ethnicity, have alienated young Jews from most Jewish organizations that claim to represent them.

When young Jews join synagogues and give money to federations to support social services in local Jewish communities and in Israel, they do not intend thereby to empower "national leaders" to speak in their names.

The much touted "young leadership" is not elected but selected by professionals who hope to receive large donations from these budding businesspeople, who then are dubbed "community leaders" in return for their financial largesse.

This skewing of the "organized Jewish community" toward the wealthy and toward talented fundraisers encourages a climate of organizational conservatism that is out of step with the thinking of most American Jews.

The bad news is that young Jews have distanced themselves from the Jewish world. They do so because they have found the organized Jewish world dominated by materialism, conformism and spiritual emptiness, and have found themselves branded disloyal or "self-hating."

The good news is that a growing number of young Jews no longer cede their heritage to the voices of the establishment and are creating alternative institutions, publications, conferences, study and prayer groups and consciousness-raising groups.

In years ahead, the silenced majority will increasingly refuse to be hushed. Referendums on national policy affecting Jews, and democratic elections for national Jewish leaders open to all Jews, could re-energize the Jewish world and attract that majority. But democratization is likely to be thwarted by the elites and paid professionals in the "organized Jewish community."

The Bush administration and the media must not be misled by today's Jewish leaders. Mr. Shamir has no blank check from American Jews to perpetuate the occupation indefinitely and to refuse to participate in serious negotiations.

The writer is editor of Tikkun, a Jewish journal. He contributed this comment to The New York Times.

** נכנס סודי
**
**
**

תוזם:2,20223
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:677,תא:270289,זח:1900,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:צפא
נד:@

סודי / מידי

אל: מצפ"א

דע: לשכת רה"מ

מאת: ק. לקונגרס

הקונגרסמן לנטוס - לקראת ביקור רה"מ
---

1. במשך היום נפגשנו פעמיים עם לנטוס (בפגישה עם השר לשעבר שפירא ופגישת הציר והח"מ) הביע דאגתו מהשחיקה הגוברת במעמדה של ישראל. חלק מהקונגרסמנים היהודים לדבריו משנים אף הם (אם כי באיטיות) עמדתם ומשדרים מסר שלילי זה לעמיתיהם הלא יהודיים. הוא כשלעצמו נותר כמעט בודד בתמיכתו הבלתי מסוייגת בישראל ולא יתבטא נגדה אף פעם בפומבי אולם על ישראל ליטול היוזמה כדי למנוע
CONSTANT EROSION AND BEING ON THE DEFENSIVE.
אם בביקורו לא יבוא רה"מ עם יוזמה/
תכנית/הצעה שתכלול MAJOR, SIGNIFICANT AND DRAMATIC CHANGE,
"יתרבו הצרות" ולאו דווקא מצידו או מצד ידידיה הקרובים של ישראל. חש בהלך רוחות כזה כבר בסיור האחרון במספר מדינות באירופה.

2. לנטוס סיפר כי אינו מרגיש בנוח לגבי ביקור רה"מ. הדגיש כי הוא מאד מעוניין (VERY ANXIOUS) שביקור

רה"מ יהיה מוצלח "והוא חייב להצליח" אולם לצורך כך על ישראל לעשות DRAMATIC GESTURES .
הוא רוצה לסייע אולם אינו יודע כיצד. הציפיות בקונגרס גבוהות, בין אם מוצדקות בין אם לאו, והתפיסה היא כי הכדור במגרש הישראלי.

3. הציר סיפר ללנטוס על עיקרי השיחות שקיים רובינשטיין בשבוע שעבר ועל הדרך בה אנו רואים התהליך. גם זה YOU GOT TO HAVE SOMETHING. לא הניח דעתו של לנטוס. OTHERWISE IT'LL BE DISASTER ON YOUR SIDE .

4. בנוגע לק"ד אמר לנטוס כי עד כמה שהוא תומך בהסכמים אלה, המתנגדים לק"ד הצליחו לבטל חשיבותם ומידת יכולת יישומם ולשאלת הציר לגבי קבילותה של התפיסה המעוגנת בק"ד השיב לנטוס כי שפת ק"ד צריכה להיות RICHLY CAMOUFLAGED והוסיף שאולי כדי להכניס זאת למסגרת של מטריה אמריקנית- סובייטית. יתכן שזה יתפס כאלמנט חדש.

5. חזר והציע קונגרטיזציה של תכנית שתוצג ע"י רה"מ - כמו שלבים, תאריכים ויעדים למפגשים וכן האלמנט של חסות המעצמות.

6. הדגיש כי אין בכוונתו לומר לנו כיצד ומה עלינו להחליט אולם על ביקור רה"מ להצליח כדי שהיוזמה תשוב לידי ישראל וההתייחסות אליה בעקבות ההתפתחויות האחרונות באיזור ובזירה הבינל' תחדל להיות שלילית.

יהודית ורנאי דרנגר

נא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

9464 תאריך : 27.02.89

** יוצא שמור
**
**
*

חוזם:2,19464
אל:וש/994,לונדון/566,פריס/836,מנמת/472
מ-:המשרד,תא:270289,זח:1413,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ממד
נד:@

שמור/רגיל

אל: וושינגטון, לונדון, פאריס

משפ'ע

1.להלן מאלכפאח אלערבי (26.2):
'למרות התאום בין עיראק לירדן אשר התהדק במסגרת גוש הארבע, קיים המלך חוסיין התיעצויות עם אחראים אמריקאים בנושא הלחצים העיראקיים הקיימים או האפשריים לתאום צבאי בין שתי המדינות.
העיראקים אינם סבורים כי תאום כזה יהיה אפקטיבי אלא אם כן הוא יהיה כרוך בכניסת יחידות צבאיות עיראקיות לירדן'

2.המדובר בידיעה בודדת.

3.האם ניתן לאמת/להוסיף על המידע הנ'ל.

ערב 3/ערב 2/איסוף

ל.כ.

לש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד,
בנצור,מצפא,אירו1,אירו2

DIED:19-AUG-1,2
NT:TIW\999,TIIIII\666,DC'O\858,DIDN\724
O-:DAWIT,MN:997DZ0,IN:IZ1,IT:T,DA:WO
MM:6 LO:DAT
IT:6

WATT\TAIT

NT: TIW'LADIII, TIIIII, BHT'O

DWE'W

1.TOOT BHTCCBHN HTWTE' (2.02):
'TOBIN MMNIO E'T W'TNG T'TTT HWT MMBTG COOKTM TTW
MHTCW, G'O MATT MIO'T MM'WXI'IN WO HMTH'O
HWT'WH'O ECTWH MTMX'O MW'TNG'O MG'O'O NT
MMWW'O TMMIO WCH' E'T WM MAT'IN.
MW'TNG'O H'LO WCTT'O C' RWIO CIN 'N'N HMGO'E' HTH
MO CI MIH 'NTN OTIT ECI'OM 'N'TIN WCH'IN W'TNG'IN
T'TTI'

2.MATTER E'T'WN ETTCN.

3.MWW E'O TMWN\TTIO'T WT MA'TW MI'T.

TTC 5\WTE 2\H'BIT

T.E.

TW

MM: BTN,BWMM,MMW,BATMN,WMCW,BICT,MMICT,T\BTCT,TO,HN1,WWT,
CIXIT,BXCH,H'T'N,H'T2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

19464 תאריך : 27.02.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:2,19464
אל:וש/994,לונדון/566,פריס/836,מנמת/472
מ-:המשרד,תא:270289,זח:1413,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:ממד
נד:@

שמור/רגיל

אל: וושינגטון, לונדון, פאריס

משפ'ע

1.להלן מאלכפאח אלערבי (26.2):
'למרות התאום בין עיראק לירדן אשר התהדק במסגרת גוש הארבע, קיים המלך חוסיין התיעצויות עם אחראים אמריקאים בנושא הלחצים העיראקיים הקיימים או האפשריים לתאום צבאי בין שתי המדינות.
העיראקים אינם סבורים כי תאום כזה יהיה אפקטיבי אלא אם כן הוא יהיה כרוך בכניסת יחידות צבאיות עיראקיות לירדן'

2.המדובר בידיעה בודדת.

3.האם ניתן לאמת/להוסיף על המידע הנ'ל.

ערב 3/ערב 2/איסוף

ל.כ.

לש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד
בנצור,מצפא,איר1,איר2

דף: 1 / מתוך: 1	טופס מברק קשר ניו-יורק	דחיפות:
אל: המשרד - ארכל 2		סיוג: שמור
		תז"ח: 2712-
דע: מצפ"א, שטיין-וושינגטון		מס מברק: 193 -011 0 0746
מאת: נאו"ם - יבון-דב		

ROBERT M IMMERMAN - משלחת ארה"ב באו"ם

1. מבוא
בשיחה מקיפה עם הנ"ל ב-24/2, נדונו ההתפתחויות האחרונות. להלן כמה נקודות:

2. הממשל החדש והמז"ת
א. נראה שנתגבשה החלטה נחושה שלא לחזור על תרגיל "יוזמת רייגן" מ-1.9.82 ולא להכריז, רעחיר הנראה לעין, על תוכנית "תכנית" כוללת. גורל "יוזמת רייגן" הותיר לקחים ארוכי טווח. אין לצפות לתוכנית כזאת גם לאחר ביקור רה"מ בוושינגטון.
ב. ברור שגישת המזכיר החדש מבוססת על עקרון "הצעד אחר צעד" תוך זהירות מירבית שלא למעוד בגלל חפזון בלתי שקול ושלא לעורר ציפיות מוגזמות. אין בגישה זו כדי להמעיט בשכנוע שלארה"ב נוער תפקיד מרכזי במאמצים לקידום תהליך השלום.
ג. יש לזכור שכניגור ל-1977 או ל-1981 אין מדובר בממשל חדש החותר לשנות או לשפר מדיניות החוץ של קודמו. לכל היותר, ניתן להבחין בנכונות לעדן או לשפץ היבטים בגישת הממשל הקודם כלפי המזה"ת תוך התבססות - לפי שעה - על עקרונותיה הבסיסיים. זאת, תוך נקיטת הזהירות המתבקשת מהמשכיות השלטון הרפובליקני.

3. יוזמות בריה"מ
א. אף כי אין וושינגטון מתכחשת למעמד מעצמת העל השניה במהלכים לפתרון סכסוכים אזוריים, קיימת הסתייגות מה כלפי סבוב שה"ת הסובייטי במזה"ת. מכאן - אמרת הנשיא בטוקיו ב-23.2 שכבר זכתה למענה מידי מפי שברדנזה. מהלכיו נראים כמאמץ לשפר תדמית בלא נגיעה ישירה לענייני מהות.
ב. ברור שמוסקבה החליטה להאדיר מעמדה באזורים שונים בעולם, לרבות המזה"ת, בשיטות השונות מאלו שנקטה בעבר. מעתה תתמקד יותר במתקפות דיפלומטיות, כדו שאפיינה סיור שה"ת הסובייטי במזה"ת.

4. ישראל ובריה"מ
א. ענייני ישראל לנרמל יחסיה עם בריה"מ מובן. הממשל תומך בו.
ב. עם זאת, יש להבחין, בכל הזהירות הדרושה, בין מגמת הנירמול לבין סיוע - ולא יהא עקיף ובלתי מודע - במאמצי בריה"מ לשריין לעצמה מעמד זהה לזה של ארה"ב כפעולות התיווך לקידום תהליך השלום. הצלחת מאמץ סובייטי זה לא תבשר טובות לישראל. אך, יתרה מזאת, היא עלולה לעורר חששות בקהיר, במפרציות ומעל הכל ברבת עמון. אין להקל ראש בהסתייגות הפנימית (המודחקת אמנם) של שליסי מצרים וירדן כלפי התעצמות סובייטית אפשרית ומשאיפתם הבסיסית להשען, בעיקר, על תכוונה אמריקנית.

תאריך: | שם השולח: | אישור:

דחיפות:	טופס מברק קשר ניו-יורק	דף: 2 מתוך: 3
סייג:	אל:	
תז"ח:		
מס מברק: 193 -ell 0 0746	דע:	
	מאת:	

ג.בהקשר זה - אין משלחתו סבורה שיש מקום לחזר אחר בריה"מ בנושא כתב ההאמנה הישראלי באו"ם. אין חשיבות הנושא מצדיקה זאת.שידול כזה יעורר תביעות לתשלום. תוצאות ההצבעה ב-18.10.88 תוכיחו שאפשר לותר על כך.

5. ארה"ב ואש"פ

א.אין כל שינוי בהוראות המחייבות חברי משלחת ארה"ב שלא לקיים מגעים עם אש"פ.

ב.אין הם מקבלים דוח מפורט על שיחות טוניס , אך ברור להם שלא חל שינוי בכוונת הממשל להוסיף ולבחון עמדות אש"פ כלפי המהלכים המוקדמים העשויים להוליד מו"מ ישיר במועד הרצוי. אין פרוש הדבר שכבר נתגבשה החלטה מראש המחייבת שיתוף נציגי אש"פ כבר בתחילתו.

ג.אין התנגדות לניהול המו"מ עם נציגים פלסטיניים מהשטחים אפילו יהיו תומכי אש"פ, בהנחה שיתכן תרשלבים הראשונים לא ישולבו מנהיגי אש"פ עצמו.

ד.הענין בשתוף ירדן לא נחלש אך קיימת מודעות לעדינות ומורכבות מעמדו כיום.

ה.לדידם מלא אש"פ תנאי ארה"ב ב-14.12.88 בג'נבה וידועים להם פקפוקי ישראל בתחום זה.

6. ישראל ואש"פ

א.בקרב כמה מעמיתיו רוחת הסברת שיתכן ששגויה היא החלטת ממישראל לאסור כל מגע עם אש"פ. אין הכוונה למגמת למניעת מגעים בין נציגים רשמיים של ממישראל לבין מנהיגי אש"פ (שאולי מובנת בשלב זה), אלא למגעים אפשריים בין אישים ישראליים (לרבות חכ"ים) שאתם נציגי הממשלה PER SE , ה"מחליפים דעות עם פלסטינים".

ב.נראה להם שהמציאות שהתפתחה באחרונה היא שח"כים ואישים ישראליים אחרים, המייצגים גוף ספציפי במפת הפוליטית בישראל, מקיימים עתה מגעים כאלה (בניגוד לאסור הפורמלי) וזאת כדי לקדם בעיקר מגמות פנים מסויימות.

ג.הזכיר הגישה המתוחכמת של יפן בפרישת מגעיה הראשונים עם סין העממית שבוצעו, בשלבם הראשון, ע"י אישם יפניים, לרבות חברי פרלמנט, שלא יצגו הממשלה עצמה.

7. ועידה בינ"ל

א.שוררת בקרב עמיתיו ספקנות לגבי המתכונת המוצעת של הועידה כפי שהיא מנוסחת ע"י בריה"מ ומדינות אחרות. אין הם רואים בסין, בבריטניה ובצרפת כבעלי מעמד בהקשר זה. נראה להם שסין לא תעמוד על שילובה.

דחיפות:	טופס מברק קשר ניו-יורק	דף: 3 מתוך: 3
סייג:		אל:
תז"ח:		
מס מברק: 0 0746/193		דע:
		מאת:

ב.מיותרים המאמצים להתמקד בכינון ועידה כזאת בחסות האו"ם כאשר הרכבה, סמכויותיה ותפקידיה שרויים בערפל.
ג.מעל הכל - לא חל שינוי בשכנועם שהפתרון ימצא אך ורק כתוצאה ממו"מ ישיר בין הצדדים ולא מלחצים מבחוץ. מזכיר המדינה אישר זאת מחדש ב-21.2.

8. <u>המהומות בשטחים</u>
א.אחת התוצאות הנה החלשת המגמה שהתבטאה ביוזמות שולץ (1987-8) שגרסה גישת השלבים (תחילה שיפור תנאי החיים בשטחים ולאחר מכן טפול בבעיות המהות).
ב.עם כל החשיבות הנודעת לזהירות שקולה, אין להותיר לסטטוס קוו להמשך עד אין קץ. רישום המהומות יצר מציאות חדשה.
ג.לדעת עמיתיו חשוב שישראל תדבר ב"קול אחד" (ללא ניגודי גישה פומביים) ותבהיר סופית עמדתה הנוכחית כלפי הפעלת תהליך שיוליך למו"מ עם ירדן והפלסטינים.

9. <u>השלכות התמורות בברית"מ</u>
א.נראה להם שבשנות ה-90 תבצבצנה בעיות מורכבות חדשות ואולי מתפכניות ביכשת אירופה כתוצאה מהתעוררות צבורים לאומיים מסויימים, בעיקר במרכז אירופה ובמזרחה (יוגוסלביה, טרנסלבניה טירול ועוד)
ב.זאת מעבר לרעידות המתרחשות בארצות הבלטיות,מולדביה ובאזורים אחרים בתחום ההשפעה הסובייטית או הסמוכים אליו.

10. <u>דיון מועבי"ט בשטחים</u> (מברק מנהל ארכל 2 - מצפ"א - חוזם 14498)

בן שיחי הסביר שהטיוטה האמריקנית שהוגשה 16/2 שיקפה אתגר לערבים ולאש"ף ולא את עמדת משלחתו שעמדה להמנע. אין סעיפים 7, 1 קבילים עליה. העוקץ היה נעוץ בסעיפים 4,5 שהיו אבן בוחן לערבים.

נאום

דוד בן-דב

תאריך:	שם השולח:	אישור:
27.2.89 '89	דוד בן דב	

END

TRANSMITTAL MEMO

FROM

ANDRE MARCUS

TO Arye Mekel DATE 2/21/89

- [x] For your information
- [ ] Your comments, please
- [ ] Review and call me
- [ ] Review and file
- [ ] Review and return to me
- [ ] Please reply and copy me
- [ ] Review and reply to _____
- [ ] Review and forward to _____
- [ ] Attach previous correspondence and return to me

COMMENTS/REPLY

Mr. Mekel:

Andre asked that I send you a copy of the attached.

Regards,

Cindy Sell

THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

AIPAC MEMORANDUM

500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

PLO Watch

February 8, 1989

DR. JEKYLL AND MR. ARAFAT

A review of statements by Yasir Arafat and his top deputies since Arafat's cameo appearance in Geneva reveals that the PLO continues to be committed to its radical and uncompromising pre-Geneva positions. A peculiar situation now exists whereby Ararfat appears "moderate" to Washington, then reassumes his familiar identity before Arab, and even European, audiences. As for the discrepancy, Arafat explained, "It was the United States that changed its policy and not the PLO" (Al-Qabas, Kuwait, 12/23/88).

RENUNCIATION OF TERROR: "We totally and absolutely renounce all forms of terrorism," said Arafat in Geneva on December 14, 1988.

- Apparently, Arafat's definition of terrorism does not include threatening the life of Bethlehem Mayor Elias Freij for suggesting a truce in the territories. **"Whoever thinks of stopping the intifadah before it achieves its goals, I will give him ten bullets in the chest"** (State Department translation, 1/18/89).

- When asked for a clarification of his Geneva renunciation, Arafat explained, **"I did not mean to renounce.... I am still now committed to what I said in Cairo in 1985"** (Vienna Television Service, 12/19/88). The 1985 Cairo Declaration legitimized the use of terror against Israel and purportedly abandoned terror elsewhere. However, the State Department stated in November 1988 that there is "convincing evidence" that Arafat's close associates and the Fatah faction he controls "have engaged in terror against Americans and others...since the PLO claimed to foreswear the use of terrorism in the Cairo Declaration of 1985."

- Salim Zanoun, Deputy Speaker of the PNC, echoed Arafat's sentiments: **"The armed struggle must continue everywhere, against the Zionist enemy and his allies...We have no alternative but to carry out armed activity in order to vanquish the enemy and establish our state"** (Al-Anba, Kuwait, 12/23/88).

ACCEPTANCE OF ISRAEL'S RIGHT TO EXIST: "[I]t was clear that we mean the right of all parties concerned in the Middle East conflict to exist in peace and security...including the state of Palestine, Israel, and other neighbors, according to the Resolutions 242 and 338," said Arafat in Geneva on December 14, 1988.

- Four days later, Salah Khalaf, also known as Abu Iyad, Arafat's number two man, reiterated the PLO's longstanding policy, first formulated by the Palestine National Council in 1974, to destroy Israel in stages: **"[T]he armed struggle will escalate and grow...at first, a small state and with Allah's will, it will be made large and expand to the east, west, north, and south...I am interested in the liberation of Palestine step by step"** (Al-Anba, Kuwait, 12/18/88).

- The PNC Chairman 'Abd Al-Hamid Al-Sa'ih echoed, **"If we succeed in gaining a part of Palestine upon which we will establish a state, we will later be able to demand from the entire world, while positioned upon Palestinian soil, to act to enable us to get our rights as a state and a nation....We must take, and continue to ask for more, yet, without offering concessions..."** (Al-Siyasah, Kuwait, 12/21/88).

-over-

PLO Watch is published to assist Congress monitor PLO compliance with assurances made in Geneva on December 14, 1988.

- In response to those who argue that Arafat's Geneva statements supercede the PLO Covenant calling for Israel's destruction, Rafiq Al-Natshah, a member of Fatah's Central Committee and the PLO's representative in Saudi Arabia, rededicated the PLO to the Charter: **"The PLO Charter is still the foundation of the PLO's political and militant action"** (Al-Watan, 1/8/89). Indeed, the PLO Covenant states in Article 21 that, "the Arab Palestinian people...reject all solutions which are substitutes for the total liberation of Palestine."

ACCEPTANCE OF UN RESOLUTIONS 242 AND 338: "I also made reference to our acceptance of Resolutions 242 and 338 as the basis for negotiations with Israel within the framework of the international conference," said Arafat in Geneva on December 14, 1988.

- Just a week later Arafat explained what he really meant: **"We expect a peace conference to strictly implement all UN resolutions."** (Der Spiegel, 12/26/88). Other resolutions on "the Palestine question," including the infamous Zionism-is-racism measure, demand that all Palestinian Arab refugees and their descendants return to their homes and expel Jews inside Israel's pre-1967 borders, and call upon UN-member states to sever ties with Israel. Arafat's qualified acceptance of UN Resolutions 242 and 338 empties them of any meaning.

- Faruq Qaddumi, head of the PLO's Political Department, further illuminated, "[B]ecause Resolutions 242 and 338 are the basis for convening [an international conference]...**we stressed the need to include...UN and Security Council resolutions--not Security Council resolutions alone...**" (Al-Tadamun, London, 1/23/89).

- Rafiq al-Natshah stated, **"All members of the PLO's Executive Committee reject 242 and 338 if the declared rights of the Palestinian rights are not understood to be...the return of the refugees to their birthplace..."** (Al-Watan, Kuwait, 1/8/89). His reiteration of the "right of return"--repatriation of Palestinians to Haifa, Jaffa, and Beersheba--underscores the PLO's rejection of Jewish statehood.

Subject: The PLO

THE PLO'S "NEW PEACE AGENDA"

The Living Memo series is intended to provide brief synopses of major statements and actions affecting United States interests on a continually updated basis. The following statements were taken after Yasir Arafat's declarations in Geneva on December 14, 1988.

TABLE OF CONTENTS

CONTINUED SUPPORT FOR "ARMED STRUGGLE"

"We demand, therefore, that these disturbances be ended and consider them terrorist acts directed against Israel. We also believe that terrorism applies to all Palestinian military attacks directed against Israel." (US official on US definition of terrorism, UPI, 12/21/88)

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"Whoever thinks of stopping the intifadah before it achieves its goals, I will give him ten bullets in the chest." (State Department, 1/18/89)

"The wave of uprising will continue and this is non-negotiable, no Arab leader can stop it." (Qatar News Agency, 1/2/89)

"You have to distinguish between terrorism as a crime and the just national struggle against occupation...
"We are entitled to resist against the Israelis by all means." (Der Spiegel, Hamburg, 12/26/88, pp112-114; FBIS: 12/28/88)

"**The unique revolutionary fire will continue and will intensify** until the occupation is removed and the Palestinian flag will fly over Jerusalem." (Baghdad Voice of the PLO, 12/24/88)

"We condemned all kinds of terrorism, individual, group and state terrorism [but] on occupied territories **we have the right to resist the occupying forces with all available means.**" (UPI, 12/21/88)

"[T]he UN General Assembly resolution on terrorism notes the peoples' right to resist colonialism and occupation through all means and differentiates between terrorism and struggle and resistance to occupation." (MENA, Cairo, 12/21/88; FBIS, 12/22)

"Our decision was and has been to continue the intifada until the occupier is pushed from our territories and until our people get a chance to enjoy their sovereignty under PLO leadership on their national soil." (Reuters, 12/20/88)

When asked, "Last week at this famous press conference you renounced terrorism. Have you done this not only under massive US pressure?"
Arafat replied, "**I did not mean to renounce....I am still now committed to what I said in Cairo in 1985.**" (Vienna Television Service, 12/19/88; FBIS: 12/20)

"We are in the last quarter hour, and are knocking on the gates of victory. Augmenting the struggle, stepping up the uprising, continuing the sacrifice and expanding the confrontation will bring our goals and our final victory closer." (Baghdad Voice of the PLO, 12/16/88)

SALAH KHALAF, POLITICAL ADVISER TO ARAFAT:

"World public support can be gained not only through diplomatic and political activity, but also acts of heroism in the occupied lands and through the armed struggle, which together constitute the two main elements for bringing about a change in policy and the finding of a solution." (Gulf News Agency, 1/5/89)

"[C]ontinuing and supporting the uprising must currently be the first priority...

"[T]**his course is based on working seriously to develop the Palestinian armed struggle in the areas that are not currently witnessing uprising activities** so as to bring about an integration of political and military action.

"[A]ny interpretation of military action as terrorist acts is rejected." (Al-Anba, Kuwait, 12/27/88, p29; FBIS: 12/29/88)

"Abu Iyad [Salah Khalaf] affirmed that armed struggle will not stop except with the establishment of the Palestinian state.

"We extend our hands to the whole world; one hand carrying an olive branch and another carrying arms to struggle for the establishment of our Palestinian state." (Al-Ittihad, Abu Dhabi, 12/18/88; FBIS: 12/21/88)

"If President Reagan thinks we will stop attacks on military targets, then I will stop the dialogue right now." (Paris Radio, Monte Carlo, 12/18/88; FBIS: 12/20)

"The PLO is not prepared to throw down its weapons and make more concessions for the United States in order to lead to a dialogue with the United States. It is unthinkable to imagine that someone will demand that we throw down our weapons." (Kuwaiti News Agency, 12/18/88)

"We must concentrate all our thoughts and our plans in order that the 'Palestinian rifle' will continue to escalate to a greater intensity than ever before al an answer to the conceited enemy, and in order to strengthen the national unity and support the uprising by all possible means.

"We must arm this brave uprising with diplomatic words which will win over the world. It was for this reason tha Arafat made his [UN] speech, which told the world that the Palestinian people want peace, but they do not want a peace given by the grace of the Zionists and the americans." (Al-Qabas, Kuwait, 12/16/88)

YASIR 'ABD RABBO, HEAD OF PLO DELEGATION TEAM TO THE US IN TUNIS:

"Our stand was clear, whether in the Cairo declaration or in the PNC resolutions or in the Geneva speech. We condemn terrorism, but we distinguish between terrorism and the legitimate struggle against occupations...We also reject any mixup between terrorism and legitimate struggle." (WAKH, Manama, 12/18/88; FBIS: 12/20)

FARRUQ QADDUMI, HEAD OF THE PLO'S POLITICAL DEPARTMENT:

"The PLO cannot abandon the armed struggle,..." (AFP, 12/14/88)

"The PLO has established a-priori the use of the armed struggle in the liberation of Palestine. It cannot be abandoned even if there is a political settlement." (Al-Ittihad, UAE, 12/13/88)

BASSAM ABU SHARIF, TOP ADVISER TO ARAFAT:

"The Palestinian people's resistance to the occupation will continue and will intensify as long as the Israeli occupation forces remain upon the Palestinian soil. The only way to deal with Israeli stubbornness is through resistance to the occupation and an escalation of the uprising." (Saudi News Agency, 12/23/89)

ABU MAZIN, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER:

"We will not forfeit our rights, and we will use all forms of struggle political and military against the Zionist enemy." (Al-Chachad, Jordan, 12/15/89)

MAHMUD ABBAS, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER:

"The uprising...will continue as long as the occupation of the Palestinian territory is maintained." (INA, Baghdad, 12/21/88; FBIS: 12/22)

ABU ABBAS, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER AND LEADER OF THE PALESTINE LIBERATION FRONT:

"Abu Abbas has said that subversive operations against Israel will continue until the Palestinians gain their rights. Those who believe an international peace conference can become a reality in the absence of military operations are wrong." (Marj 'Uyun Lebanon Voice of Hope, 12/26/88; FBIS: 12/27/88)

"Whoever thinks that we will arrive at an international conference without an intensive and continuous struggle is mistaken. The Palestinian decisions do no require a cessation of the struggle...our struggle against the Zionist enemy will continue until the achievement of our rights." (Al-Wattan Al-Arabi, Lebanon, Paris, 12/16/88)

RAFIQ AL-NATSHAH, PLO REPRESENTATIVE IN SAUDI ARABIA, FATAH CENTRAL COMMITTEE MEMBER:

"Armed struggle and the uprising are our sole options alongside the call for peace. **Therefore we will continue with our slogan- 'the rifle and the olive branch'-until our goals are fully realized."** (Al-Jazira, Saudi Arabia 1/15/89)

SALIM ZAANOUN, DEPUTY PNC SPEAKER:

"He urged all Palestinian factions to escalate the armed struggle against the Zionist enemy, and warned that the uprising will proceed from the phase of a struggle with stones and molotov cocktails to the use of bullets against israeli soldiers." (Al-Watan, Kuwait, 1/2/89)

"The armed struggle must continue, everywhere, against the Zionist enemy and his allies...We have no alternative but to carry out armed activity in order to vanquish the enemy and establish our state." (Al-Anbaa, 12/23/88)

ZEID WEHBEH, TOP ADVISER TO ARAFAT:

"We will not drop the armed struggle against Israel until our independent state in the Israeli-occupied territories is established.' (UPI: 1/18/89)

UNIFIED NATIONAL LEADERSHIP OF THE UPRISING, WHICH INCLUDES THE PLO:

"The UNLU warns those who are tasked with the attempt to form the appointed municipal and rural committees and affirms to them that their suspect moves are exposed to watchful eyes and the people's judgment on them will not be delayed

"The UNLU calls on the strike forces to firmly confront all those who try to retract their resignation form the department of the civil Administration, the police and the appointed committees.

"[We] call on you to escalated the struggle and the popular resistance with the stone, Molotov cocktails, the war of knives, the setting of the occupation's institutions on fire..." (Call No. 32; Baghdad voice of the PLO, 1/7/89; FBIS: 1/9/89)

BAGHDAD VOICE OF THE PLO:

"...The heros of the stones have exposed its [Israel's] fake democracy, and how it is a robbing and conquering entity...our people are determined to continue the popular revolution and the uprising against the Israeli occupier..."(1/1/89)

"[O]ur heroic Palestinian people, under the PLO, will have every right to defend themselves, their existence, rights, and destiny through the continuation and escalation of the blessed uprising and through stepping up all forms of their legitimate national struggle." (12/19/88)

"We call upon our people with the occupied land and outside of it to escalate our struggle, to double its sacrifices and to attain its national unity." (12/18/88)

"The continuation and escalation of the uprising... will continue until the inevitable victory..

"Our leader Abu Ammar [Yasir Arafat] has said...that further struggle, escalation of the uprising, further sacrifices, and expanding confrontations will bring our objectives and our inevitable victory closer." (12/15/88; FBIS:12/16)

ABD AL-HAMID AL-SA'IH, PNC SPEAKER:

"We can never abandon any form of our struggle unless the occupation is removed." (Sawt Al-Sha'b, 12/16/88; FBIS: 12/16)

ABU ALI MUSTAFA, DEPUTY OF GEORGE HABASH (LEADER OF THE PFLP, MEMBER OF THE PLO):

"We will continue our struggle against the occupation by every possible, including armed struggle until we realize our right to self-determination and the establishment of a Palestinian state on the national land." (AFP, 12/19/88)

REFUSAL TO RENOUNCE PLO COVENANT

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"It was the US that changed its policy and not the PLO." [referring to his statement in Geneva leading to a US-PLO dialogue] (Al-Qabas, Kuwait, 12/23/88)

"Without the corridor, there is no state. If Israel is not willing-then we will establish a joint state of Jews and Palestinians. This has always been our offer." (Kurier, Vienna, 12/21/88; FBIS: 12/22/88)

"[The uprising will continue] wave after wave, until the Israeli occupation is brought to an end, and our flag flies over our independent land." (MENA, Egypt, 12/19/88)

RAFIQ AL-NATSHAH, PLO REPRESENTATIVE IN SAUDI ARABIA, FATAH CENTRAL COMMITTEE MEMBER:

"The PLO Charter is still the foundation of the PLO's political and militant action." (Al-Watan, 1/8/89, pp1, 14; FBIS: 1/10/89)

ABU ABBAS, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER AND LEADER OF THE PALESTINE LIBERATION FRONT:

"The Palestinian decisions do not require a cessation of the struggle...our struggle against the Zionist enemy will continue until the achievement of our rights." (Al-Watan Al-Arabi, Lebanon, 12/16/88)

'ABD AL-HAMID AL-SA'IH, PNC CHAIRMAN:

"[HAMAS, the Islamic fundamentalist movement] issued a declaration which expressly states that its aim is Palestine. We [the PLO] are also striving for the same objective....The leader of the Moslem brotherhood in Egypt says tha even if the PLO succeeds in establishing a state in the West Bank and the Gaza Strip, they would not prevent a continuation of the struggle until the liberation of all of Palestine. I say that this is what must be the goal for us all." (Al-Siyasah, Kuwait, 12/21/88)

RAFIK AL_NATCHEH, PLO REPRESENTATIVE IN SAUDI ARABIA:

"The struggle will continue until the liberation of the Palestinian sand, the establishment of a Palestinian state, and the return of all Palestinians to their homeland-that not one single refugee will remain abroad." (Okaz, Saudi Arabia, 12/14/88)

ABU ALI MUSTAFA, DEPUTY OF GEORGE HABASH (LEADER OF THE PFLP, MEMBER OF THE PLO:

"The Zionist entity is the biggest terrorism project in modern history." (Al-Qabas, Kuwait, 12/19/88, p27; FBIS, 12/21)

CONTINUED ADHERENCE TO THE "STRATEGY OF PHASES"

SALAH KHALAF, POLITICAL ADVISER TO ARAFAT:

"There is no alternative to defending the political communique through powerful armed activity--the armed struggle will not stand out from among the pages of the communique, but will escalate and grow...at first, a small state and with allah's will, it will be made large and expand to the east, west, north and south...I am interested in the liberation of Palestine step by step." (Al-Anbaa, Kuwait, 12/18/88)

"About three months ago, I was calling for the one-shot liberation of Palestine. I was a fool. I am interested in the liberation of Palestine, but how? Step by step, which we truly have to suggest as the correct path to liberation." (Al-Anbaa, Kuwait, 12/13/88)

"The borders of our state as we declared it represent only part of our national aspiration. We will work to expand them I order to realize the aspirations for all the land of Palestine....The PLO acts through the rifle and diplomacy." (Reuters, 12/12/88; as cited from Al-Anbaa, Kuwait, 12/6/88)

FARRUQ QADDUMI, HEAD OF THE PLO'S POLITICAL DEPARTMENT:

"A political solution may bring about a compromise which will provide guarantees for the minimal Palestinian aspirations, but, it will not contain a renouncement of the armed struggle as one of the principle ways of achieving the political and strategic goals." (Al-Ittihad, UAE, 12/13/88)

'ABD AL-HAMID AL-SA'IH, PNC CHAIRMAN:

"If we succeed in gaining a part of Palestine upon which we will establish a state, we will later be able to demand from the entire world, while positioned upon palestinian soil, to act to enable us to get our rights as a state and a nation....We must take, and continue to ask for more, yet, without offering concessions...." (Al-Siyasah, Kuwait, 12/21/88)

RAFIQ AL-NATSHAH, PLO REPRESENTATIVE TO SAUDI ARABIA, FATAH CENTRAL COMMITTEE MEMBER:

"An incremental program is the base of the current political move. Discussion must concentrate the extent of harmony established between various political decisions on the one hand and the [PLO] charter on the other." (Al-Watan, 1/8/89; FBIS: 1/10/89)

AL-QUDS PALESTINIAN ARAB RADIO:

"Arafat's intentions were down form the Palais des Pins resolutions. These intentions were uncovered by the radical revolutionary forces 14 years ago (1974), when the 10-point program was issued..." (12/15/88; FBIS: 12/16)

THE "RIGHT OF RETURN"

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"Arafat stressed that the uprising will not be ended until the legitimate rights of the Palestinians are realized, including the right of return..." (Qatar News Agency, 1/13/89)

"These resolutions [issued at the Algiers PNC] emphasize the Palestinian people's national and political rights, foremost being their **right to repatriation**, self-determination, and the establishment of an independent state on Palestinian soil with Jerusalem as its capital." (Baghdad Voice of the PLO, 1/4/89; FBIS: 1/6/89)

RAFIQ AL-NATSHAH, PLO REPRESENTATIVE IN SAUDI ARABIA, FATAH CENTRAL COMMITTEE MEMBER:

"The entire Palestinian people hopes to return to Palestine..." (Achat, Saudi Arabia, 1/12/89)

"Our return to Palestine and our victory will be possible only with Allah's help and with our return to Faluja, Jaffa and Haifa." (Saudi News Agency, 1/2/89)

"The Palestinian revolution broke out in order to achieve national liberation, the establishment of a Palestinian state, and the **return of all the refugees to their land.** Any peace that does not take these facts into account is a delusion." (Al-Jiriah, Saudi Arabia, 1/1/89)

UNIFIED NATIONAL LEADERSHIP OF THE NATIONAL UPRISING (WHICH INCLUDES THE PLO:

"[W]e say to the US...It must accompany its dialogue with the official recognition of our national rights of repatriation..." (Call No. 32; Baghdad Voice of Palestine, 1/7/89; FBIS: 1/9/89)

ANTI-US STATEMENTS

SALAH KHALAF, POLITICAL ADVISER TO ARAFAT:

"'US aggression against Libya [in reference to the US shooting down of two Libyan MIG's on 1/4/89] is tantamount to aggression against the Palestinian people ant the Arab nation....this aggression is a provocation to the Arab nation's sentiments and a break with the norms and rules approved by the United Nations.'" (Sanaa Voice of Palestine, 1/6/89; FBIS: 1/9/89)

"We hope that the United States will not commit such a stupidity by attacking Libya...[in reference to Reagan's comments of 1/4/89 to bomb a Libyan chemical weapons plant.]

"If America launches an aggression against Libya, we will consider this an aggression against the PLO. We will fight with the Libyan people." (Al-Anba, Kuwait, 12/27/88; FBIS: 12/29/88)

ABU ABBAS, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER AND LEADER OF THE PALESTINE LIBERATION FRONT:

"It wasn't us who carried out this operation [the Achille Lauro hijacking and murder of American Leon Klinghoffer], but the Americans, they are the ones who made this thing up, the Americans are trying to play the role of 'cowboy.' Among our Palestinian operations the Achille lauro operation does not exist, what exists are young fighters who go out to fall as martyrs on their homeland." (Al-Watan Al-Arabi, Lebanon, 12/16/88)

BAGHDAD VOICE OF THE PLO:

"If the fraternal Arab stances have all clearly denounced the...logic of US terrorism and hooliganism, denunciation alone is not enough to face those who do not respect any international law or moral value. Each day they appear to the world with an ugly face-the face of disrespect for peoples, aggression, and displays of blind force against them." (1/5/89; FBIS: 1/6/89)

PREVARICATIONS TO THE WEST; INTENTIONS TO THE ARABS

SALAH KHALAF, POLITICAL ADVISER TO ARAFAT:

"If Reagan thinks that we will stop our armed attacks against military targets, I will tell him to stop the dialogue now. The military attacks and the intifada will not be stopped until the Palestinian flag flies over Jerusalem." (Reuters, 12/17/88)

CALL OF THE UPRISING LEADERSHIP (OF WHICH THE PLO HELPS TO RUN):

"Our prime duty is to escalate the struggle and burn the land under the feet of the invaders and their allies, to impose more retreats on the American and Israel positions." (Reuters, 12/21/88)

TARGET AUDIENCE: UNITED STATES, NOT ISRAEL

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"Basically, we are not facing Israel...We are facing the unlimited support it is getting from its strategic ally, the United States." (Reuters, 12/27/88;

'ABD AL-HAMID AL-SA'IH, PNC CHAIRMAN:

"We feel that this US step is an important first step, and that in its wake, we hope, will come, others which will enable the opening of contacts with the PLO until they reach the level in which it will be possible to pressure Israel into surrendering to the demands of the international community." (Al-Siyasah, Kuwait, 12/21/88)

ALL UN RESOLUTIONS

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"We expect a peace conference to strictly implement all UN resolutions. In them you find everything regarding the borders of our state." (Der Spiegel, 12/26/88, pp112-114; FBIS: 12/28/88)

REJECTION OF VERITABLE PEACE INITIATIVES

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"Any return to Camp David is an attempt to play a cracked record by a lunatic and rude person named Shamir..." (Baghdad Voice of the PLO, 1/4/89; FBIS: 1/5/89)

"Mr Shamir's attempts to revive the Camp David accords are destined for failure." (AFP, Paris, 12/27/88; FBIS: 12/28/88)

"Shamir must understand he cannot create a beautiful bride from a monkey...He can neither beautify Camp David nor [Palestinian] autonomy.

"The PLO's executive Committee decided to reject the Israeli plan to organize elections in the occupied territories within the framework of autonomy.

"The committee condemned the Israeli plan, describing it as a political scheme designed to oppose the Palestinian political plan." (Reuters, 12/27/88)

BASSAM ABU-SHARIF, ARAFAT'S SPOKESMAN:

"The peace ideas recently expressed by Israeli leaders Rabin, Arens, and Shamir, which are inspired by the Camp David Accords, are dead ideas, since Camp David is dead and buried." (Radio Monte Carlo, 1/20/89)

ABDALLAH HOURANI, PLO EXECUTIVE COMMITTEE MEMBER:

"[T]he PLO rejects the idea of self-rule or elections in the occupied territory." (Sanaa Voice of Palestine, 1/4/89; FBIS: 1/5)

PLO EXECUTIVE COMMITTEE:

"The PLO Executive Committee said this new Israeli plot is a political plan that is aimed against the palestinian plan and that this plot is aimed at circumventing international resolutions and diverting attention from the establishment of a Palestinian state. It called on world public opinion to be cautious toward the israeli deception . It also called for withdrawal from the occupied territories." (Statement issued, INA, Baghdad, 12/27/88; FBIS: 12/28/88)

PRECONDITIONS DEMANDED BY THE PLO

YASIR ARAFAT, LEADER OF THE PLO:

"[W]e demand an Arab Jerusalem no more, no less." (Algiers Voice of Palestine, 12/26/88; FBIS: 1/6/89)

"We will demand the creation of a corridor between the West Bank and Gaza Strip." (Reuters, 12/25/88)

STATEMENTS BY ARAFAT-ALLIED FACTIONS

GEORGE HABASH, LEADER OF THE PFLP:

"[T]he Palestinian struggle will continue and will be escalated until all international legitimate resolutions concerning the Palestinian rights to self-determination and an independent state are recognized by the US and Israel." (Kuwait News Agency, 12/15/88)

MOHAMMED MUSLIMI, POLITBURO MEMBER OF THE PFLP:

"But our strategic goal is to liberate all Palestine...It is impossible for us to accept 20 percent of Palestine and give up 80 percent...

"We in the PFLP see the Palestinian state as the beginning of the end of the Zionist scheme on palestine...it will open wide doors for our future generations to achieve our strategic goal.' (Reuters, 1/3/89; as cited from Al-Khaleej, Abu Dhabi)

JOINT COMMUNIQUE OF THE PFLP AND THE DFLP:

"Arafat's statements do not conform with the PNC resolutions in Algiers, are not binding on the PLO in any way, and do not represent the PLO's official policy." (Voice of the Mountain, Lebanon, 12/28/88)

ABU ALI MUSTAFA, DEPUTY OF GEORGE HABASH (LEADER OF THE PFLP, MEMBER OF THE PLO):

"What the PLO Executive Committee chairman said in his press conference in Geneva is not in line with the resolutions of the PNC in its latest session. It only expresses his own opinion." (Al-Qabas, Kuwait, 12/19/88; FBIS: 12/21)

SAMIR GHOSHA, LEADER OF THE POPULAR STRUGGLE FRONT, PNC PARTICIPANT:

"The struggle with the enemy is a struggle for survival and it is therefore continual.

"The Declaration of the Palestinian state does not apply to the residents of the West Bank and Gaza strip alone, but rather all Palestinians wherever they may be have a right to belong to this state. The "Right of Return" refers to the soil occupied i 1948 and in 1967.

"The Arabs and the world stand by our side in the restoration of the '67 lands. Let us restore these lands and afterwards we will fight for a restoration of the rest. We will continue in this process, and no one will prevent us from doing so." ((Al-Qabas, Kuwait, 12/15/88)

חסוי

חסוי

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	קף: 1 פתון: 2
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 2 במרץ 1989 19:10		אל: מצפ"א
פס' פברק: הפשרד: 80		דע: מקשי"ח/משתבט'
כטתון בפ		פאת: ק.לקונגרס

ביהנ"ב: שימועים בנושא סיוע לישראל למצרים. סיכום

1. ניתן לאפיין השימועים מאתמול (1/3) בנוגע לסיוע לישראל כחיוביים ובלתי קונטרוברסיאלים.

2. הממשל מצידו תמך בישראל וכך גם ידידינו,בעיקר היהודים,בועדה. נושא זכויות האדם בשטחים כמעט לא עלה (אם כי יתכן ששאלות כאלה יועברו ע"י המילטון לרקורד) והדיונים התנהלו לגופם של עניינים.

3. הנושאים העיקריים שבלטו:-
   א- מצבה הכלכלי של ישראל.
   ב- מידת ניצול כספי הסיוע ע"י ישראל.
   ג- אש"פ והדיאלוג.
   ד- נושא ה-FAIR PRICING וכוונות הרכש של ישראל.
   ה- התקרבות ברה"מ לישראל והידוש פעילותה של ברה"מ במזה"ת.
   ו- האיום על ישראל מנשק כימי וטילים בליסטיים.

4. ללא ספק היתה תחרות ברשימת השאלות שהוכנו לקונגרסמנים מצד אחד ע"י ואן דוזן ומצד שני ע"י עוזרים והמסייעים בידיהם. בסופו של דבר נכללו רוב השאלות שהוכנו ע"י כל הצדדים.

5. יש לציין כי השנה זו הפעם הראשונה שהתקיימו שימועים על ישראל ומצרים כ"א בנפרד בניגוד לשנים קודמות בהם התקיימו השימועים על כל המזה"ת המקובל.

6. בשיחות עם קונגרסמנים ועוזרים אמרו כי הופתעו מכך שלא היתה כל נימה קונטרוברסיאלית שהיא בהתחשב בשנת הקשה שעברה על ישראל (כך למשל קונגרסמן פיהן) וממידת "העדינות" של המילטון. מכל מקום סיכמו כולם כי היו אלה שימועים טובים וחיוביים לישראל.

תפוצה: 36

דף: 2 פתוח: 2	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דיתיפות: סווג:
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דע:		פס' פבוק: הפשרד:
מאת:		

7. בניגוד לעיל, השימועים חבוקר על הסיוע למצרים היו קשים וביקורתיים כלפי המצרים. המילטון הפתיע את עמיתיו הקונגרסמנים וכן הנוכחים באולם באגרסיביות בה התייחס לסיוע הכלכלי למצרים ואי ביצוע רפורמות כלכליות משמעותיות מצידה, על אף הפצרות הועדה, בשנים האחרונות והתביות בחקיקה להעברת כספים. לביקורת נוקבת זו הצטרף גם קונגרסמן לוקנס ששאל שאלות חמורות עד כדי הצעה לקיצוץ.
כנגד אחד מאנשי השגרירות המצרית " מדל שחדיון היה קצר אחרת מצבנו היה המון עוד יותר".

8. הבעייה המצרית העיקרית בדיונים היתה שנתפסה כמדינה שמחד מוזרמים אליה כספים אשר אין עליהם בקרה מספקת וניתקלים בצנרת ובסבך הביוקרט המצרי (2.2 בליון $) ומאידך סכומים אדירים אלה אינם מניבים תוצאות משביעות רצון בשטח.

9. המילטון ביקש בסוף הדיון לקבל כל תשובות הממשל שהתבקשו ע"י הועדה בימיים האחרונים, עד ה-13/3 כך שניתן יהיה להתחשב בהם בטרם קיום שלב ה-mark up (הצעת החוק).

10. הועדה תמשיך בקיום שימועים בשבוע הבא לגבי מדינות אחרות (תורכיה, יוון) ובמקביל יגישו קונגרסמנים ועוזריהם הצעת תיקון להכללה בהצעת החוק.

יהודית ורנאי דרנגר.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18967 תאריך : 26.02.89

יוצא בלמס

חוזם:2,18967
אל:נ'/1000,לונדון/545,מנמת/465
מ-:המשרד,תא:260289,זח:1353,דח:מ,סג:בל
תח:0 גס:ארבל
נד:0

בלמ'ס/מ'יידי

נ'/ביין,לונדון/קשדן.

יוניפיל - אירלנד.
בשלנו ח/18408 חלו 2 טעויות:

1. במשפט הראשון - 'בהמשך להודעת נ'י וכו'' - הכוונה כמובן 'להודעתנו' חוזר 'הודעתנו'.

2. במילה האחרונה בסיפא - 'עמדתו' הכוונה כמובן ל'עמדת או'ם' חוזר 'עמדת או'ם'.

מנהל ארב'ל 2

א'

אק

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ברנע,
ארבל2,אירל2,ליאור,מזתים,סייבל,ממד,לוברני

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18967 תאריך : 26.02.89

בלמס יוצא

חוזם:2,18967
אל:נ'/1000,לונדון/545,מנמת/465
מ-:המשרד,תא:260289,זח:1353,דח:מ,סג:בל
תח:@ גס:ארבל
נר:@

בלמ'ס/מ'יד'

נ'/ביין,לונדון/קשרן.

יוניפיל - אירלנד.
בשלנו ח/18408 חלו 2 טעויות:

1. במשפט הראשון - 'בהמשך להודעת נ'י וכו'' - הכוונה כמובן 'להודעתנו' חוזר 'הודעתנו'.

2. במילה האחרונה בסיפא - 'עמדתו' הכוונה כמובן ל'עמדת או'ם' חוזר 'עמדת או'ם'.

מנהל ארב'ל 2

א'

אק

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ברנע,
ארבל2,אירל2,ליאור,מזתים,סייבל,ממד,לוברני

18748 משרד החוץ-מחלקת הקשר תאריך : 23.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,18748
אל:המשרד
מ-:וש,נר:609,תא:240289,זח:1400,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:צפא
נד:@

סודי / מידי

מאת: עתונות וושינגטון

אל :דני נווה - לשכת השר
לשכת סגן שר-החוץ
דע: יועץ רה'מ לתקשורת

צלצל אלי לסלי גלב, סגן עורך עמוד מאמרי- המערכת של ה- NYT כדי להודיע לנו על מאמר בקורת מאד של מנחם רוזנזפט שהעתון יפרסם במהלך השבוע הבא. המאמר יתקוף את רהמ שמיר ואת ס/שהח נתניהו.

גלב ביקש לדעת אם לשר החוץ יש ענין בפרסום מאמר גדול בעמוד ה- OP-EP של העתון שיפורסם במהלך השבוע הבא או לקראת הגעת השר לארהב.

יוסי גל

פא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא,פזנר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18753 תאריך : 25.02.89

** נכנס שמור
**
**
**

חוזם:2,18753
אל:המשרד
מ-:נ',נר:729,תא:240289,זח:1500,דח:ב,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/בהול לבוקר.

אל : המשרד-מנהל ארבל 2.

דע : לשכת שהבט-לוברני, לונדון-קשדן

מאת נאומ'- ישראל.

יוניפי'ל- החייל האירי.

1. דובר המזכ'ל מסר על תקרית בה נהרג החייל האירי בתדרוכו היומי (24/2).

2. רצ'ב דף מידע שחולק לאחר התדרוך.

3. כן מסר הדובר שגולדינג הזמין את ביין כדי למחות על התקרית.

וציין שהאומ' רואה את ישראל כאחראית להתנהגותו של צד'ל.

SOUTH LEBAMESE ARMY OPENED FIRE FOR NO REASON AND KILLED AM IRISH SOLDIER FRIDAY MORNING. THE IRISH SOLDIER, PTE. MICHAEL MCNEELA, 21, WAS ON DUTY AT A CHECKPOINT IN THE VILLAGE OF HADATHAH WHEN AN SLA POSITION OVERLOOKING HADATHAH FIRED A HEAVY MACHINE GUN BURST WITHOUT ANY PROVOCATION. THE AREA WAS VERY CALM. A .50 CALIBER ROUND HIT PTE.

MCNEELA ON THE CHEST AND HE DIED A SHORT TIME LATER.
HE WAS THE 26TH IRISH SOLDIER TO DIE IN UNIFIL SERVICE.
UNIFIL'S FATALITY TOLL IS NOW 160.

SINCE THE BEGINNING OF DECEMBER 1988, THE SAME
SLA POSITION HAS FIRED 34 TIMES TO IRISH POSITIONS
OF WHICH SEVEN WERE TO THE POSITION WHERE THE
SOLDIER WAS KILLED THE TODAY. ON 24 JANUARY,
DELIBERATE AND UNPROVOKED FIRING FROM THE SLA
POSITION HAD WOUNDED TO ANOTHER IRISH SOLDIER IN
THE SAME UNIFIL POSITION.

THE RECENT UPSURGE OF SLA'S DELIBERATE AND UNPROVOKED
FIRING TO UNIFIL POSITIONS, MOSTLY TO IRISH, HAS
BEEN PERSISTENTLY PROTESTED WITH THE ISRAELI ARMY
BUT NOTHING HAD COME OUT OF THESE PROTESTS.
ON 27 JANUARY, COMMANDER OF THE IRISH BATTALION
HAD PERSONALLY PROTESTED TO THE SENIOR IDF LIAISON
OFFICER WHO HAD NOT ONLY AGREED WITH THE PROTEST
BUT ALSO PROMISED TO TAKE MEASURES TO STOP SUCH
FIRINGS.

PTE. MCNEELA WHO WAS DOING HIS SECOND TOUR OF DUTY
IN LEBANON WAS DUE TO GET MARRIED SOON.

נאום'.

פא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,אירל,ברנע,ארבל,
סייבל,משפט,ליאור,מזתים,כוחותזרים